

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 27 ΙΟΥΛΙΟΥ 1987 | ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 385

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Έγκριση τροποποίησης του Υπηρεσιακού Οργανισμού της ΕΡΤ—1. 1

Ανασύνταξη, τροποποίηση και συμπλήρωση του Καταστατικού του ΤΑΠΙΑΤ. 2

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Αριθ. 11163/Ζ2/2488 (1)

Έγκριση τροποποίησης του Υπηρεσιακού Οργανισμού της ΕΡΤ-1.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις: α) του Ν.Δ. 216/74 «περί συστάσεως Υπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως», β) του Π.Δ. 381/77 «περί Οργανισμού της παρά τω Υπουργείω Προεδρίας Κυβερνήσεως Γενικής Γραμματείας Τύπου και Πληροφοριών», γ) του Ν. 230/75 «περί ιδρύσεως της υπό την επωνυμίαν «Ελληνική Ραδιοφωνία - Τηλεόραση» Ανωνύμου Εταιρείας και δ) του άρθρου 42 του Υπηρεσιακού Οργανισμού της ΕΡΤ.
2. Την 11314/Ε1/03/4.4.77 (ΦΕΚ 352/77 τευχ. Β') απόφαση του Υφυπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως με την οποία εγκρίθηκε ο Υπηρεσιακός Οργανισμός της ΕΡΤ-1 και όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα.
3. Την 311/7.4.87 (θέμα 3ο) απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΡΤ-1.
4. Το 8316/22.4.87 έγγραφο της ΕΡΤ-1.
5. Την απόφαση Γ.Υ. 656/11.2.87 «ανάθεση αρμοδιοτήτων του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης στον Υφυπουργό Προεδρίας της Κυβέρνησης Ι. Καψή», αποφασίζουμε:

Εγκρίνουμε την τροποποίηση των ακόλουθων διατάξεων του Υπηρεσιακού Οργανισμού της ΕΡΤ-1 ως ακολούθως:

Άρθρο 3.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 3 τροποποιείται και αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο Γενικός Διευθυντής έχει τις αρμοδιότητες που καθορίζονται από τον ιδρυτικό νόμο της ΕΡΤ και τους Κανονισμούς που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση του νόμου αυτού, προΐσταται των Υπηρεσιών της ΕΡΤ, κατευθύνει αυτές στο έργο τους, εισηγείται στο Διοικητικό Συμβούλιο όλα τα θέματα που εισάγονται σ' αυτό, πλην εκείνων των οποίων εισηγητής ορίζεται άλλο αρμόδιο όργανο, εκφράζει γνώμη για όλα τα θέματα που συζητούνται σ' αυτό, φροντίζει για την εκτέλεση των αποφάσεών του από τις αρμόδιες υπηρεσίες και εκπροσωπεί εξώδικα και δικαστικά την ΕΡΤ».

Άρθρο 6.

Το άρθρο 6 καταργείται.

Άρθρο 28.

Το άρθρο 28 καταργείται.

Άρθρο 30

Το άρθρο 30 τροποποιείται και αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 30
Αριθμός Οργανικών Θέσεων — Κατάταξη Θέσεων σε Τομείς, Κλάδους και Ειδικότητες — Προσόντα

1. Ο αριθμός των Οργανικών θέσεων ορίζεται σε 2.300.
2. Κάθε Τομέας περιλαμβάνει τις εξής ειδικότητες με τα αντίστοιχα κατά περίπτωση προσόντα τα οποία θεωρούνται και ως ελάχιστες προϋποθέσεις πρόσληψης.

Α. Τομέας Διοίκησης - Διαχείρισης.

α) Ειδικότητες Κλάδου Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης
1. Γιατροί
2. Δικηγόροι
3. Προσωπικό με πτυχίο Ανωτάτων Σχολών Θετικών και Οικονομικών Επιστημών ή Πληροφορικής της ημεδαπής ή της αλλοδαπής με αποδειγμένη διετή τουλάχιστον εμπειρία στην αντίστοιχη ειδικότητα και επαρκή γνώση μιάς τουλάχιστον ξένης γλώσσας ως:
Αναλυτές Συστημάτων Η/Υ
Αναλυτές - Προγραμματιστές Η/Υ
Μηχανικοί Η/Υ
Προγραμματιστές Συστημάτων Η/Υ
Προγραμματιστές Εφαρμογών Η/Υ

4. Προσωπικό με πτυχίο οικονομικών, θεωρητικών και θετικών Επιστημών Ανωτάτων Σχολών της ημεδαπής ή αλλοδαπής και επαρκή γνώση μιάς τουλάχιστον ξένης γλώσσας, ως:
Διοικητικοί - Οικονομικοί - Προγράμματος, (ΔΟΠ), Ανωτάτων Σχολών.
5. Προσωπικό με πτυχίο Διοικητικών, Οικονομικών ή Θετικών Επιστημών Ανωτέρων Σχολών της ημεδαπής ή αλλοδαπής, ως:

Διοικητικοί – Οικονομικοί – Προγράμματος (ΔΟΠ) Ανωτέρων Σχολών.

6. Προσωπικό με πτυχίο Ανωτέρων Σχολών Θετικής ή Οικονομικής Κατεύθυνσης ή Προγραμματισμού Η/Υ σχετική εμπειρία στην ειδικότητα και επαρκή γνώση μιάς τουλάχιστον ξένης γλώσσας, ως:

Προγραμματιστές Εφαρμογών Η/Υ

Χειριστές Η/Υ

β) Ειδικότητες Κλάδου Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (ΔΕ)

1. Προσωπικό με απολυτήριο Λυκείου και άριστη γνώση μιας ξένης γλώσσας ως: Διερμηνείς – Μεταφραστές.

2. Προσωπικό με Απολυτήριο Λυκείου και πτυχίο του ΕΛΚΕΠΑ ή αναγνωρισμένης από το Υπουργείο Ιδ. Σχολής στην Ανάλυση – Προγραμματισμό ή εμπειρία στον προγραμματισμό Η/Υ ή Χειρισμό Η/Υ ή σε μηχανές προετοιμασίας στοιχείων Η/Υ (διάτρηση) ή σε Αυτοματισμό Γραφείου ή σε Προσωπικό Υπολογιστή.

Προγραμματιστές Εφαρμογών Η/Υ

Χειριστές Προγραμματιστές Η/Υ

Χειριστές Η/Υ

Βοηθοί προγραμματιστές Η/Υ

Χειριστές (ριες) μηχανών προετοιμασίας στοιχείων Η/Υ ή τερματικών ή Προσωπικών Υπολογιστών.

3. Προσωπικό με απολυτήριο Λυκείου και δίπλωμα σχολής στενοδακτυλογραφίας, ως:

Στενοδακτυλογράφοι – Γραμματείς.

4. Προσωπικό με απολυτήριο Λυκείου και άριστη γνώση μιάς ξένης γλώσσας, ως:

Ιδιαίτεροι γραμματείς.

5. Προσωπικό με απολυτήριο Λυκείου, ως:

Διοικητικοί – Οικονομικοί – Προγράμματος (ΔΟΠ)

Αρχειοθέτες

Επόπτες ασφάλειας

Τηλεφωνητές

Ιδιώτες φύλακες του Ν. 1339/83

6. Προσωπικό με απολυτήριο Λυκείου και άριστη γνώση γραφομηχανής, ως:

Δακτυλογράφοι

Χειριστές γεννητριών γραφικών συμβόλων

Χειριστές ΤΕΛΕΞ

7. Προσωπικό με απολυτήριο 3τάξιου Γυμνασίου και πτυχίο Τεχνικών Επαγγελματικών Σχολών νέου τύπου, ως:

Πωλητές.

γ) Ειδικότητες Κλάδου Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης.

1. Προσωπικό με απολυτήριο 3τάξιου Γυμνασίου και δίπλωμα οδήγησης Δ' τουλάχιστον κατηγορίας με διετή τουλάχιστον εμπειρία, ως:

Οδηγοί αυτοκινήτων.

2. Προσωπικό με απολυτήριο 3τάξιου Γυμνασίου και σχετική άδεια οδήγησης, ως:

Οδηγοί μοτοσυκλέτας.

3. Προσωπικό με απολυτήριο 3τάξιου Γυμνασίου με πτυχίο Σχολής Τουριστικών Επαγγελμάτων διετούς φοίτησης, ως:

Μάγειροι.

4. Προσωπικό με απολυτήριο Β' τάξης Γυμνασίου και πτυχίο Σχολής Τουριστικών Επαγγελμάτων μονοετούς φοίτησης, ως:

Μπουφετζήδες

Σερβιτόροι

5. Προσωπικό με απολυτήριο Δημοτικού, ως:

Επιμελητές

Πρόσθετοι αστυνομικοί

Εργάτες

Καθαρίστριες

Κηπουροί

Φύλακες

Χειριστές μηχανών αναπαραγωγής (πολυγράφου και φωτοτυπικού)

Τραπεζοκόμοι

Πλύντριες

Β. ΤΟΜΕΑΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Βα. Υποτομέας Μουσικής και Λόγου.

α) Ειδικότητες Κλάδου Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

1. Πτυχιούχοι Θεωρητικών και Μουσικής ανάλυσης Ωδείου ή Ακαδημίας με συνθετική εργασία συμφωνικών ή μελοδραματικών έργων που έχουν εκτελεστεί από αναγνωρισμένου κύρους Οργανισμούς συμφωνικής ή μελοδραματικής μουσικής, ως:

Συνθέτες.

2. Πτυχιούχοι θεωρητικών με δίπλωμα Δ/νσης Ορχήστρας Ωδείου ή Ακαδημίας με 5ετή τουλάχιστον θητεία στη Διεύθυνση αναγνωρισμένων Ορχηστρών, ως:

Αρχιμουσικοί

Διευθυντής Ορχήστρας ή Χορωδίας.

3. Πτυχιούχοι Ανωτάτων Σχολών Τμημάτων, Νομικής Φιλοσοφικής, Ξένων γλωσσών και Φιλολογίας, Θεολογίας, Κοινωνιολογίας και με επαρκή γνώση μιάς ξένης γλώσσας τουλάχιστον, ως:

Παραγωγοί Λόγου.

4. Διπλωματούχοι ή Πτυχιούχοι Θεωρητικών ή Οργάνου Ωδείου ή Ακαδημίας και ειδικευμένοι σ' έναν μουσικό τομέα (κλασσικό – παραδοσιακό – ελαφρό) με επαρκή γνώση μιάς ξένης γλώσσας, ως:

Μουσικοί Παραγωγοί.

5. Προσωπικό με απολυτήριο Λυκείου και Πτυχίο ή Δίπλωμα Ωδείου, ως:

Μουσικοί παραγωγοί προγραμμάτων.

6. Διπλωματούχοι βιολιού Ωδείου ή Ακαδημίας με 5ετή τουλάχιστον θητεία σε ορχήστρες, ως:

Εξάρχοντες βιολιστές.

7. Διπλωματούχοι Οργάνου Ωδείου ή Ακαδημίας με 3ετή τουλάχιστον θητεία σε συμφωνική ορχήστρα ή ορχηστρικά σύνολα (χορωδίες) ως:

Μουσικοί κορυφαίοι Α'

Χορωδοί κορυφαίοι Α'

Μουσικοί κορυφαίοι Β'

Χορωδοί κορυφαίοι Β'

8. Προσωπικό με πτυχίο ηχολήπτη ή με άδεια άσκησης επαγγέλματος ηχολήπτη και πτυχίο Οργάνου ή Αρμονίας Ωδείου ή Ακαδημίας και σχετική εμπειρία ως:

Μουσικοί ρυθμιστές ήχου Ορχήστρας ή

Ορχηστρικών συνόλων.

β) Ειδικότητες Κλάδου Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης.

1. Προσωπικό με απολυτήριο 3τάξιου Γυμνασίου και σχετική εμπειρία, ως:

Ταξινόμοι ορχήστρας.

Β.β. Υποτομέας Παραγωγής Προγραμμάτων Τ/Ο

α) Ειδικότητες Κλάδου Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης

1. Προσωπικό με πτυχίο Ανωτάτης Σχολής Τμημάτων:

Φιλοσοφικής

Ξένων Γλωσσών και Φιλολογίας με άριστη γνώση μιάς τουλάχιστον ξένης γλώσσας, ως:

Μεταφραστές – υποτιτλιστές – προσαρμοστές.

2. Πτυχιούχοι αναγνωρισμένων ανωτέρων Κινηματογραφικών ή Τηλεοπτικών Σχολών εσωτερικού ή ισότιμων εξωτερικού με εμπειρία στην ίδια ειδικότητα, ως:

Σκηνοθέτες

Διευθυντές Παραγωγής

Σκηνογράφοι – ενδυματολόγοι

Διευθυντές Φωτογραφίας

Διευθυντές Φωτισμού

Εικονολήπτες Επικαίρων

Εικονολήπτες

Μοντέρ

Συντονιστές Στούντιο

Χειριστές τρικέζας.

3. Πτυχιούχοι αναγνωρισμένων ανωτέρων Κινηματογραφικών ή Τηλεοπτικών Σχολών εσωτερικού ή ισότιμων εξω-

τερικού ή ανωτέρων Σχολών Ηλεκτρονικών ή ΤΕΙ με σχετική εμπειρία, ως :
Ηχολήπτες Κινηματογραφίας.
4. Πτυχιούχοι αναγνωρισμένων ανωτέρων σχολών ή ΤΕΙ με εμπειρία στην ίδια ειδικότητα, ως :
Αισθητικοί
Γραφίστες.
5. Πτυχιούχοι Αναγνωρισμένων Ανωτέρων Κινηματογραφικών ή Τηλεοπτικών Σχολών εσωτερικού ή ισότιμων εξωτερικού, ως :
Βοηθοί Σκηνοθέτη
Βοηθοί Διευθυντή Παραγωγής
Βοηθοί Διευθυντή Φωτογραφίας
Βοηθοί Σκηνογράφου – Ενδυματολόγου
Βοηθοί Εικονολήπτη Επικαίρων
Βοηθοί Εικονολήπτη
Βοηθοί Μοντέρ
Βοηθοί Χειριστή Τρικέζας
Γραμματέας Λήψης.

6. Προσωπικό με δίπλωμα δραματικής σχολής τριετούς μεταλυκειακής φοίτησης και επαρκή γνώση μιάς ξένης γλώσσας, ως :
Τηλεπαρουσιαστές.
β) Ειδικότητες Κλάδου Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.
1. Προσωπικό με πτυχίο Τεχνικών επαγγελματικών σχολών νέου τύπου και σχετική εμπειρία, ως :
Ζωγράφοι – πλαστικοί σκηνικών.
Εργοδηγοί ξυλουργείου.
2. Προσωπικό με απολυτήριο Λυκείου και σχετική εμπειρία, ως :
Φωτογράφοι
Φροντιστές
Εμφανιστές – Εκτυπωτές
Εταλονέρ
Κόπτες νεγκατίφ
γ) Ειδικότητες κλάδου Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης.

1. Προσωπικό με ενδεικτικό Β' τάξης Γυμνασίου και πτυχίο τριετούς φοίτησης εκπαιδευτικών μονάδων μαθητείας ΟΑΕΔ, ως :

Ράπτες – Κόπτες
Λμπιγιέζ
Κομμωτές – Περουκιέρηδες
Μηχανοξυλουργοί
Κατασκευαστές σκηνικών.
2. Προσωπικό με απολυτήριο 3τάξιου γυμνασίου ή πτυχίο κατώτερης Τεχνικής Σχολής με σχετική εμπειρία, ως :
Μακινίστες
Μπούμαν.
3. Προσωπικό με απολυτήριο δημοτικού, ως :
Βαφείς σκηνικών.
Β.γ. Υποτομέας Παραγωγής Προγραμμάτων Ρ/Φ
α) Ειδικότητες Κλάδου Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης

1. Προσωπικό με πτυχίο ανωτάτης Σχολής, θεωρητικής κατεύθυνσης ή ισότιμο τίτλο σπουδών και άριστη γνώση τουλάχιστον μιάς ξένης γλώσσας ως :
Μεταφραστές – Εκφωνητές.
2. Προσωπικό με δίπλωμα δραματικής σχολής τριετούς μεταλυκειακής φοίτησης και επαρκή γνώση μιάς ξένης γλώσσας, ως :
Εκφωνητές.
Β.δ. Υποτομέας Ειδήσεων.
Δημοσιογράφοι.
Γ. ΤΟΜΕΑΣ ΤΕΧΝΙΚΟΣ
α) Ειδικότητες Κλάδου Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης.
1. Διπλωματούχοι μηχανικοί, Ανωτάτων Σχολών Τμημάτων :
Αρχιτεκτόνων – μηχανικών
Πολιτικών μηχανικών
Μηχανολόγων – μηχανικών
Ηλεκτρολόγων – μηχανικών
Φυσικών Ραδιοηλεκτρολόγων
Ηλεκτρονικών μηχανικών ή
Τηλεπικοινωνιακών μηχανικών.
2. Πτυχιούχοι Χημικοί Ανωτάτων Σχολών ή Διπλωματούχοι Χημικοί Μηχανικοί με ειδίκευση στη φωτογραφία, ως :
Φωτοχημικοί
3. Πτυχιούχοι Τ.Ε.Ι. ή ανωτέρων Σχολών, ως :
Ηλεκτρονικοί Τεχνολόγοι μηχανικοί
Μηχανολόγοι
Ηλεκτρολόγοι
Πολιτικοί
Τεχνολόγοι μηχανικοί αυτοκινήτων
Τεχνολόγοι χημικοί μηχανικοί.

β) Ειδικότητες κλάδου Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.
1. Προσωπικό με πτυχίο Μέσων Τεχνικών Σχολών ή Απολυτήριο Τεχνικού Λυκείου, ως :
Ηλεκτρονικοί
Ηλεκτρολόγοι
Μηχανολόγοι
Ψυκτικοί
Δομικών έργων
Σχεδιαστές
Εγκαταστάτες συντηρητές ιστών
Συντηρητές Κινηματ. Μηχανημάτων
Φωτοοπτικοί.

2. Προσωπικό με πτυχίο Τεχνικών και Επαγγελματικών Σχολών νέου τύπου ή πτυχίο κατώτερης Τεχνικής Σχολής και αποδεικτικό Β' τάξης Γυμνασίου, ως :
Ηλεκτρονικοί
Μηχανικοί προβολής
Ηλεκτροτεχνίτες
Υδραυλικοί
Ψυκτικοί
Τεχνίτες αυτοκινήτων
Μηχανοτεχνίτες – ηλεκτροσυγκολλητές
Συντηρητές λεβητοστασίων
Ηλεκτρολόγοι αυτοκινήτων.
γ) Ειδικότητες Κλάδου Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης.
1. Προσωπικό με απολυτήριο δημοτικού και πτυχίο μονοετούς φοίτησης σχολών μαθητείας ΟΑΕΔ, ως :
Τεχνίτες δομικών Έργων
Λιπαντές – καθαριστές
Οι ειδικότητες εικονοληπτών επικαίρων και βοηθών εικονοληπτών επικαίρων διατηρούνται ως μεταβατικές και καταργούνται μετά την αποχώρηση των υπαλλήλων που υπηρετούν σ' αυτές κατά την ημερομηνία ισχύος του παρόντος.

Άρθρο 31

Το άρθρο 31 καταργείται.

Άρθρο 32

Το άρθρο 32 αντικαθίσταται ως εξής :
«Ως Βοηθός Γενικός Διευθυντής Διοίκησης και Διαχείρισης ορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 12 του Νόμου 230/75 τακτικός υπάλληλος Κλάδου Τριτοβάθμιας Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης που κατέχει θέση Προϊσταμένου Διεύθυνσης».

Άρθρο 33

Το άρθρο 33 τροποποιείται και αντικαθίσταται ως εξής :
Άρθρο 33
Θέσεις – Προσόντα Εκτάκτου Προσωπικού.

1. Οι θέσεις του κατά την παρ. 1 του άρθρου 6 του Γενικού Κανονισμού Προσωπικού, Εκτάκτου προσωπικού, ορίζονται σε :
α) Πέντε (5) για τους Ειδικούς Συμβούλους.
β) Δέκα (10) για το προσωπικό Ειδικών θέσεων.
γ) Εκατόν ογδόντα πέντε (185) για τους Δημοσιογράφους·

2. Οι προσλαμβανόμενοι κατά τις διατάξεις του άρθρου 6 του Γ.Κ.Π. Ειδικοί Σύμβουλοι θα πρέπει να έχουν τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα τα οποία απαιτούνται κατά περίπτωση για το συγκεκριμένο αντικείμενο απασχόλησής τους καθώς και αποδειγμένες εξειδικευμένες γνώσεις για το συγκεκριμένο τομέα για τον οποίο πρόκειται να προσληφθούν.

3. Οι προσλαμβανόμενοι κατά τις διατάξεις του άρθρου 6 του Γ.Κ.Π. ως Προσωπικό Ειδικών Θέσεων θα πρέπει να είναι πρόσωπα καταξιωμένα στο χώρο του αντικειμένου τους και να κατέχουν τα απαραίτητα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα τα οποία θα διασφαλίζουν την άριστη άσκηση των καθηκόντων τους.

4. Το αντικείμενο απασχόλησης (μελέτης κλπ.) που πρόκειται να ανατεθεί σε Ειδικό Σύμβουλο καθώς και η συγκεκριμένη θέση προϊσταμένου στην οποία πρόκειται να τοποθετηθούν όσοι προσλαμβάνονται ως Προσωπικό Ειδικών Θέσεων, πρέπει απαραίτητα να αναγράφονται τόσο στη σχετική απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου όσο και στη σύμβαση Εργασίας.

5. Οι προσλαμβανόμενοι δημοσιογράφοι πρέπει να κατέχουν τουλάχιστον απολυτήριο Λυκείου και να έχουν τριετή τουλάχιστον αντίστοιχη εμπειρία στην ειδικότητα στον ημερήσιο ή περιοδικό Τύπο.

Άρθρο 35

Η παράγραφος 1 του άρθρου 35 τροποποιείται και αντικαθίσταται ως εξής :

Άρθρο 35.
Προϊστάμενοι Υπηρεσιών

«1. Οι Προϊστάμενοι των Υπηρεσιακών μονάδων της ΕΡΤ-1 είναι Τακτικοί Υπάλληλοι.

Κατ' εξαίρεση ως προϊστάμενοι των Διευθύνσεων Ραδιοφωνίας, Τηλεόρασης, Ειδήσεων και Ενημέρωσης και των Οργανικών μονάδων αυτής, των Υποδιευθύνσεων Εκπαιδευτικής Ραδιοφωνίας, Τηλεόρασης, Δημοσίων Σχέσεων, Συντάξεως περιοδικού «ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗ», Απόδημου Ελληνισμού καθώς και του Ραδιοφωνικού Σταθμού Θεσσαλονίκης, είναι δυνατό να τοποθετείται και Έκτακτο Προσωπικό των περιπτώσεων 1ε και 2 των διατάξεων του Άρθρου 6 του Γ.Κ.Π.».

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 1 Ιουλίου 1987

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ

Αριθ. Φ. 48/3/758 (2)

Ανασύνταξη, τροποποίηση και συμπλήρωση του Καταστατικού του ΤΑΠΙΑΤ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις του άρθρου 83 της υπ' αριθ. 61035/Ε. 192β/28.8.1961 κοινής απόφασης των Υπουργών Εμπορίου και Εργασίας «περί ενιαίας ασφαλίσεως του προσωπικού της Ιονικής και Λαϊκής Τράπεζας της Ελλάδος».

2. Τις διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφος 2 του Προεδρικού Διατάγματος 574/1982 (ΦΕΚ 104 τ. Α').

3. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24, 27 του Ν. 1558/1985 (ΦΕΚ 137 τ. Α').

4. Τις διατάξεις του Προεδρικού Διατάγματος 303/1984 (ΦΕΚ 110 τ. Α').

5. Την αριθ. 200/20.2.1987 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων».

6. Τις αρ. 9/26.3.86 και 40/27.11.86 προτάσεις του Δ.Σ. του Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού Ιονικής και Λαϊκής Τράπεζας.

7. Τη γνώμη του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλειας που διατυπώθηκε κατά τις αριθ. 25/10.9.86, 30/15.10.86 και 41/4.2.87 συνεδριάσεις της ΚΔ' περιόδου, αποφασίζουμε :

Το Καταστατικό του Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού Ιονικής και Λαϊκής Τράπεζας ανασυντάσσεται, τροποποιείται και συμπληρώνεται ως ακολούθως :

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ
Γενικές Διατάξεις

Άρθρο 1.

Σύστασις - τίτλος - έδρα - Νομική μορφή - εποπτεία

1. Το Ταμείο Ασφαλίσεως Προσωπικού Ιονικής - Λαϊκής Τράπεζας, που προήλθε από τη συγχώνευση των Ταμείων Ασφαλίσεως Ιονικής Τράπεζας και Συντάξεων προσωπικού Λαϊκής Τράπεζας με την 61035/Ε.1928/1961 (ΦΕΚ 325/Β/19.9.61) απόφαση των Υπουργών Εμπορίου και Εργασίας, αποτελεί Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, με έδρα την Αθήνα, του οποίου την εποπτεία και τον έλεγχο έχει το κράτος και ασκούνται από το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

2. Η λειτουργία του Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού Ιονικής - Λαϊκής Τράπεζας διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος Καταστατικού και από τις διατάξεις της γενικής, ή ειδικής ασφαλιστικής Νομοθεσίας, που ισχύει κάθε φορά και διέπει τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως, οι οποίοι εποπτεύονται από το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 2.
Σκοπός

1. Σκοπός του Ταμείου είναι, η ασφάλιση των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 3 του παρόντος, για περιπτώσεις ασθένειας, μητρότητας, αναπηρίας, γήρατος και θανάτου, καθώς και η ασφάλιση των μελών της οικογένειάς τους για περίπτωση ασθένειάς τους ή θανάτου του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου προστάτη τους, σύμφωνα με αυτά που ορίζονται ειδικότερα στο παρόν Καταστατικό.

2. Η ασφάλιση που ασκείται από το Ταμείο ενεργείται από τους παρακάτω τρεις οικονομικά αυτοτελείς και ξεχωριστούς μεταξύ τους κλάδους :

α) τον κλάδο Υγείας (ασφάλιση ασθένειας και μητρότητας.

β) τον κλάδο Συντάξεων (ασφάλιση αναπηρίας, γήρατος και θανάτου).

γ) τον κλάδο Πρόνοιας (εφάπαξ βοήθημα).

Άρθρο 3.
Πρόσωπα που ασφαλίζονται

1. Στην ασφάλιση του Ταμείου υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια, σύμφωνα με τους όρους του παρόντος καταστατικού και για όλους τους κλάδους για τους οποίους ασκείται ασφάλιση από αυτό, όλα τα πρόσωπα, ανεξάρτητα από φύλο, ηλικία και ιθαγένεια, που παρέχουν εξαρτημένη εργασία, ορισμένου ή αορίστου χρόνου, με αμοιβή στα καταστήματα της Ιονικής και Λαϊκής Τράπεζας της Ελλάδας και ανεξάρτητα από την ένταξή τους ή όχι στον Οργανισμό Προσωπικού Ι.Α.Τ.Ε.

Ειδικότερα, στην ασφάλιση με τους παραπάνω όρους, υπάγονται : α) οι τακτικοί υπάλληλοι, οι έκτακτοι υπάλληλοι και το βοηθητικό προσωπικό της Τράπεζας και β) οι δικηγόροι που υπηρετούν στην Υπηρεσία Δικαστικού της Τράπεζας με πάγια μηνιαία αμοιβή (άρθρο 21 του Ν.Δ. 3790/1957 όπως τροποποιήθηκε με το νόμο 4272/1962).

2. Αν είναι δύσκολο να διαπιστωθεί ότι ένα πρόσωπο υπάγεται ή όχι στην ασφάλιση του Ταμείου, τότε αποφασίζει το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου.

3. Τα πρόσωπα στα οποία αναφέρονται οι διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων, εφόσον λαμβάνουν αποδοχές από την Τράπεζα, συνεχίζουν να υπάγονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση του Ταμείου και για το χρόνο κατά τον οποίο, ανεξάρτητα από τη θέλησή τους, δεν προσφέρουν εργασία στην Τράπεζα (κανονικές άδειες, ασθένεια, άδεια λοχείας κλπ.).

Κατ' εξαίρεση των διατάξεων του προηγούμενου εδαφίου, τα πρόσωπα αυτά μπορούν να συνεχίσουν προαιρετικά την ασφάλισή τους και για το χρόνο που δεν λαμβάνουν αποδοχές (π.χ. εκπαιδευτικές αναρρωτικές άδειες, μακροχρόνια ασθένεια, άδειας γαλουχίας χωρίς αποδοχές) υπό τον όρο ότι θα υποβάλλουν σχετική δήλωση στο Ταμείο μέσα σε προθεσμία έξι μηνών από τότε που διακόπηκε η υποχρεωτική ασφάλισή τους και καταβάλουν τις εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου που προβλέπονται από το παρόν Καταστατικό.

Στην ασφάλιση του κλάδου Υγείας υπάγονται, μέχρις ότου συμπληρώσουν το όριο ηλικίας και εκείνοι, που, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 42 του παρόντος Καταστατικού, δεν λαμβάνουν προσωρινή σύνταξη, υπό τον όρο ότι θα καταβάλλουν τις προβλεπόμενες στην παράγραφο 3 του άρθρου 9 εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου.

Οι εισφορές αυτές υπολογίζονται στις αποδοχές τους του τελευταίου μήνα πριν από την έξοδό τους από την υπηρεσία αναπροσαρμοσμένες σε κάθε μεταβολή του μισθολογίου της Τράπεζας.

4. Από την ασφάλιση του Ταμείου εξαιρούνται οι Υγειονομικοί και οι Τεχνικοί που προσλαμβάνονται από την Τράπεζα ή από το Ταμείο, εκτός εάν, προκειμένου για τους τεχνικούς, αυτοί απασχολούνται με βάση τις διατάξεις του Οργανισμού που ισχύει κάθε φορά, στην εξυπηρέτηση της ομαλής λειτουργίας των μηχανημάτων του Ηλεκτρονικού Κέντρου.

Άρθρο 4.
Εννοιολογικοί προσδιορισμοί

Οι παρακάτω (στο άρθρο αυτό) αναφερόμενοι όροι σημαίνουν αντίστοιχα :

1. Ασφαλισμένος και ασφαλισμένοι :

Τα πρόσωπα που ορίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος που έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση του Ταμείου, τα οποία δεν περιλαμβάνονται στις εξαιρέσεις της παρ. 4 του άρθρου 3 του παρόντος.

Οι ασφαλισμένοι διακρίνονται σε άμεσους και έμμεσους. Άμεσοι ασφαλισμένοι είναι οι απασχολούμενοι στην Τράπεζα των οποίων η ασφάλιση είναι υποχρεωτική, έμμεσοι δε ασφαλισμένοι, τα μέλη της οικογενείας τους.

2. Συνταξιούχοι : Τα πρόσωπα που λαμβάνουν σύνταξη από οποιαδήποτε αιτία.

3. Εργοδότης : Η Ιονική και Λαϊκή Τράπεζα Α.Ε.

4. Ατύχημα : Το κατά την εκτέλεση της εργασίας ή εξ αιτίας αυτής βίαιο συμβάν.

5. Αναπηρία : Η πνευματική ή σωματική ανικανότητα για την εκτέλεση της εργασίας του ασφαλισμένου.

Άρθρο 5.
Αφανεια

Όλα τα δικαιώματα τα οποία κατά το παρόν Καταστατικό έχουν ως προϋπόθεση το θάνατο, γεννώνται και για την αφάνεια που έχει κηρυχθεί νόμιμα, σύμφωνα με τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα.

Στις περιπτώσεις αφάνειας δεν καταβάλλονται τα έξοδα κηδείας.

Άρθρο 6.
Ηλικία και Μητρώο Ασφαλισμένων

1. Η ηλικία των ασφαλισμένων και των μελών της οικογένειάς τους αποδεικνύεται με το δελτίο της αστυνομικής τους ταυτότητας. Στην περίπτωση που δεν υπάρχει αστυνομική ταυτότητα, η ηλικία αποδεικνύεται με ληξιαρχική πράξη γεννήσεως, η οποία έχει συνταχθεί ή διορθωθεί μέσα σε 90 ημέρες από τη γέννηση, ή με την εγγραφή στα Μητρώα Αρρένων ή στα Δημοτολόγιο που ισχύουν.

2. Στην περίπτωση που υπάρχουν δύο ή περισσότερες εγγραφές στα ίδια ή διαφορετικά Μητρώα Αρρένων, ή στα Δημοτολόγια που ισχύουν, με διαφορετικό έτος γεννήσεως, λαμβάνεται υπόψη η παλαιότερη εγγραφή.

Αν έχει γίνει διόρθωση ή μεταβολή του έτους γεννήσεως που αναγράφεται στα Μητρώα Αρρένων ή στα Δημοτολόγια που ισχύουν με οποιοδήποτε τρόπο, ως έτος γεννήσεως σε όλες τις περιπτώσεις θεωρείται αυτό που γράφτηκε πριν από τη διόρθωση ή τη μεταβολή.

3. Στην περίπτωση που δεν υπάρχει κανένα από τα στοιχεία που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, η ηλικία βεβαιώνεται με απόφαση της Ειδικής Επιτροπής καθορισμού ηλικίας του ΙΚΑ του άρθρου 6 του νόμου 825/1978 μετά από αίτηση του Ταμείου ή του ασφαλισμένου. Με απόφαση της ίδιας Επιτροπής βεβαιώνεται η ηλικία και στην περίπτωση που ο ασφαλισμένος αμφισβητήσει την ορθότητα της εγγραφής του έτους γεννήσεώς του στα Μητρώα Αρρένων ή στα Δημοτολόγια, εφόσον η αμφισβήτηση αυτή στηρίζεται αποκλειστικά σε έγγραφα στοιχεία τα οποία έχουν συνταχθεί πριν από την υπαγωγή του στην ασφάλιση

Το Ταμείο θα επιβαρύνεται με τις δαπάνες για την αποζημίωση του Προέδρου, των μελών και του Γραμματέα της Επιτροπής που θα καθορισθεί με Υπουργική απόφαση (άρθρο 7 παρ. 4 του νόσου 4104/1960).

4. Η ηλικία των, κατά το χρόνο υποβολής της αιτήσεώς τους για χορήγηση ασφαλιστικής παροχής, αλλοδαπών, ή ακαθόριστης υπηκοότητας ασφαλισμένων και των μελών της οικογένειάς τους αποδεικνύεται με το νόμιμα θεωρημένο διαβατήριό τους ή με την ταυτότητα με την οποία τους έχει εφοδιάσει η αρμόδια αστυνομική αρχή.

Σε περίπτωση που δεν υπάρχει κανένα από το αποδεικτικά αυτά στοιχεία η ηλικία αποδεικνύεται με έγγραφο στοιχείο που προβλέπεται από τη νομοθεσία του κράτους που γεννήθηκε ο δικαιούχος της παροχής, εφόσον είναι θεωρημένο από την αρμόδια Ελληνική Προξενική Αρχή.

Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τα πιο πάνω πρόσωπα.

5. Ως ημερομηνία γεννήσεως των ασφαλισμένων και των μελών της οικογένειάς τους θεωρείται η ημερομηνία που προκύπτει από τα στοιχεία που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3.

Στην περίπτωση που η ηλικία βεβαιώνεται με απόφαση της Ειδικής Επιτροπής, καθώς και στην περίπτωση που από τα στοιχεία που υποβάλλονται δεν προκύπτει ακριβής ημερομηνία γεννήσεως, ως ημερομηνία γεννήσεως θεωρείται οπωσδήποτε η 1η Ιουλίου του έτους γεννήσεως.

6. Στο Ταμείο τηρείται λεπτομερές μητρώο των ασφαλισμένων του, σύμφωνα με πρότυπο που ορίζει το Διοικητικό Συμβούλιο.

Το Μητρώο αυτό ενημερώνεται κάθε φορά, με τα απαραίτητα νέα στοιχεία, που προσκομίζουν υποχρεωτικά οι ασφαλισμένοι, σύμφωνα με τα παρακάτω.

Επίσης ενημερώνεται και με τα στοιχεία που αφορούν στην υπηρεσιακή και μισθολογική κατάσταση των ασφαλισμένων όπως προαγωγές, μισθούς, αναπροσαρμογές μισθών, επιδόματα πολυετούς υπηρεσίας, παραμονής στον ίδιο βαθμό, θέσεως, οικογενειακών βαρών κλπ. και τα οποία λαμβάνονται από επίσημα έγγραφα που αποστέλλονται στο Ταμείο από την Τράπεζα.

7. Για την τήρηση και την κανονική ενημέρωση του Μητρώου, που γίνεται λόγος στην προηγούμενη παράγραφο, κάθε ασφαλισμένος είναι υποχρεωμένος να συμπηρώσει και να υποβάλλει στο Ταμείο, μέσα σε προθεσμία τριών μηνών, από την ημερομηνία προσλήψεώς του στην Τράπεζα, Δελτίο απογραφής ασφαλισμένου.

Το σχετικό έντυπο χορηγείται από το Ταμείο.

8. Για τον ίδιο σκοπό κάθε ασφαλισμένος υποχρεούται επίσης μέσα σε προθεσμία τριών μηνών από την υπαγωγή του στην ασφάλιση του Ταμείου, ή την μεταβολή που έγινε στην οικογενειακή του κατάσταση να υποβάλλει τα παρακάτω δικαιολογητικά :

α) φωτοαντίγραφο του Δελτίου της Αστυνομικής του Ταυτότητας, ή Ληξιαρχική πράξη γεννήσεως, ή πιστοποιητικό Δήμου ή Κοινότητας από το οποίο να φαίνεται η ηλικία του και η εγγραφή του στο Μητρώο αρρένων ή στο Δημοτολόγιο.

β) σε περίπτωση έγγαμου, πιστοποιητικό τελέσεως γάμου και φωτοαντίγραφα των Δελτίων Αστυνομικής Ταυτότητας των τυχόν τέκνων του, ή πιστοποιητικά με τα ονόματα και το χρόνο γεννήσεως αυτών και την εγγραφή τους στα Μητρώα αρρένων και στα Δημοτολόγια για τα κορίτσια.

γ) σε περίπτωση ασφαλισμένου προστάτη μελών οικογένειας από τα αναφερόμενα στα άρθρα 15 και 44 του παρόντος φωτοαντίγραφα των Δελτίων Αστυνομικής τους ταυτότητας, ή πιστοποιητικό της αρμόδιας Αρχής στο οποίο να φαίνονται τα ονόματα των παραπάνω προσώπων που προστατεύονται από αυτόν με κάθε άλλο στοιχείο το οποίο θα ορισθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο.

δ) πιστοποιητικό στο οποίο να φαίνεται κάθε προγενέστερη μεταβολή της οικογενειακής του κατάστασης προερχόμενη από γάμο, γέννηση, διαζύγιο, θάνατο, ενηλικίωση κλπ. και η οποία επηρεάζει την ασφάλιση.

9. Τα μέλη οικογένειας στα οποία χορηγείται σύνταξη λόγω θανάτου υποχρεούνται να γνωρίζουν κάθε μεταβολή που προέρχεται από γάμο, ενηλικίωση, θάνατο κλπ. των προσώπων που λαμβάνουν σύνταξη, η οποία επιφέρει ελάττωση ή παύση της χορηγούμενης σύνταξης.

Άρθρο 7.
Διάλυση και Συγχώνευση του Ταμείου

1. Η περιουσία των Ταμείων που συγχωνεύτηκαν : α) του Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού Ιονικής Τράπεζας και β) του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Λαϊκής Τράπεζας, από τότε που έγινε η συγχώνευσή του, θεωρείται ότι έχει μεταβιβασθεί αυτοδικαίως στον ενιαίο ασφαλιστικό οργανισμό, που προήλθε από τη συγχώνευση αυτή με την επωνυμία Ταμείο Ασφαλίσεως Προσωπικού Ιονικής και Λαϊκής Τράπεζας ο οποίος μπορεί να διαχειρίζεται και να διαθέτει αυτήν, ως δική του περιουσία.

2. Σε περίπτωση που θα διαλυθεί, ή θα βρίσκεται σε εκκαθάριση η Ιονική και Λαϊκή Τράπεζα Ελλάδας, το Ταμείο Ασφαλίσεως Προσωπικού της Ιονικής και Λαϊκής Τράπεζας Ελλάδος συγχωνεύεται στο ΙΚΑ. Για τη συγχώνευση αυτή θα εφαρμοστούν οι σχετικές διατάξεις του άρθρου 5 του Α.Ν. 1846/51.

3. Σε περίπτωση συγχωνεύσεως της Ιονικής και Λαϊκής Τράπεζας Ελλάδας με άλλη Τράπεζα, το Ταμείο Ασφαλίσεως Προσωπικού της Ιονικής και Λαϊκής Τράπεζας Ελλάδας συγχωνεύεται στο Ταμείο που υπάρχει για το προσωπικό της Τράπεζας αυτής.

4. Στην περίπτωση που η Ιονική και Λαϊκή Τράπεζα Ελλάδας συγχωνευθεί, σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού, η περιουσία του Ταμείου επίσης συγχωνεύεται και μεταβιβάζεται αυτοδικαίως στο ΙΚΑ, ή στο όμοιο Ταμείο της Τράπεζας, με την οποία συγχωνεύτηκε η Ιονική και Λαϊκή Τράπεζα Ελλάδας, εφόσον αυτή θα δεχόταν να αναλάβει την υποχρέωση να διατηρήσει στην υπηρεσία της τους υπαλλήλους ασφαλισμένους του Ταμείου και να αναγνωρίσει τα κεκτημένα δικαιώματα αυτών, καθώς και των συνταξιούχων του Ταμείου, όπως αυτά καθορίζονται στο παρόν Καταστατικό, με την συγχώνευση των δύο όμοιων Ταμείων.

Άρθρο 8.
Τροποποίηση των διατάξεων του Καταστατικού.

Οι διατάξεις του παρόντος Καταστατικού αντικαθίστανται τροποποιούνται και συμπληρώνονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου και του Συμβουλίου Κοινωνικών Ασφαλίσεων που λειτουργεί στο Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΠΟΡΟΙ

Άρθρο 9.

Πόροι του Ταμείου

1. Πόροι του Ταμείου είναι :

α) η εισφορά του ασφαλισμένου, όπως ορίζεται στις επόμενες παραγράφους.

β) η εισφορά του εργοδότη, όπως ορίζεται στις επόμενες παραγράφους.

γ) τυχόν έκτακτες εισφορές της Τράπεζας προς το Ταμείο.

δ) οι πρόσοδοι της περιουσίας του Ταμείου.

ε) κάθε κτήση του Ταμείου από χαριστική αιτία.

στ) τα πρόστιμα που επιβάλλονται στους ασφαλισμένους του Ταμείου.

2. Για τον κλάδο Συντάξεων (γήρας, αναπηρία, θάνατος) πόροι είναι :

α) εισφορά του ασφαλισμένου ίση με 4,75 % που υπολογίζεται στις πάσης φύσεως αποδοχές του.

β) εισφορά του εργοδότη ίση με 27,25 % που υπολογίζεται στις πάσης φύσεως αποδοχές του ασφαλισμένου.

γ) έκτακτη, λόγω προσλήψεως εισφορά των ασφαλισμένων ίση με το σύνολο των πάσης φύσεως αποδοχών του πρώτου μήνα και ισόποση εισφορά της Τράπεζας.

δ) έκτακτη, λόγω γάμου, εισφορά των ασφαλισμένων ίση με το σύνολο των πάσης φύσεως αποδοχών του μήνα κατά τον οποίο ο ασφαλισμένος ή η ασφαλισμένη θα προσκομίσει το πιστοποιητικό τελέσεως του γάμου ή του πρώτου μήνα της προσλήψεως κάθε έγγαμου ασφαλισμένου ή έγγαμης ασφαλισμένης και ισόποση εισφορά της Τράπεζας.

Η παραπάνω εισφορά παρακρατείται από τις αποδοχές και των δύο συζύγων σε περίπτωση κατά την οποία και η σύζυγος είναι ασφαλισμένη.

ε) οι προβλεπόμενες από τις περιπτώσεις γ' και δ' της παραγράφου αυτής έκτακτες εισφορές, λόγω προσλήψεως και λόγω γάμου, μπορούν να καταβληθούν σε δόσεις και μέχρι δέκα οκτώ (18) για κάθε μία από τις εισφορές.

Σε περίπτωση που ο ασφαλισμένος είναι υποχρεωμένος να καταβάλλει και τις δύο αυτές έκτακτες εισφορές ταυτόχρονα, ο αριθμός των δόσεων είναι δυνατό να αυξηθεί μέχρι τριάντα έξι (36).

Σε κάθε περίπτωση, η καταβολή των εισφορών αυτών σε δόσεις γίνεται μετά από αίτηση του ενδιαφερόμενου η οποία θα συνοδεύεται από τα απαραίτητα πιστοποιητικά και τη σχετική απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου. Αν λόγω προσλήψεως και λόγω γάμου, δεν καταβληθούν εισφορές μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την πρόσληψη ή την τέλεση του γάμου, οι εισφορές υπολογίζονται με βάση τις αποδοχές τις οποίες λαμβάνει ο ασφαλισμένος κατά το μήνα κατά τον οποίο θα εκδοθεί η σχετική απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου υποχρεουμένης και της Τράπεζας σε ισόποση εισφορά.

στ) έκτακτη, για δύο μήνες, εισφορά των ασφαλισμένων και ισόποση εισφορά της Τράπεζας, ίση με τη διαφορά αυξήσεως των αποδοχών, στις παρακάτω περιπτώσεις :

λόγω προαγωγής
λόγω επιδόματος παραμονής στον ίδιο βαθμό
λόγω επιδόματος βαθμού και
λόγω οικογενειακού επιδόματος

3. Για τον κλάδο Ασφαλίσεως Ασθένειας και Μητρότητας, πόροι είναι :

α) Εισφορά του ασφαλισμένου ίση με 3 % που υπολογίζεται στις πάσης φύσεως αποδοχές του.

β) Εισφορά του εργοδότη ίση με 3 % που υπολογίζεται στις πάσης φύσεως αποδοχές του ασφαλισμένου.

γ) Πρόσθετη εισφορά του ασφαλισμένου ίση με 1 % για κάθε ένα από τα μέλη της οικογένειας, στα οποία αναφέρονται οι περιπτώσεις γ' και δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 15, για την ασφάλισή τους στον κλάδο ασθένειας.

δ) Εισφορά των συνταξιούχων ίση με 3 % επί της συντάξεως, για εκείνους που δεν έχουν μέλη οικογένειας, και ίση με 4 % επί της συντάξεως για εκείνους που έχουν μέλη οικογένειας, στα οποία αναφέρονται οι περιπτώσεις γ' και δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 15.

Επίσης πρόσθετη εισφορά ίση με 1 % για κάθε ένα από τα μέλη της οικογένειάς τους στα οποία αναφέρονται οι περιπτώσεις γ' και δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 15 για την ασφάλισή τους στον κλάδο ασθένειας.

Ως σύνταξη, για την εφαρμογή της διατάξεως αυτής, υπολογίζεται, η τακτική μηνιαία σύνταξη που καταβάλλεται από το Ταμείο, τα Δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα και το επίδομα άδειας.

4. Για τον κλάδο Πρόνοιας (εφάπαξ βοήθημα) πόροι είναι :

α) Εισφορά του ασφαλισμένου ίση με 3 % που υπολογίζεται στις πάσης φύσεως αποδοχές του.

β) Ισόποση εισφορά του εργοδότη.

γ) Οι εισφορές των ασφαλισμένων εκείνων που αποχώρησαν από την Τράπεζα και δεν δικαιούνται της επιστροφής αυτών.

5. Ως αποδοχές για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου υπολογίζονται, οι τακτικές μηνιαίες αποδοχές που καταβάλλονται στους ασφαλισμένους, ανεξάρτητα με το ύψος τους, έστω και αν αυτές είναι ανώτερες από τις αποδοχές εκείνες που ορίζονται από τις οικείες Συλλογικές Συμβάσεις και Υπουργικές αποφάσεις, καθώς και τα προβλεπόμενα κάθε φορά από τον εσωτερικό οργανισμό της Τράπεζας πάσης φύσεως επιδόματα και λοιπές παροχές, στις οποίες περιλαμβάνονται κυρίως τα Δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, επιδόματα άδειας, υπερωρίες, έξοδα παραστάσεως, επίδομα θέσεως, βαθμού, ισολογισμού, επιστημονικό επίδομα, επίδομα μηχανών. Εξαιρούνται μόνο τα ενοίκια που τυχόν καταβάλλονται από την Τράπεζα, τα οδοιπορικά έξοδα, καθώς και το Ταμειακό επίδομα.

Άρθρο 10.
Κατανομή γενικών πόρων κατά Κλάδους.

1. Οι πάσης φύσεως πρόσοδοι της περιουσίας του Ταμείου, περιέρχονται στον ειδικό λογαριασμό του ασφαλιστικού Κλάδου, στον οποίο ανήκει η περιουσία απ' όπου προέρχεται η πρόσοδος.

2. Τα πρόστιμα, που προβλέπονται από την περίπτωση στ' της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, περιέρχονται στο λογαριασμό του Κλάδου συντάξεων.

3. Τα έσοδα του Ταμείου τα οποία προβλέπονται στις περιπτώσεις γ και ε της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου περιέρχονται στον ειδικό λογαριασμό του Κλάδου συντάξεων, εφόσον χορηγούνται χωρίς όρους.

Εάν υπάρχει ειδικός όρος για τη χορήγηση των εσόδων υπέρ ορισμένου λογαριασμού, αυτά περιέρχονται στον ειδικό λογαριασμό του ασφαλιστικού κλάδου τον οποίον προβλέπει ο σχετικός όρος.

Άρθρο 11.
Οικονομική αυτοτέλεια των Ασφαλιστικών Κλάδων.

1. Οι Κλάδοι που αναφέρονται στο άρθρο 2 του παρόντος καταστατικού έχουν πλήρη οικονομική αυτοτέλεια. Για τον καθένα από αυτούς τηρούνται ιδιαίτεροι λογαριασμοί.

Απαγορεύεται η μεταφορά ποσών, ή πιστώσεων, από τον ένα Κλάδο στον άλλο εκτός εάν με τις μεταφορές αυτές επιδιώκεται η διόρθωση σφαλμάτων. Τα Κεφάλαια και γενικά οι πόροι των Κλάδων Ασφαλίσεως χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τις ασφαλιστικές παροχές που χορηγούνται αντίστοιχα από κάθε έναν από αυτούς.

2. Οι δαπάνες διοικήσεως που δεν καλύπτονται από την Τράπεζα, βαρύνουν κατά το μισό τους λογαριασμούς των Κλάδων Συντάξεων και Προνοίας.

Άρθρο 12.
Καταβολή Εισφορών - Είσπραξη καθυστερουμένων

1. Η εισφορά του ασφαλισμένου που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων α των παραγράφων 2, 3 και 4 του άρθρου 9 παρακρατείται από την Τράπεζα κατά την καταβολή των αποδοχών των ασφαλισμένων και αποδίδεται, μαζί με την εισφορά του εργοδότη που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων β, των παραγράφων 2, 3 και 4 του άρθρου 9, στο Ταμείο, το αργότερο μέσα στον επόμενο από την καταβολή των αποδοχών μήνα.

2. Αν η Τράπεζα δεν εκπληρώσει την παραπάνω υποχρέωσή της για παρακράτηση των εισφορών, που βαρύνουν τους ασφαλισμένους, μέσα σε τρεις μήνες το αργότερο από την καταβολή των αποδοχών τους, τότε οι ασφαλισμένοι απαλλάσσονται από τη σχετική υποχρέωσή τους και το ποσό της εισφοράς που τους αντιστοιχεί, βαρύνει στο εξής την Τράπεζα σε όσες περιπτώσεις δεν έγινε παρακράτηση λόγω ελλιπούς ή εσφαλμένης ερμηνείας. Ως προς την υποχρέωση παρακρατήσεως αποφαίνεται σχετικά το Διοικητικό Συμβούλιο.

3. Εισφορές που δεν καταβλήθηκαν μέσα σε προθεσμία δυο μηνών θεωρούνται καθυστερημένες και επιβαρύνονται με πρόσθετο τέλος ίσο με το 20 % αυτών, εκτός εάν ο υπόχρεος για την καταβολή εργοδότης προβεί σε εξόφληση των καθυστερούμενων εισφορών πριν από κάθε καταλογιστική πράξη ή το αργότερο μέσα σε ένα μήνα από την κοινοποίηση σε αυτόν της σχετικής καταλογιστικής πράξεως, οπότε περιορίζεται το πρόσθετο τέλος στο 10 %.

4. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής της παραπάνω διατάξεως, η καθυστέρηση της καταβολής των εισφορών συνεπάγεται επιβάρυνση του εργοδότου και με ένα ακόμη πρόσθετο τέλος 10 %, για κάθε τρίμηνο που συμπληρώνεται από την πρώτη του επόμενου μήνα μέσα στο οποίο έπρεπε να είχαν καταβληθεί οι εισφορές, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του παρόντος Καταστατικού. Η παραπάνω κατά τρίμηνο επιβάρυνση με πρόσθετα τέλη δεν είναι δυνατό πάντως να υπερβεί το ποσοστό 100 % της οφειλής που έχει αρχικά βεβαιωθεί.

5. Οι σύμφωνα με τα παραπάνω καθυστερημένες εισφορές εισπράττονται μαζί με τα αντίστοιχα πρόσθετα τέλη μέσω των Δημοσίων Ταμείων κατ' εφαρμογή των διατάξεων της νομοθεσίας που κάθε φορά διέπει την αναγκαστική είσπραξη των δημοσίων εσόδων. Για την αναγκαστική είσπραξη από τα Δημόσια Ταμεία χρησιμεύουν ως τίτλοι αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου οι οποίες καθορίζουν με ακρίβεια το εισπρακτέο ποσό από καθυστερημένες εισφορές, πρόσθετα τέλη κλπ., καθώς και τη μισθολογική περίοδο στην οποία αυτές αντιστοιχούν.

6. Κατά της παραπάνω εκτελέσεως επιτρέπονται προσφυγές ενώπιον των αρμόδιων διοικητικών δικαστηρίων.

7. Σε περίπτωση εισπράξεως των απαιτήσεων του Ταμείου με πλειστηριασμό ή αναγγελία σε πτώχευση, η κατάταξή τους γίνεται προνομιακά μαζί με τις απαιτήσεις της παραγράφου 4 του άρθρου 940 της Πολιτικής Δικονομίας. Σε τυχόν ανεπάρκεια του υπόλοιπου που απομένει για τελική εξόφληση οι παραπάνω συντρέχουσες προνομιακές απαιτήσεις κατατάσσονται συμμέτρως.

8. Εισφορές που καταβλήθηκαν χωρίς υποχρέωση του ασφαλισμένου επιστρέφονται σε αυτόν μετά από αίτησή του με τόκο 5 %.

Άρθρο 13.
Μισθοδοτικές καταστάσεις.

Μέσα στην προθεσμία που προβλέπουν οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 12 η Τράπεζα είναι υποχρεωμένη να στείλλει στο Ταμείο μισθοδοτικές καταστάσεις των ασφαλισμένων σε αυτήν.

Οι μισθοδοτικές καταστάσεις πρέπει να έχουν συνταχθεί σύμφωνα με πρότυπο που καθορίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου και περιλαμβάνει απαραίτητα, το ποσό των συνολικών αποδοχών που λαμβάνει κάθε ασφαλισμένος κατά το συγκεκριμένο μήνα, τα ποσά των εισφορών, που αναλογούν στις αποδοχές αυτές, ασφαλισμένου και εργοδότη, ενιαία ή κατά Κλάδους, τυχόν διακοπές ή περιορισμούς της μισθοδοσίας των ασφαλισμένων, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο, (π.χ. αναγγελίες προσλήψεως, απολύσεων, απογραφικά δελτία για εκείνους που για πρώτη φορα υπάγονται στην ασφάλιση), το οποίο κατά την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου θα θεωρηθεί χρήσιμο για την ομαλή διεξαγωγή της ασφαλίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ
Κλάδος Υγείας.

Άρθρο 14.
Ασφάλιση Ασθένειας και Μητρότητας.
Εισαγωγικές Διατάξεις.

1. Οι άμεσα ασφαλισμένοι του Ταμείου δικαιούνται ιατρική περίθαλψη, καθώς και τις χρηματικές παροχές που προβλέπονται στα άρθρα 36, 37, 38 και 39, με τους ειδικότερους όρους και προϋποθέσεις, που καθορίζονται στο παρόν καταστατικό.

2. Τα αναφερόμενα στο άρθρο 15 μέλη οικογένειας των ασφαλισμένων, καθώς και οι συνταξιούχοι και τα μέλη οικογένειας αυτών δικαιούνται, εκτός από την προβλεπόμενη ιατρική περίθαλψη και τις χρηματικές παροχές οι οποίες αναφέρονται στα άρθρα 37 παρ. 8 και 9, 38 και 39 του παρόντος.

3. Οι άμεσα ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι του Ταμείου, μπορούν εφόσον υπάγονται συγχρόνως από δικό τους δικαίωμα και στην ασφάλιση άλλου ασφαλιστικού οργανισμού, για τον κλάδο Υγείας, να ζητήσουν τη διαγραφή τους από τον κλάδο Υγείας του ΤΑΠΙΑΤ.

Στην περίπτωση αυτή η διαγραφή από τον κλάδο Υγείας του Ταμείου γίνεται ύστερα από αίτηση του δικαιούχου και μπορεί αυτή να μεταβάλλεται αλλά πάντοτε ύστερα από την παρέλευση τουλάχιστον δυο (2) ετών από την προηγούμενη διαγραφή. Η υποχρεωτική καταβολή των εισφορών διακόπτεται από την πρώτη του επόμενου μήνα μετά την υποβολή της αίτησης για διαγραφή.

Άρθρο 15.
Μέλη οικογένειας που δικαιούνται περίθαλψη.

1. Ως μέλη οικογένειας των αμέσως ασφαλισμένων του Ταμείου και των συνταξιούχων, με εξαίρεση τα λόγω θανάτου μέλη (δικαιούχα) κατά την έννοια της παραγράφου 2 του άρθρου 14 του Καταστατικού θεωρούνται :

α) Η σύζυγος και ο συζύγος

β) Τα άγαμα τέκνα (νόμιμα ή τέκνα που έχουν νομιμοποιηθεί, αναγνωρισθεί ή υιοθετηθεί ή προγονοί) και τα φυσικά τέκνα ασφαλισμένης ή συνταξιούχου λόγω αναπηρίας ή γήρατος ή επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής μέχρι τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας τους και εάν μεν είναι άνεργα μέχρι τη συμπλήρωση του 24ου έτους της ηλικίας τους, εάν δεν συνεχίζουν τις σπουδές τους για 2 έτη μετά τη λήξη των σπουδών τους εφόσον είναι άνεργα, όχι όμως πέρα από τη συμπλήρωση του 26ου έτους της ηλικίας τους.

γ) Με τις ίδιες προϋποθέσεις της προηγούμενης περίπτωσης β' και εφόσον είναι άγαμα, τα ορφανά από τους δυο γονείς εγγόνια, τα ορφανά από τον πατέρα προγόνια και αδέλφια.

δ) Οι γονείς του ασφαλισμένου.

2. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο θεωρούνται μέλη οικογένειας ασφαλισμένου ή συνταξιούχου, εφόσον ζουν μαζί του και η συντήρηση αυτών βαρύνει, στην περίπτωση των προσώπων των περιπτώσεων γ' και δ' της προηγούμενης παραγράφου, κυρίως αυτόν.

Θεωρείται ότι ζουν μαζί και όταν για σοβαρούς λόγους (υγείας, σπουδών, συζύγων που βρίσκονται σε διάσταση) οι οποίοι κρίνονται από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου τα παραπάνω πρόσωπα δεν διαμένουν προσωρινά υπό την ίδια στέγη.

3. Το όριο ηλικίας, το οποίο ορίζεται στην παραγραφο 1 των τέκνων, εγγονών, αδελφών και προγόνων, δεν ισχύει εφόσον είναι ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία σύμφωνα με τη σχετική γνωμάτευση της αρμόδιας υγειονομικής Επιτροπής.

4. Όσα από τα παραπάνω μέλη οικογένειας είναι ασφαλισμένα για ασθένεια από δικό τους δικαίωμα σε άλλο ασφαλιστικό Οργανισμό, δεν υπάγονται στην ασφάλιση του Κλάδου Ασθένειας του ΤΑΠΙΑΤ εξαιρουμένων των ασφαλισμένων του ΟΓΑ, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 9 του Ν.1287/82.

5. Τα έμμεσα μέλη δικαιούνται πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Επίσης δικαιούνται πλήρη Νοσοκομειακή περίθαλψη σε περίπτωση επέμβασης.

Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες από τις ιατρικές εξετάσεις είναι αδύνατη η διάγνωση της ασθένειας των παραπάνω μελών, μπορούν αυτά να εισάγονται σε Νοσοκομείο για 20 μέρες κατ' ανώτατο όριο, μετά από σύμφωνη γνωμάτευση του θεράποντος γιατρού και του Επόπτου γιατρού του Ταμείου.

6. Όταν υπάρχει οικονομική δυνατότητα στον Κλάδο Υγείας, από περισσεύματα των προηγούμενων χρήσεων, είναι δυνατό με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου να επεκτείνεται ολικά ή εν μέρει η περίθαλψη των έμμεσων μελών, των ασφαλισμένων και συνταξιούχων για ορισμένο χρονικό διάστημα.

Επίσης, αν συντρέχουν οι παραπάνω προϋποθέσεις είναι δυνατό, μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου η οποία λαμβάνεται στην αρχή κάθε έτους, να χορηγούνται στους έμμεσα ασφαλισμένους οι παροχές που προβλέπονται στα άρθρα 29, 32, 33 και 34.

Άρθρο 16.
Ασφαλιστική Ικανότητα και Βιβλιάρια Ασθενείας

1. Τις παροχές που προβλέπουν οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου δικαιούνται οι μεν συνταξιούχοι του Ταμείου εφόσον συνταξιοδοτούνται από αυτό και καταβάλλουν τις προβλεπόμενες εισφορές τους και για έξι μήνες μετά τη διακοπή της σύνταξης, οι δε ασφαλισμένοι εφόσον συμπληρώσουν δύο μήνες τουλάχιστον στην ασφάλιση του Ταμείου και διατηρούν την ιδιότητα του ασφαλισμένου του Ταμείου και έξι μήνες μετά την διακοπή της ασφάλισης.

2. Τα μέλη οικογένειας ασφαλισμένων και συνταξιούχων δικαιούνται τις παραπάνω παροχές εφόσον ο ασφαλισμένος ή ο συνταξιούχος από τον οποίο έλκουν το δικαίωμα έχει τις προϋποθέσεις που ορίζονται από την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

3. Η ασφαλιστική ικανότητα αποδεικνύεται με βιβλιάρια ασθενείας με τα οποία εφοδιάζονται όσοι δικαιούνται παροχές από το Ταμείο ή με άλλο τρόπο, ο οποίος καθορίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο.

Ο τύπος των παραπάνω βιβλιαρίων καθορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου. Με τη σχετική απόφαση είναι δυνατό να προβλεφθεί διαφορετικός τύπος βιβλιαρίων ασθενείας για τους ασφαλισμένους τους συνταξιούχους και τα μέλη οικογένειας των ασφαλισμένων και συνταξιούχων.

Άρθρο 17.
Επόπτες γιατροί - Υγειονομικές επιτροπές

1. Τα καθήκοντα του Επόπτη γιατρού, όπως αυτά ορίζονται στο σχετικό κανονισμό Υγειονομικής Υπηρεσίας ασκεί έμμισθος γιατρός.

2. Οι Υγειονομικές Επιτροπές που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου συγκροτούνται από τον Επόπτη γιατρό του Ταμείου και από δύο γιατρούς κύρους που διορίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο.

Οι αποζημιώσεις των μελών της Υγειονομικής Επιτροπής καθορίζονται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

3. Επόπτες γιατροί διορίζονται, γιατροί που ασκούν τη γενική ιατρική για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των δέκα ετών, έχουν διατελέσει δε Καθηγητές Υφηγητές, ή Επιμελητές Παθολογικής, Πανεπιστημιακής Κλινικής ή γιατροί που ασκούν γενική ιατρική για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των δεκαπέντε ετών και έχουν αποκτήσει την ειδικότητα του παθολόγου σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.

Οι Επόπτες γιατροί, των οποίων ο αριθμός δεν είναι δυνατό να υπερβεί τους δύο, διορίζονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, η οποία λαμβάνεται με πλειοψηφία των 3/4 των μελών αυτού.

Το Διοικητικό Συμβούλιο με την απόφασή του καθορίζει επίσης και την αρμοδιότητα του κάθε ένα από τους Επόπτες γιατρούς.

Επόπτες οδοντίατροι διορίζονται, οδοντίατροι που έχουν πτυχίο ημεδαπού ή αλλοδαπού Πανεπιστημίου που ασκούν την οδοντιατρική για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των δέκα ετών.

Ο διορισμός τους γίνεται όπως παραπάνω στην περίπτωση των Εποπτών γιατρών. Ο μισθός των Εποπτών γιατρών και του Επόπτη οδοντίατρου καθορίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο με βάση τους ισχύοντας Νόμους, ή συλλογικές συμβάσεις, ή αν δεν υπάρχουν κατά την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου, που στην περίπτωση όμως αυτή ο μισθός δεν είναι δυνατό να υπερβεί το βασικό μισθό αντίστοιχης θέσης γιατρού του ΙΚΑ..

4. Στους Επόπτες γιατρούς χορηγείται κάθε μήνα για οδοιπορικά τους έξοδα, για επίσκεψη ασθενών ασφαλισμένων που νοσηλεύονται σε νοσοκομεία, σανατόρια και κλινικές, ποσό που καθορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, η οποία λαμβάνεται στην αρχή κάθε έτους και εγκρίνεται από τον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 18.
Υγειονομική Περίθαλψη

Η Υγειονομική περίθαλψη περιλαμβάνει :

α) την πρέπουσα ιατρική αντίληψη
β) μαιευτική αντίληψη
γ) τα αναγκαία φάρμακα και συνήθη θεραπευτικά μέσα
δ) νοσοκομειακή περίθλψη
ε) περίθαλψη σε σανατόριο, αναρρωτήριο και άσυλο
στ) πρόσθετη περίθαλψη.

Άρθρο 19.
Ιατρική Αντίληψη

1. Η ιατρική αντίληψη περιλαμβάνει, τη χρησιμοποίηση των κατάλληλων ιατρικών βοηθημάτων και φροντίδων για τη διάγνωση και θεραπεία των νόσων και τη διενέργεια των παρακλινικών εξετάσεων. Αυτή παρέχεται στην έκταση που δικαιολογείται από τη σοβαρότητα κάθε περίπτωσης και επιτρέπεται από τα επιστημονικά και τεχνικά μέσα, που διατίθενται στη χώρα.

Η ιατρική αντίληψη πρέπει να είναι επαρκής και σκόπιμη χωρίς όμως να υπερβαίνει το μέτρο του αναγκαίου.

Προληπτικοί εμβολιασμοί πάσης φύσεως συμπεριλαμβάνονται στην ιατρική περίθαλψη.

Η ιατρική αντίληψη χορηγείται με γιατρούς γενικής ιατρικής και ειδικοτήτων. Βοηθητικές φροντίδες που συμπεριλαμβάνονται στην ιατρική αντίληψη είναι δυνατό να παρέχονται και από τα βοηθητικά υγειονομικά όργανα (π.χ. νοσοκόμοι, μαλάκτες) εφόσον αυτό επιτρέπεται από την ιατρική δεοντολογία.

2. Στην ιατρική αντίληψη περιλαμβάνεται και η παροχή οδοντιατρικών φροντίδων όπως :

α) η εξαγωγή δοντιών
β) η θεραπεία και η σφράγιση δοντιών που έχουν προσβληθεί
γ) η θεραπεία και διάνοιξη αποστημάτων
δ) η θεραπεία ουλίτιδων, στοματίτιδων και άλλων ασθενειών του στόματος, των ούλων και των δοντιών, καθώς και η διαπίστωση των ασθενειών αυτών με ακτινογραφία.
ε) η απομάκρυνση τρυγιάς και γενικά ο καθαρισμός των δοντιών
στ) ορθοδοντική θεραπεία.

Στις οδοντιατρικές φροντίδες περιλαμβάνονται και τα απαραίτητα αναισθητικά φάρμακα.

Η χρησιμοποίηση χρυσού, πλατίνας, ή άλλων πολύτιμων μετάλλων για τη σφράγιση των δοντιών δε βαρύνει το Ταμείο αλλά και τον ασθενή.

Στις περιπτώσεις αυτές το Ταμείο καταβάλλει μόνο την αμοιβή του οδοντογιατρού για τις φροντίδες που θα παράσχει.

3. Η ιατρική αντίληψη επεκτείνεται και στην εφαρμογή ακτινοθεραπειών τεχνητών υπεριωδών ακτίνων, θεραπειών με γαλβανικό και φαραδικό ρεύμα θερμού αέρα, ηλεκτρόλουτρων, φωτοθεραπειών, φωτόλουτρων και γενικά στην εφαρμογή πάσης φύσεως μηχανοθεραπειών ή άλλων ειδικών θεραπειών.

4. Αν κατά την παροχή ιατρικών φροντίδων ο θεράπων γιατρός κρίνει αναγκαία τη σύγκληση ιατρικού Συμβουλίου μπορεί να προκαλέσει τη σύγκληση αυτού μετά από ειδοποίηση του Διευθυντή του Ταμείου και μετά από έγκριση του Επόπτη γιατρού του Ταμείου.

Το Ιατρικό Συμβούλιο συγκροτείται από τον Επόπτη γιατρό του Ταμείου, το θεράποντα γιατρό, ή τον γιατρό που νοσηλεύει τον ασθενή ειδικότητας της πάθησης για την οποία συγκαλείται το Συμβούλιο και ένα γιατρό αναγνωρισμένου επιστημονικού κύρους που υποδεικνύεται από τον πρώτο ή από τον ασθενή.

Την σύγκληση του Συμβουλίου μπορεί να ζητήσει σύμφωνα με τα παραπάνω από το Διευθυντή του Ταμείου και ο ασθενής, ή τα μέλη της οικογένειας αυτού. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις που δεν επιδέχονται αναβολή, ο θεράπων γιατρός, μπορεί να συγκαλέσει ιατρικό Συμβούλιο και χωρίς προηγούμενη έγκριση του Ταμείου.

Στην περίπτωση αυτή, το Ταμείο καταβάλλει την αμοιβή των συμβούλων γιατρών μόνο εφόσον ειδοποιηθεί σχετικά μέσα σε διάστημα 48 ωρών από τη σύγκληση του Συμβουλίου και εφόσον εγκριθεί αυτή εκ των υστέρων από τον Διευθυντή του Ταμείου, και ένα Σύμβουλο που ορίζεται από τον Πρόεδρο του Δ.Σ.

Άρθρο 20.
Τρόπος παροχής ιατρικής αντίληψης.

1. Η ιατρική αντίληψη παρέχεται στο ιατρείο των γιατρών που έχουν συμβληθεί με το Ταμείο, ή το Πολυιατρείο του Ταμείου, εκτός άν η κατάσταση του ασθενή δεν επιτρέπει την μετάβαση σε αυτά οπότε ο ασθενής μπορεί να καλέσει τον γιατρό σπίτι του, με βάση διατακτικές που εκδίδονται από το Ταμείο.

Σε εξαιρετικές περιπτώσεις και λόγω επείγουσας ανάγκης, η οποία κρίνεται από τον Επόπτη γιατρό, για την περιφέρεια Αθήνας -Πειραιά, μπορεί ο ασθενής να επικαλεσθεί τις ιατρικές φροντίδες από έναν από τους γιατρούς που έχουν συμβληθεί, χωρίς διατακτική με την υποχρέωση να αναγγείλει τη χρησιμοποίηση αυτή στο Ταμείο.

2. Όταν ο θεράπων γιατρός κρίνει ότι υπάρχει ανάγκη να γίνει κάποια παρακλινική εξέταση, ή ότι αυτός που πάσχει έχει ανάγκη να εξετασθεί η υποβληθεί σε θεραπεία από γιατρό ειδικότητας εκδίδει σχετικό παραπεμπτικό, ο τύπος του οποίου ορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Το παραπάνω παραπεμπτικό εκδίδεται σε δύο αντίγραφα, θεωρείται από τον Επόπτη γιατρό του Ταμείου και το αντίγραφο του πρωτότυπου παραδίδεται στον ασθενή, ο οποίος είναι υποχρεωμένος να το καταθέσει στο Ταμείο μέσα σε 48 ώρες. Ο ειδικός γιατρός δεν έχει δικαίωμα να εκδώσει παραπεμπτικό για εξέταση, ή νοσηλεία, ή εκτέλεση κάποιας παρακλινικής εξέτασης, για τον ασθενή που παραπέμφθηκε σε αυτόν από γιατρό άλλης ειδικότητας.

Με τους ίδιους όρους είναι δυνατό να εκδοθούν από τον Επόπτη γιατρό και παραπεμπτικό για να χρησιμοποιήσει ο ασθενής τις υπηρεσίες δευτερευόντων υγειονομικών οργάνων (π.χ. μαλάκτη).

Αυτά εκδίδονται πάντοτε από τον Επόπτη γιατρό, μετά από εισήγηση του γιατρού ειδικότητας.

3. Οδοιπορικά έξοδα για τη μετάβαση στο ιατρείο του θεράποντος γιατρού, ή του γιατρού ειδικότητας, ή για την κλήση των γιατρών αυτών δεν χορηγούνται. Αυτά παρέχονται μόνο σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις, κατά τις οποίες δεν είναι δυνατό ο ασφαλισμένος λόγω της καταστάσεώς του να βαδίσει ή να χρησιμοποιήσει κοινό μεταφορικό μέσο, σύμφωνα πάντοτε με βεβαίωση του θεράποντος γιατρού.

Οδοιπορικά έξοδα για τη χρησιμοποίηση κοινών μεταφορικών μέσων δεν χορηγούνται σε καμμία περίπτωση.

4. Οι ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι του Ταμείου, καθώς και τα μέλη οικογένειάς τους υποργρεούνται να χρησιμοποιούν το γιατρό που έχει συμβληθεί με το Ταμείο, σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου. Η χρησιμοποίηση απευθείας γιατρού που δεν έχει συμβληθεί με το Ταμείο επιτέπεται μόνο για μία επίσκεψη σε επίγουσες περιπτώσεις, ή σε περίπτωση κωλύματος αυτού και με τον όρο ότι θα ειδοποιηθεί το Ταμείο, μέσα σε 48 ώρες από τη χρησιμοποίηση του γιατρού κατά τον τρόπο αυτό και ότι θα αναγνωρισθεί το επείγον από την υπηρεσία του Ταμείου.

Επίσης επιτρέπεται η λογική χρησιμοποίηση γιατρού ειδικότητας που δεν έχει συμβληθεί με το Ταμείο, σε εξαιρετικά σοβαρές περιπτώσεις και με τον όρο ότι θα εγκριθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο μετά από σύμφωνη γνώμη του Επόπτη γιατρού.

5. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου μπορεί να συμβληθεί με ορισμένους γιατρούς ειδικότητας με σκοπό την αποκλειστική χρησιμοποίηση αυτών από τους ασθενείς, που δικαιούνται σε κάθε περίπτωση να επιλέξουν τον γιατρό της προτιμήσεώς τους μεταξύ όλων των γιατρών της αυτής ειδικότητας που έχουν συμβληθεί με το Ταμείο.

6. Οι αμοιβές των γιατρών που παρέχουν τις υπηρεσίες τους για λογαριασμό του Ταμείου, καθορίζονται με βάση το Κρατικό τιμολόγιο που ισχύει κάθε φορά.

Η αμοιβή των γιατρών κάθε κατηγορίας, που έχουν συμβληθεί με το Ταμείο, καταβάλλεται στο τέλος κάθε μήνα, με την προσαγωγή από αυτούς κατάστασης των επισκέψεων, που πραγματοποιήθηκαν, η οποία έχει συνταχθεί σύμφωνα με το πρότυπο το οποίο έχει ορισθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο.

Το Διοικητικό Συμβούλιο όμως μπορεί να προκρίνει την απευθείας καταβολή από τους ασφαλισμένους ή συνταξιούχους της αμοιβής στο γιατρό και την είσπραξη αυτής στη συνέχεια από το Ταμείο με την προσαγωγή σχετικής βεβαίωσης του γιατρού, που τους έχει νοσηλεύσει.

Η βεβαίωση θα πρέπει να έχει συνταχθεί σύμφωνα με το πρότυπο το οποίο ορίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή το Ταμείο καταβάλλει μόνο την αμοιβή που προβλέπεται από το Κρατικό τιμολόγιο για την περίπτωση, για την οποία ο γιατρός παρέσχε τις υπηρεσίες του γιά λογαριασμό του Ταμείου.

Επισκέψεις περισσότερες από τρεις για την ίδια ασθένεια πρέπει να έχουν εγκριθεί προηγουμένως από τον Επόπτη γιατρό του Ταμείου.

Σε όσες περιπτώσεις οι αμοιβές των γιατρών καταβάλλονται σε αυτούς απευθείας από το Ταμείο, απαγορεύεται απολύτως, η από τον γιατρό απαίτηση ή αποδοχή χρηματικής αμοιβής με οποιοδήποτε δικαιολογία, χορηγούμενη από τον ασθενή ή τρίτο πρόσωπο για λογαριασμό του, η είσπραξη εξόδων αυτοκινήτου και γενικά οποιαδήποτε πρόσθετης αμοιβής από τον ασθενή.

7. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου, για τη παροχή της περιθάλψεως των ασφαλισμένων στα ιατρεία, μπορεί να συμβάλλεται με πολυιατρεία άλλων ομοειδών Ασφαλιστικών Οργανισμών, ή ιδιωτικά πολυιατρεία.

8. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου μπορεί να συμβάλλεται με Νοσηλευτικά Ιδρύματα και Ασφαλιστικούς Οργανισμούς, που ασκούν ασφάλιση κατά της ασθένειας, για την παροχή των υπηρεσιών τους, με τις υγειονομικές τους εγκαταστάσεις και τα υγειονομικά τους όργανα, για λογαριασμό του Ταμείου.

9. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου ορίζονται οι λεπτομέρειες και κάθε θέμα που είναι σχετικό με την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 21.

Υποχρεώσεις γιατρών

1. Οι γιατροί που παρέχουν τις υπηρεσίες τους για λογαριασμό του Ταμείου υποχρεούνται να αποφεύγουν κάθε ενέργεια που μπορεί να επιβαρύνει αυτό οικονομικά, χωρίς να υπάρχει ειδικός λόγος.

Φάρμακα και λοιπά θεραπευτικά μέσα θα πρέπει να παρέχονται με μέτρο, χωρίς να υπερβαίνουν το αυστηρά αναγκαίο για κάθε περίπτωση.

Για την αναγραφή ειδικότερα φαρμάκων θα πρέπει να ακολουθούν τους κανόνες της οικονομικής συνταγογραφίας και με ακρίβεια τις οδηγίες του Ταμείου που δίνονται κάθε φορά.

2. Η επίσκεψη στο σπίτι θα πρέπει να πραγματοποιείται στο συντομότερο δυνατό χρόνο από τη κλήση. Ο ασθενής μπορεί να αξιώσει από το γιατρό να τον επισκεφθεί αμέσως στο σπίτι, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες από την αναβολή επίκειται προφανής κίνδυνος ή χειροτέρευση της καταστάσεώς του.

Γι αυτό πρέπει να εφιστάται ειδικά η προσοχή του γιατρού όταν καλείται. Η πρώτη επίσκεψη θα πρέπει να θεωρείται από τον γιατρό επείγουσα.

Άρθρο 22.

Υποχρεώσεις Ασθενών

1. Ο ασθενής είναι υποχρεωμένος να συμμορφώνεται με τη θεραπεία που διατάσσεται από το θεράποντα γιατρό και να αποφεύγει κάθε ενέργεια η οποία είναι ασυμβίβαστη με την κατάστασή του, ή παρεμποδίζει τη γρήγορη θεραπεία και ανάρρωση αυτού.

Κατά του ασθενή ο οποίος δε συμμορφώνεται με τις παραπάνω υποχρεώσεις του είναι δνατό να απαγγελθεί με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου στέρηση κάθε παροχής του κλάδου ασθενείας για θρονικό διάστημα, μέρι έξι μήνες συγχρόνως δε και να καταλογισθεί σε αυτόν κάθε οικονομική επιβάρυνση του Ταμείου από την παράβασή του.

Σε περίπτωση υποτροπής, η στέρηση αυτή μπορεί να επεκταθεί για ένα ακόμη εξάμηνο, όταν η κατά υποτροπή παράβαση είναι κατεξοχή σοβαρή. Είναι δυνατό όμως το Διοικητικό Συμβούλιο να αναστείλλει την απόφασή του για τη στέρηση παροχής ιατρικής αντιλήψεως, σε βαρειές περιπτώσεις ασθενειών.

Οι ίδιες κυρώσεις είναι δυνατό να επιβληθούν και κατά των ασθενών που δε συμμορφώνονται με τη φαρμακευτική και θεραπευτική αγωγή η οποία διατάσσεται από το θεράποντα γιατρό.

Στην περίπτωση όμως αυτή οι κυρώσεις επιβάλλονται πάντοτε μετά από γνώμη του Επόπτη γιατρού, του Ταμείου και αφού προηγουμένως κληθεί ο ασθενής να εκφέρει μέσα σε 48 ώρες τις παρατηρήσεις του επί της ανυπακοής που του αποδίδεται.

2. Ο ασθενής οφείλει να επιτρέπει την είσοδο στην κατοικία του στα πρόσωπα που είναι εντεταλμένα για τον έλεγχο των ασθενών, προς διαπίστωση του είδους και της έκτασης της θεραπείας που ακολουθείται, σε οποιαδήποτε ώρα της ημέρας, να απαντά πρόθυμα στις ερωτήσεις που θα του γίνουν από τα πρόσωπα αυτά για τους σκοπούς του Ταμείου και να δέχεται την εξέτασή του από τους γιατρούς.

Άρθρο 23.
Μαιευτική Αντίληψη

1. Η μαιευτική αντίληψη παρέχεται τελείως δωρεάν και περιλαμβάνει :

α) τη δαπάνη του τοκετού σε μαιευτήριο, ή στο σπίτι της επίτοκου.

β) την παροχή ιατρικών συμβούλων σε περιοδικές εξετάσεις της μητέρας και του βρέφους κατά την περίοδο πριν από τον τοκετό και μετά τον τοκετό, από το θεράποντα γιατρό ή ειδικούς γιατρούς.

2. Ο τοκετός εκτελείται με δαπάνες του Ταμείου σε μαιευτήριο και εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των παραγράφων 2,3 και 4 του άρθρου 26 του παρόντος.

3. Όταν ο τοκετός εκτελείται στο σπίτι της επίτοκου, το Ταμείο βαρύνεται με τη δαπάνη των κύριων και βοηθητικών υγειονομικών οργάνων που χρησιμοποιήθηκαν για το σκοπό αυτό, καθώς και με τα απαραίτητα για τον τοκετό φάρμακα, αντισηπτικά είδη και λοιπό υγειονομικό υλικό.

4. Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επιλέγουν τον τρόπο της εκτελέσεώς του τοκετού, στο μαιευτήριο ή στο σπίτι.

5. Σε περίπτωση τοκετού με ανώμαλη εξέλιξη, είναι δυνατό να παρέχεται περίθαλψη σε θεραπευτήριο σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις του παρόντος.

6. Οι ιατρικές φροντίδες, που αναφέρονται στο εδάφιο β της παραγράφου 1, παρέχονται σύμφωνα με τις αρχές οι οποίες διαγράφονται από τα οικεία άρθρα του παρόντος για την παροχή της ιατρικής αντιλήψεως.

7. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου μπορεί με γενική απόφασή του να προκρίνει αντί για παροχή αυτούσιας μαιευτικής περίθαλψης στο μαιευτήριο ή στο σπίτι της επίτοκου, την καταβολή εφάπαξ βοηθήματος για ομαλό ή ανώμαλο τοκετό.

Το ποσό αυτό το οποίο ορίζεται στην αρχή κάθε έτους δεν είναι δυνατόν να υπερβαίνει το ποσό που χορηγείται από το ΙΚΑ για τον ίδιο σκοπό.

8. Η καταβολή του βοηθήματος τοκετού, που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, είναι δυνατό να εξαρτάται από την υποβολή της επίτοκου σε τρείς τουλάχιστον εξετάσεις κατά τη διάρκεια της περιόδου της κυήσεως στις οποίες αυτή πρέπει να υποβάλλεται υποχρεωτικά.

Η πρώτη εξέταση πραγματοποιείται κατά το πρώτο τρίμηνο της κυήσεως, η δεύτερη κατά το δεύτερο και η τρίτη κατά το τρίτο.

9. Οι λεπτομέρειες της εφαρμογής του παρόντος άρθρου ορίζονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου μέσα στα πλαίσια των κανόνων που διαγράφονται από αυτό.

Άρθρο 24.
Φάρμακα και ουσιώδη θεραπευτικά μέσα

1. Το Ταμείο παρέχει στους ασφαλισμένους και τους συνταξιούχους του, καθώς και στα μέλη της οικογένειας αυτών, που αναφέρονται στο άρθρο 15 του παρόντος, τα αναγκαία για την αποκατάσταση της υγείας τους και της ικανότητάς τους για εργασία, ή για ανακούφιση από τη νοσηρή κατάστασή τους, φάρμακα και λοιπά δόκιμα θεραπευτικά μέσα, μέχρι του ποσού που είναι ενδεδειγμένο σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα με τους κανόνες της Ιατρικής Επιστήμης, και της οικονομικής συνταγογραφίας.

Το Ταμείο χορηγεί επίσης τις αναγκαίες ουσίες για τη διάγνωση των νόσων.

2. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου είναι δυνατό να καταρτίζεται πίνακας για τα παρεχόμενα από το Ταμείο φάρμακα και λοιπές ουσίες και για τις κατά ανώτερο όριο ποσότητες αυτών που πρέπει να χορηγούνται.

3. Φάρμακα τα οποία δεν περιλαμβάνονται στην επίσημη Ελληνική Φαρμακοποιΐα που ισχύουν κάθε φορά και των οποίων η χρήση για θεραπευτικούς σκοπούς δεν είναι κοινώς παραδεγμένη, δε χορηγούνται από το Ταμείο.

Αμφισβητήσεις, που αφορούν τα φάρμακα τα οποία πρέπει να χορηγηθούν επιλύονται μετά από αίτηση του θεραπευτηρίου ή του ασθενή από τον Επόπτη γιατρό του Ταμείου.

4. Στην αξία του φαρμάκου δεν περιλαμβάνεται το δοχείο στο οποίο περιέχεται, η φιάλη, το κουτί, που προσάγεται ιδιαίτερο από τον ασφαλισμένο, εκτός αν από το συνήθη τρόπο συσκευασίας του φαρμάκου περιλαμβάνεται στην αξία του και το σκεύος στο οποίο αυτό περιέχεται.

5. Τα φάρμακα χορηγούνται για λογαριασμό του Ταμείου μόνο με συνταγή του αρμόδιου, για την παροχή της ιατρικής αντιλήψεως στον υπό περίθαλψη ασθενή, γιατρού, ή Επόπτη γιατρού.

6. Συνταγές που εκδίδονται από γιατρούς οι οποίοι έχουν συμβληθεί με το Ταμείο εκτελούνται για λογαριασμό αυτού μόνο εφόσον εγκρίνονται πρίν από την εκτέλεσή του από τον Επόπτη γιατρό του Ταμείου.

Σε επείγουσες όμως περιπτώσεις η έγκριση μπορεί να ζητηθεί και μετά την εκτέλεση της συνταγής το αργότερο όμως μέσα σε δύο ημέρες από την εκτέλεση, με βάση το αντίγραφο της συνταγής που εκτελέστηκε, το οποίο χορηγείται για το σκοπό αυτό από το Φαρμακοποιό. Αφού δοθεί η έγκριση καταβάλλεται το αντίτιμο.

7. Κάθε συνταγή εκτελείται μόνο μια φορά. Απαγορεύεται η παραγγελία για την επανεκτέλεσή της.

8. Η συνταγή πρέπει να προσάγεται για εκτέλεση μέσα σε πέντε ημέρες από την ημερομηνία που έχει σημειωθεί πάνω σε αυτήν από το γιατρό ο οποίος την έχει εκδόσει.

9. Το Διοικητικό Συμβούλιο είναι δυνατό να ορίσει τη θεώρηση ορισμένων κατηγοριών συνταγών πριν από την εκτέλεσή τους από την οικεία υπηρεσία του Ταμείου.

10. Οδοιπορικά έξοδα για τη μετάβαση στο φαρμακείο για εκτέλεση συνταγής δεν χορηγούνται.

11. Πάνω στη συνταγή αναγράφονται από τον γιατρό που δίνει την παραγγελία, το ονοματεπώνυμο, η διεύθυνση, και ο αριθμός μητρώου του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου. Αν η συνταγή αφορά μέλος της οικογένειας αυτών, αναγράφεται και η συγγενική σχέση αυτού προς τον άμεσα ασφαλισμένο.

12. Συνταγές που έχουν μεταβολές, διορθώσεις, ξέσματα, δεν αναγνωρίζονται από το Ταμείο και δεν καταβάλλεται το αντίτιμο αυτών.

13. Ο τύπος των συνταγών καθορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου. Αυτό μπορεί να θεσπίζει ίδιου χρώματος συνταγές για τα μέλη της οικογένειας

14. Ο φαρμακοποιός οφείλει να αρνηθεί την εκτέλεση συνταγής κάποιου, για λογαριασμό του Ταμείου, αν αυτή προσάγεται μετά παρέλευση πέντε ημερών από την έκδοσή της, ή αν αυτή δεν είναι γραμμένη στο ειδικό έντυπο της ασφαλίσεως.

Άρθρο 25.
Τρόπος παροχής φαρμάκων.

1. Η παροχή των φαρμάκων και των λοιπών θεραπευτικών μέσων και ουσιών είναι δυνατό να ενεργείται σύμφωνα με αυτά που ορίζονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου και σύμφωνα με ένα από τα παρακάτω συστήματα :

α) με την εκτέλεση των συνταγών απευθείας από τον ενδιαφερόμενο στο φαρμακείο της απόλυτης επιλογής του και την καταβολή από αυτόν της αξίας τους, η οποία στη συνέχεια αποδίδεται στον ενδιαφερόμενο από το Ταμείο με την προσαγωγή σε αυτό αντίγραφου της συνταγής.

Το παραπάνω αντίγραφο παρέχεται σε αυτόν από το γιατρό που εκδίδει τη συνταγή και θεωρείται από το φαρμακείο που την εκτέλεσε με την αναγραφή της λέξεως «εκτελέστηκε», τη σφραγίδα του φαρμακοποιού και του ποσού για την αξία των φαρμάκων που χορηγήθηκαν (σύστημα απόλυτης ελεύθερης επιλογής του φαρμακοποιού).

β) με την εκτέλεση των συνταγών μόνο από κάποιο φαρμακείο από αυτά με τα οποία έχει συμβληθεί το Ταμείο.

Στην περίπτωση εφαρμογής του δεύτερου αυτού συστήματος (σύστημα οργανωμένης ελεύθερης εκλογής του φαρμακοποιού) οι όροι πληρωμής της αξίας των συνταγών καθορίζονται με τις οικείες συμβάσεις που καταρτίζονται από το Ταμείο και τα φαρμακεία, που έχουν συμβληθεί.

Στις σχετικές συμβάσεις καθορίζονται επίσης και ο τρόπος πληρωμής της συμμετοχής αυτών στους οποίους παρέχεται περίθαλψη στην αξία των φαρμάκων, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Το Διοικητικό Συμβούλιο, μπορεί, υπό τον όρο της τήρησης πάντοτε της αρχής της ελεύθερης εκλογής του φαρμακοποιού, να αποφασίζει και άλλους τρόπους για τη χορήγηση των φαρμάκων.

2. Συστάσεις των γιατρών που εκδίδουν τις συνταγές, για την εκτέλεση αυτών από ορισμένα φαρμακείο, απαγορεύονται απολύτως, με οποιοδήποτε τρόπο και άν παρέχονται.

Η παροχή τέτοιων συστάσεων θεωρείται ουσιαστική παράβαση των υποχρεώσεων των γιατρών απέναντι στο Ταμείο.

Άρθρο 26.
Νοσοκομειακή Νοσηλεία

1. Η νοσοκομειακή περίθαλψη περιλαμβάνει τη νοσηλεία του πάσχοντος στο θεραπευτήριο, όταν ο ασθενής λόγω της φύσεως της ασθένειας ή της ελλείψεως των μέσων για την επαρκή οίκοι περίθαλψη έχει ανάγκη εισαγωγής στο θεραπευτήριο. Η εισαγωγή στο θεραπευτήριο γίνεται πάντοτε μετά από εισήγηση του θεράποντος γιατρού και την έγκριση του Επόπτη γιατρού του Ταμείου.

Στη νοσοκομειακή περίθαλψη περιλαμβάνονται εκτός από την ενδιαίτηση του ασθενή και οι αναγκαίες ιατρικές φροντίδες, παρακλινικές εξετάσεις, φάρμακα κ.λπ.

2. Η νοσοκομειακή περίθαλψη παρέχεται σε Κρατικά νοσοκομεία και θεραπευτήρια ή ιδιωτικές κλινικές, οι οποίες όμως έχουν εγκριθεί με τη διαδικασία που προβλέπεται από την παρ. 2 του άρθρου 5 του Ν. 1397/83.

Ο ασθενής έχει δικαίωμα να επιλέξει και θεραπευτήριο, που δεν έχει εγκριθεί από το Ταμείο, για τη νοσηλεία του.

Σε καμία περίπτωση όμως το Ταμείο δε βαρύνεται με δαπάνη ανώτερη από εκείνη την οποία θα πλήρωνε αν ο ασθενής νοσηλευόταν στη Βα θέση Κρατικού Θεραπευτηρίου.

3. Τα έξοδα μεταφοράς του πάσχοντος στο θεραπευτήριο με ασθενοφόρο αυτοκίνητο, εφόσον υπάρχει ανάγκη γιαυτό, η οποία διαπιστώνεται αρμοδίως, βαρύνουν το Ταμείο και καταβάλλονται στο δικαιούχο με τη προσαγωγή της σχετικής αποδείξεως πληρωμής.

4. Ο νοσηλευόμενος σε θεραπευτήριο έχει την υποχρέωση να συμμορφώνεται με τους κανονισμούς αυτού, να εκπληρώνει όσα διατάσσονται από τη Διεύθυνση του Θεραπευτηρίου και τη θεραπεία που διατάσσεται από τους γιατρούς και να αποφεύγει κάθε ενέργεια η οποία είναι ασυμβίβαστη με την κατάστασή του, ή παρεμποδίζει τη σύντομη θεραπεία και ανάρρωση αυτού. Σε αντίθετη περίπτωση εφαρμόζονται αυτά που ορίζονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 22 του παρόντος.

5. Στην έγκριση για την εισαγωγή σε Νοσοκομείο (εισιτήριο εισόδου) σημειώνεται και το Νοσοκομείο το οποίο θα δεχθεί τον ασθενή. Κάθε εισιτήριο το οποίο δεν θα χρησιμοποιηθεί μέσα σε τρεις ημέρες από την έκδοσή του, ακυρώνεται, εφόσον δεν έχει αναγραφεί πάνω σε αυτό ότι κατά την ημερομηνία προσαγωγής του στο θεραπευτήριο δεν υπήρχε κενή θέση.

6. Η έγκριση ζητείται από πριν, εξαιρετικά ζητείται μετά την εισαγωγή και σε κάθε περίπτωση πριν περάσουν 24 ώρες από αυτή, μόνον εφόσον πρόκειται για επίγουσες περιπτώσεις κατά τις οποίες, η άμεση παροχή ιατρικής περίθαλψης σε νοσοκομείο επιβάλλεται από την κατάσταση του ασθενή και από την αναβολή της επίκειται κίνδυνος.

Σε περίπτωση εκπρόθεσμης αναγγελίας, το Ταμείο βαρύνεται με τη δαπάνη νοσηλείας από την ημέρα της αναγγελίας εισόδου στο θεραπευτήριο.

7. Η έγκριση που δίνεται από το Ταμείο για νοσηλεία του ασθενή σε Νοσοκομείο, ισχύει για ορισμένο χρόνο, που καθορίζεται από τον αρμόδιο Διευθυντή του Ταμείου μετά από γνώμη του Επόπτη γιατρού.

Ο χρόνος αυτός είναι δυνατόν να παρατείνεται κάθε φορά σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες του ασθενή μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

8. Στην περίπτωση των υποκαταστημάτων η εισαγωγή στα θεραπευτήρια γίνεται αφού προηγηθεί γνωμάτευση του θεράποντος γιατρού και εγκρίνει ο Διευθυντής του Υποκαταστήματος.

Η γνωμάτευση αυτή υποβάλλεται χωρίς καθυστέρηση με σχετική αίτηση του ασφαλισμένου για την έγκρισή της από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου.

Άρθρο 27.
Νοσηλεία στο εξωτερικό

1. Εάν η διάγνωση παθήσεως ή η νοσηλεία ασφαλισμένου του Ταμείου δεν είναι δυνατή στην Ελλάδα, τότε αυτή πραγματοποιείται στο εξωτερικό μετά από έγκριση του Δ.Σ. του Ταμείου.

2. Για την ανάγκη μετάβασης στο Εξωτερικό γνωματεύει η Α/βάθμια Υγειονομική Επιτροπή του ΙΚΑ Αθηνών ύστερα από βεβαίωση Καθηγητού της σχετικής με την πάθηση ειδικότητας σχετικά με τη μη δυνατότητα διάγνωσης της πάθησης ή θεραπείας του ασθενούς στην Ελλάδα.

Η Υγειονομική Επιτροπή επίσης καθορίζει τη χώρα σε θεραπευτήριο της οποίας ενδείκνυται η νοσηλεία, η πιθανή διάρκεια αυτής καθώς και το κατάλληλο συγκοινωνιακό μέσο, με το οποίο πρέπει να ταξιδεύσει ο ασθενής. Με την ίδια γνωμάτευση καθορίζεται αν υπάρχει ανάγκη συνοδού ή δότη.

3. Σε πολύ εξαιρετικές περιπτώσεις είναι δυνατό το Δ.Σ. του Ταμείου ύστερα από γνωμάτευση της αρμόδιας υγειονομικής Επιτροπής και βεβαίωση Καθηγητού της σχετικής ειδικότητας ότι δεν αντιμετωπίζεται η νόσος στην Ελλάδα, να εγκρίνει την νοσηλεία, η οποία ήδη έχει γίνει στο Εξωτερικό, εφόσον η προηγούμενη έγκριση ήταν ανέφικτη, γιατί η μεταφορά του ασθενή εκεί ήταν επείγουσα, για την αποφυγή πραγματικού κινδύνου της ζωής του.

4. Η νοσηλεία στο εξωτερικό αποδεικνύεται από βεβαιώσεις σχετικά με το είδος της πάθησης και τη διάρκεια της νοσηλείας και εξοφλητικές αποδείξεις είτε του Θεραπευτηρίου, στο οποίο έγινε η νοσηλεία, είτε του θεράποντος γιατρού ή και των δύο μαζί.

Οι παραπάνω βεβαιώσεις και αποδείξεις πρέπει να είναι θεωρημένες από την αρμόδια Προξενική αρχή ή σε περίπτωση που δεν υπάρχει Προξενική αρχή από την αρμόδια Αστυνομική ή άλλη Δημόσια αρχή.

5. Για την νοσηλεία στο εξωτερικό καταβάλλονται από το Ταμείο στον ασφαλισμένο τα εξής :

α) Η δαπάνη για τις ημέρες νοσηλείας στο Θεραπευτήριο η οποία δεν μπορεί να υπερβεί το 10πλάσιο της ισχύουσας τιμής του τιμολογίου στην Ελλάδα, για κλειστό νοσήλειο (κρεββάτι, εργαστηριακές εξετάσεις, έξοδα χειρουργείου), στην Βα θέση των Κρατικών Νοσοκομείων.

β) Η καταβληθείσα ιατρική αμοιβή για χειρουργικές επεμβάσεις.

γ) Ολόκληρη η δαπάνη για τα καταναλωθέντα φάρμακα.

δ) Το 80% της δαπάνης ιατρικών αμοιβών και πράξεων, γενικά για τις οποίες δεν υπάρχει κρατική διατίμηση.

6. Με απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου δύναται να δοθεί προκαταβολή με απόδειξη λογ/σμού για την δαπάνη νοσηλείας σύμφωνα με την απόφαση της Υγειονομικής Επιτροπής και μέχρι ένα μήνα. Η προκαταβολή δίνεται εφόσον προσκομίσει ο ασφαλισμένος τα απαιτούμενα δικαιολογητικά (διαβατήριο και εισιτήριο ή βεβαίωση ότι κλείστηκε η θέση).

7. Το Ταμείο συμμετέχει στις δαπάνες για μετάβαση και επιστροφή του ασθενή και του απολύτως αναγκαίου συνοδού και δότη στο εξωτερικό, όπως προβλέπεται από τις διατάξεις της νομοθεσίας του ΙΚΑ.

8. Οι διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και στην περίπτωση κατά την οποία ασφαλισμένος του Ταμείου ευρισκόμενος στο εξωτερικό για τουρισμό ή για άλλους λόγους εκτός από λόγους υγείας, νοσηλεύτηκε εκεί σε Κρατικό νοσοκομείο, λόγω επείγοντος

περιστατικού, το οποίο βεβαιώνεται από το Νοσοκομείο. Στην προκειμένη περίπτωση δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της παραγράφου 7 του παρόντος άρθρου.

9. Οι δαπάνες για την νοσηλεία στο εξωτερικό σύμφωνα με την παρ. 2, καταβάλλονται εφόσον αφορούν την πάθηση για την οποία δόθηκε η έγκριση της Υγειονομικής Επιτροπής.

Άρθρο 28.
Περίθαλψη σε Σανατόριο και Αναρρωτήριο

1. Η Σανατοριακή περίθαλψη περιλαμβάνει την περίθαλψη στο Σανατόριο αυτών που πάσχουν από φυματίωση και έχουν ανάγκη νοσηλείας σε Σανατόριο, βεβαιούμενη κατά τον αρμόζοντα επιστημονικό τρόπο.

Ο ασφαλισμένος δε συμμετέχει στις δαπάνες της Σανατοριακής περίθαλψης.

2. Η Σανατοριακή περίθαλψη παρέχεται σε εγκεκριμένα από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου νόμιμα λειτουργούντα στη χώρα Σανατόρια.

Η διάρκεια της Σανατοριακής περίθαλψης ορίζεται ανάλογα με την περίπτωση από την Υγειονομική Επιτροπή του Ταμείου και δεν είναι δυνατό να παραταθεί περισσότερο από 24 μήνες. Η Σανατοριακή περίθαλψη μπορεί να παραταθεί μέχρι να τελειώσει η θεραπεία, όχι όμως περισσότερο από 36 μήνες συνολικά, αν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής αμφοτερόπλευρου τεχνητού πνευμοθώρακα ή ανάγκη εφαρμογής θωρακοπλαστικής ή άλλης παραπλήσιας επέμβασης και γενικά σε περιπτώσεις ανάγκης συνεχούς και άμεσης πρρακολούθησης, για εφαρμογή ενεργητικής τεχνικής θεραπείας.

Σε τελείως έκτακτες περιπτώσεις είναι δυνατό να παραταθεί η Σανατοριακή περίθαλψη μέχρι 48 μήνες.

3. Η έγκριση για τη εισαγωγή στο Σανατόριο παρέχεται πάντοτε από πριν με απόφαση της Υγειονομικής Επιτροπής του Ταμείου μετά από εισήγηση του Επόπτη γιατρού. Η εισήγηση αυτή καθορίζει και το Σανατόριο στο οποίο θα εισαχθεί ο ασθενής, χωρίς να παρέχεται σε αυτόν δικαίωμα επιλογής.

Με την απόφαση που αφορά στην εισαγωγή στο Σανατόριο ορίζεται και η θέση στην οποία θα νοσηλευθεί ο ασθενής.

4. Αυτοί που έχουν ένδειξη νοσηλείας σε Σανατόριο και αρνούνται την εισαγωγή τους σε Σανατόριο, στερούνται του δικαιώματος οποιασδήποτε ασφαλιστικής παροχής από το Ταμείο για την πάθησή τους αυτή, μέχρι να αποδεχθούν την εισαγωγή τους σε Σανατόριο.

5. Μετά από 24 μήνες ή και μικρότερη διάρκεια νοσηλείας σε Σανατόριο, εφόσον ο ασθενής έχει κλινικά θεραπευτεί (αρνητικά πτύελα που διαπιστώθηκαν σε επανειλημμένες εξετάσεις) το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει μετά από γνωμοδότηση της Υγειονομικής Επιτροπής την εισαγωγή του ασθενή σε ειδικό αναρρωτήριο και την παραμονή του σε αυτό μέχρι έξι το πολύ μήνες.

Σε περίπτωση που δεν θα συνεχισθεί η νοσηλεία σε ειδικό αναρρωτήριο και εφόσον θα διαπιστωθεί από την Υγειονομική Επιτροπή η δυνατότητα εξόδου του ασθενή από το αναρρωτήριο, χωρίς βλάβη της υγείας του, το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου μπορεί να εγκρίνει τη χορήγηση εφάπαξ ή τμηματικά, χρηματικού ποσού μέχρι την αξία των νοσηλείων δύο μηνών σε αναρρωτήριο.

Κατά τα τρία επόμενα έτη, για σταθεροποίηση της υγείας του φυματικού που έχει θεραπευθεί, μπορεί το Διοικητικό Συμβούλιο να εγκρίνει τη χορήγηση σε αυτόν βοηθήματος μέχρι του ποσού των νοσηλείων δύο μηνών σε αναρρωτήριο, για την παραμονή αυτού για δύο μήνες σε αναρρωτήριο, ή σε εξοχή που εγκρίνεται από τον Επόπτη γιατρό.

6. Το Διοικητικό Συμβούλιο μετά από σύμφωνη γνώμη του Επόπτη γιατρού του Ταμείου μπορεί κατά την κρίση του, να χορηγεί μηνιαίο βοήθημα και μέχρι έξι μήνες κατά ανώτερο όριο, σε περιπτώσεις τέκνων ασφαλισμένων και συνταξιούχων, ηλικίας μέχρι δέκα ετών που αποδειγμένα έχουν προσβληθεί από φυματίωση, για αντιμετώπιση των πρόσθετων δαπανών από την ασθένεια αυτή. Το ύψος του βοηθήματος αυτού ορίζεται στην αρχή κάθε έτους με γενική απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρο 29.
Αεροθεραπεία.

1. Σε όσους πάσχουν από φυματίωση, καρκίνο (CA) των πνευμόνων και από πνευμονοκονίαση καθώς επίσης και στους νεφροπαθείς ασφαλισμένους και συνταξιούχους, καταβάλλεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1 του Α.Ν. 124/67, 14 του Ν. 1066/80 και 12 του Ν. 1276/82, μία φορά κάθε έτος, επίδομα αεροθεραπείας μέχρι του διπλάσιου του επιδόματος που καθορίζεται κάθε φορά με Υπουργική Απόφαση, εφόσον η οικονομική κατάσταση του Ταμείου επιτρέπει αυτό.

2. Το επίδομα αυτό καταβάλλεται στους δικαιούχους με την υποβολή αίτησης και σχετικής βεβαίωσης του Επόπτη γιατρού και μετά από εξακρίβωση της ασθένειας από την Επιτροπή που προβλέπεται από το άρθρο 17.

Άρθρο 30.
Πρόσθετη περίθαλψη.

Η πρόσθετη περίθαλψη περιλαμβάνει:

α) την παροχή κάθε είδους προθέσεων και άλλων θεραπευτικών μέσων

β) την παροχή λουτροθεραπείας.

Άρθρο 31.
Προθέσεις και θεραπευτικά μέσα.

1. Από το Ταμείο παρέχονται στους ασφαλισμένους και τους συνταξιούχους του, καθώς και στα μέλη των οικογενειών τους, τα οποία δικαιούνται περιθάλψεως και αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 15 του παρόντος, τα αναγκαία συνεχούς χρήσεως βοηθητικά θεραπευτικά μέσα, για αποκατάσταση της υγείας τους, ή της επαγγελματικής τους ικανότητας, ή για ανακούφιση νοσηρής κατάστασης, όπως κηλεπίδεσμοι, ομφαλεπίδεσμοι, ζώνες, στηθόδεσμοι, ελαστικές περικνημίδες, πέλματα πλατυποδίας, αναρτήρες, και κάθε είδος προθέσεις όπως τεχνητά μέλη, τεχνητοί οφθαλμοί, ορθοπεδικές συσκευές, ακουστικά μηχανήματα.

Είδη που παθαίνουν φθορά είναι δυνατό να αντικατασταθούν, ή να επιδιορθωθούν με δαπάνες του Ταμείου μετά από απόφαση του Επόπτη γιατρού του Ταμείου, ο οποίος βεβαιώνει ότι η φθορά είναι συνέπεια κανονικής και για το χρόνο που πρέπει χρησιμοποίησης του είδους.

2. Θεραπευτικά μέσα και όργανα παροδικής χρήσης, όπως συσκευές εισπνοών, ηλεκτρισμού θερμού αέρα, θερμαντικές συσκευές ή φιάλες, βακτηρίες, εφόσον αυτά είναι δυνατό να χρησιμοποιούνται διαδοχικά από περισσότερα πρόσωπα χωρίς κίνδυνο της υγείας τους είναι δυνατό να παρέχονται από το Ταμείο στους ασφαλισμένους για χρήση και για ορισμένο χρόνο, μετά τον οποίο θα πρέπει να επιστρέφονται καθαρά και στην κατάσταση που παραδόθηκαν.

Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου είναι δυνατό να καθορισθεί ποσό το οποίο οι ασφαλισμένοι οφείλουν να καταθέσουν κατά το δανεισμό των παραπάνω ειδών, ως εγγύηση, για την επιστροφή ή για την κάλυψη της δαπάνης που θα απαιτηθεί για επιδιόρθωση βλαβών οι οποίες οφείλονται σε υπαιτιότητα αυτού που τα δανείστηκε και όχι στη φθορά από τη συνηθισμένη χρήση.

Δαπάνες επισκευών που έγιναν απευθείας από τον ασφαλισμένο δεν αποδίδονται από το Ταμείο.

Άρθρο 32.
Ματογυάλια.

1. Το Ταμείο παρέχει ματογυάλια σε όσους έχουν ανάγκη από αυτά. Όποιος παίρνει ματογυάλια δεν έχει

δικαίωμα να ζητήσει νέα προτού περάσει διετία ή αν είναι ανήλικο παιδί μέχρι δώδεκα χρόνων, προτού να περάσει ένα έτος από την παροχή τους, εκτός αν στο μεταξύ γίνει αναγκαία η προμήθεια νέων λόγω μεταβολής που συνέβηκε στην όραση αυτού, η οποία διαπιστώνεται με τον τρόπο που αρμόζει στην περίπτωση.

Τα ματογυάλια πρέπει να τα προμηθεύονται οι δικαιούχοι μέσα σε 15 ημέρες από την έγκρισή τους, διαφορετικά η προμήθειά τους δε βαρύνει το Ταμείο. Στην έγκριση αναφέρεται το ειδικό ή τα ειδικά καταστήματα από τα οποία θα γίνει η προμήθεια.

2. Προμήθεια που έγινε από άλλο πωλητή αναγνωρίζεται από το Ταμείο και αποδίδεται στον ασφαλισμένο το αντίτιμο που καταβλήθηκε, μόνο εφόσον το κατάστημα ή τα καταστήματα που υποδείχθηκαν θα βεβαιώσουν πάνω στην έγκριση ότι δεν είχαν το είδος, όταν αυτό ζητήθηκε από τον ασφαλισμένο.

Όποιος προμηθεύεται είδος διαφορετικό από εκείνο που αναγράφεται στην έγκριση καταβάλλει το αντίτιμο με δική του επιβάρυνση. Τα Ταμείο δεν αναλαμβάνει τη δαπάνη που απαιτείται για να επιδιορθωθούν τα ματογυάλια.

Άρθρο 33.
Τεχνητά δόντια.

1. Τεχνητά δόντια και γενικά οδοντικές προθέσεις, κύριες και βοηθητικές, παρέχονται από το Ταμείο σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, εφόσον αυτές είναι απαραίτητες για την ανάκτηση ή διατήρηση της υγείας του ασθενή.

2. Κάθε προσθετική οδοντική εργασία εκτελείται με τα συνηθισμένα υλικά. Η χρησιμοποίηση χρυσού, ή άλλου πολύτιμου μετάλλου ή πορσελάνης, αποκλείεται. Αν ο ασφαλισμένος απαιτήσει τη χρησιμοποίηση τέτοιων υλικών οφείλει να καταβάλλει την παραπάνω δαπάνη, που θα προκύψει, σε υλικό και εργασία.

3. Η επιδιόρθωση ή αντικατάσταση οδοντικών προθέσεων, που έχουν φθαρεί από κανονική χρήση, είναι δυνατό να ζητηθεί μόνον μετά πάροδο πέντε ετών από την οριστική παράδοση αυτών, που αποδείχνεται με βεβαίωση του οικείου γιατρού, εκτός αν αυτή (η επιδιόρθωση ή αντικατάσταση) καταστεί στο μεταξύ αναγκαία λόγω μεταβολής που συνέβηκε στην εφαρμογή των οδοντικών προθέσεων (λέπτυνση, αλλοίωση, ούλων, αλλεργία ούλων προς το υλικό, καταστροφή στηριγμάτων), που βεβαιώνεται από τον οικείο γιατρό και τον επόπτη οδοντογιατρό. Προθέσεις που χάθηκαν ή καταστράφηκαν από μη κανονική χρήση, δεν είναι δυνατό να αντικατασταθούν.

4. Για ορθοδοντική θεραπεία καταβάλλεται εφάπαξ ποσό το ύψος του οποίου ορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου και δεν είναι δυνατό να υπερβαίνει το 25/πλάσιο του ημερομίσθιου του ανειδίκευτου εργάτη που ισχύει την 1η Ιανουαρίου του έτους κατά το οποίο εξετάζεται η αίτηση του ασφαλισμένου ούτε να είναι μικρότερο του ποσού των 30.000 δρχ. (τριάντα χιλιάδων).

Για την έγκριση κάθε δαπάνης που αφορά ορθοδοντική θεραπεία, απαιτείται γνωμάτευση της αρμόδιας Υγειονομικής Επιτροπής μετά από προηγούμενη γνωμάτευση οδοντιάτρου ή ορθοδοντικού Κρατικού Νοσοκομείου.

5. Ο τρόπος παροχής της οδοντικής προσθετικής (απολύτως ελεύθερη, ή οργανωμένη ελεύθερη εκλογή) καθώς και όλες οι λεπτομέρειες που σχετίζονται με αυτή ορίζονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου.

6. Ο έλεγχος επί της οδοντικής προσθετικής ενεργείται από τον έμμισθο οδοντογιατρό του Ταμείου, ο οποίος δεν δικαιούται άλλη πρόσθετη αμοιβή.

Άρθρο 34.
Λουτροθεραπεία.

1. Η λουτροθεραπεία που παρέχεται από το Ταμείο, περιλαμβάνει :

α) Γενικά ή μερικά λουτρά, απλά και τεχνητά.

β) Φυσικά γενικά λουτρά, ή λασπόλουτρα.

2. Απλά λουτρά, γενικά ή μερικά, παρέχονται από το Ταμείο μόνο στα υδροθεραπευτήρια που έχουν συμβληθεί με αυτό και εφόσον η εκτέλεσή τους στην κατοικία του ασθενή δεν είναι δυνατή από τις συνθήκες της διαβίωσής του.

Οι ίδιοι περιορισμοί ισχύουν και για τα τεχνητά λουτρά, για τον καταρτισμό όμως των οποίων το Ταμείο χορηγεί τα αναγκαία φάρμακα και τις υπόλοιπες ουσίες.

3. Η παροχή λουτροθεραπείας επιτρέπεται μόνο όταν αυτή είναι απολύτως αναγκαία για την θεραπεία του ασθενή, επειδή η εφαρμογή άλλων θεραπευτικών μέσων δεν ήταν επιτυχής, ιδιαίτερα για την αποκατάσταση της επαγγελματικής του ικανότητας και μετά από γνωμοδότηση της Υγειονομικής Επιτροπής του Ταμείου.

4. Λουτροθεραπείη χορηγείται κυρίως στις παρακάτω περιπτώσεις, αφού τηρηθούν βέβαια όλοι οι όροι που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους :

α) σε καταστάσεις αποθεραπείας από πρόσφατα κατάγματα μεγάλων ή μικρών οστών, εφόσον από την βλάβη των τελευταίων αυτών δυσκολεύεται η άσκηση της βιοποριστικής απασχόλησης του παθόντος.

β) σε μετατραυματικές πρόσφατες αγκυλώσεις μεγάλων ή μικρών αρθρώσεων, που δυσκολεύουν τη συνέχιση της επαγγελματικής απασχόλησης του παθόντος.

γ) σε μετατραυματικές έντονες νευραλγίες και νευρίτιδες μεγάλων στελεχών.

δ) σε μετατραυματικές έντενες μυϊκές ατροφίες.

ε) σε πρόσφατους οξείς ρευματισμούς εν αποδρομή, που νοσηλεύτηκαν και βεβαιώθηκαν, είτε στο Νοσοκομείο είτε οίκοι, σε συμβούλιο στο οποίο συμμετέχει και ο Επόπτης γιατρός.

στ) σε χρόνιους ρευματισμούς που βρίσκονται σε παροξυσμό και υποβάλλονται σε ιατρική θεραπεία, η οποία φαίνεται από το βιβλιάριο και βεβαιώνεται από τον Επόπτη γιατρό, οίκοι.

ζ) σε σπονδυλαθρίτιδες, αγκυλωτές και παραμορφωτικές αρθρίτιδες, που έχουν εξακριβωθεί κλινικά και εργαστηριακά.

η) σε δερματικά νοσήματα.

θ) σε χολολιθιάσεις ή νεφρολιθιάσεις, που έχουν διαπιστωθεί με ακτινογραφίες.

ι) σε χολολιθιάσεις ή νεφρολιθιάσεις, που χειρουργήθηκαν και εγκατέλειψαν λειτουργικές ανωμαλίες.

ια) σε άλλες σοβαρές ειδικές περιπτώσεις που κρίνονται από Επιτροπή, η οποία ορίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο, ότι έχουν απόλυτη ανάγκη λουτροθεραπείας.

5. Μέσα στο μήνα Μάρτιο κάθε έτους καθορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου η χρονική περίοδος κατά την οποία επιτρέπεται η παροχή λουτροθεραπείας για τις περιπτώσεις χρήσεως φυσικών λουτρών.

Τεχνητά λουτρά, γενικά ή μερικά, είναι δυνατό να χορηγούνται σε όλη τη διάρκεια του έτους. Ο αριθμός των γενικών λουτρών που εγκρίνονται κάθε έτος, για την ίδια νοσηλευτική περίπτωση, δεν μπορεί να είναι ανώτερος από δέκα.

Σε τελείως εξαιρετικές περιπτώσεις, που χαρακτηρίζονται ιδιαίτερα από τη βαρύτητα της κατάστασης του ασθενή επιτρέπεται μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου η αύξηση του αριθμού των λουτρών μέχρι είκοσι το πολύ.

6. Για την παροχή της λουτροθεραπείας μπορεί το Ταμείο να συμβάλλεται με επιχείρηση Ιαματικών πηγών και υδροθεραπευτήρια.

Τις σχετικές συμβάσεις συνάπτει το Διοικητικό Συμβούλιο.

7. Ο τρόπος και τα μέσα της παρακολούθησης από το Ταμείο της κανονικής εφαρμογής της λουτροθεραπείας και των σχετικών με αυτή θεραπειών (π.χ. κινησιοθεραπεία, μαλαξοθεραπεία), ορίζονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

8. Η παροχή της λουτροθεραπείας εγκρίνεται από την Υγειονομική Επιτροπή του Ταμείου. Στην απόφαση της Υγειονομικής Επιτροπής αναγράφονται, το είδος της πάθησης, ο αριθμός των λουτρών που είναι ενδεδειγμένος για την περίπτωση, η χρονική διάρκεια εκτέλεσης αυτών, οι ενδεδειγμένες φυσικές πηγές, η αδυναμία εφαρμογής ή αποτυχίας άλλης θεραπευτικής αγωγής, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια που σχετίζεται με την ανάγκη εφαρμογής λουτροθεραπείας και τους όρους εφαρμογής αυτής.

9. α) σε περίπτωση εφαρμογής γενικών ή μερικών, απλών ή τεχνητών λουτρών, το Ταμείο βαρύνεται, με την παροχή των φαρμάκων και των υπόλοιπων ουσιών που χρειάζονται και τη δαπάνη του λουτρού, αν αυτά πραγματοποιούνται σε υδροθεραπευτήρια.

β) σε περίπτωση λουτροθεραπείας σε φυσικές πηγές, το Ταμείο βαρύνεται με τη δαπάνη του λουτρού, τα έξοδα μετάβασης και επιστροφής στον τόπο της λουτροθεραπείας, και με επίδομα λουτροθεραπείας, αν ο ασθενής διανυκτερεύει στον τόπο των πηγών, που ορίζεται κάθε έτος με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου και μέχρι το 50% των αποδοχών αυτού στον οποίο πρέπει να παρασχεθεί λουτροθεραπεία.

Το επίδομα λουτροθεραπείας καταβάλλεται ανεξάρτητα από άλλες χρηματικές παροχές, που χορηγούνται από το Ταμείο ή αποδοχές που λαμβάνει ο ασφαλισμένος από τον εργοδότη του.

Άρθρο 35.
Συμμετοχή στις δαπάνες της ιατρικής περίθαλψης.

1. Η ιατρική αντίληψη, η φαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη, οι κάθε είδους προσθέσεις και τα θεραπευτικά μέσα καθώς και οι πάσης φύσεως παροχές του κλάδου Υγείας, παρέχονται στους άμεσα και έμμεσα ασφαλισμένους και συνταξιούχους του Ταμείου με συμμετοχή ή χωρίς συμμετοχή, αυτού στον οποίο παρέχεται περίθαλψη, στη δαπάνη αυτών.

Η συμμετοχή ή όχι καθώς και τα ποσοστά για τις περιπτώσεις συμμετοχής καθορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου που λαμβάνεται στην αρχή κάθε έτους ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητες που κάθε φορά υπάρχουν στον Κλάδο Υγείας.

2. Η είσπραξη των ποσών συμμετοχής, αυτών στους οποίους παρέχεται περίθαλψη, στις δαπάνες Υγειονομικής περίθαλψης της προηγούμενης παραγράφου, πραγματοποιείται με την παρακράτηση των ποσών αυτών από τους μισθούς και τις συντάξεις των υποχρέων και ειδικότερα σε μηνιαίες άτοκες δόσεις που δεν είναι δυνατό να υπερβούν τις δεκαοκτώ (18).

3. Τα δικαιολογητικά και παραστατικά πληρωμής πάσης φύσεως δαπανών Υγειονομικής περίθαλψης θα πρέπει να υποβάλλονται στο Ταμείο πλήρη μέσα σε έξι μήνες από την ημερομηνία πραγματοποιήσεώς τους, (ημερομηνία τελευταίας απόδειξης ή τιμολογίου), εφόσον αφορούν περίθαλψη στην ημεδαπή και μέσα σε δώδεκα μήνες, εφόσον αφορούν περίθαλψη στην αλλοδαπή.

Άρθρο 36.
Επίδομα Ασθενίας.

1. Αν ο άμεσα ασφαλισμένος καταστεί ανίκανος για εργασία από ασθένεια που δεν οφείλεται σε δόλο αυτού και λόγω της ασθένειας αυτής απέχει από την εργασία του, δικαιούται ημερήσιου χρηματικού επιδόματος (επίδομα ασθένειας). Επίδομα ασθένειας δεν δικαιούνται οι συνταξιούχοι και τα μέλη οικογένειας των ασφαλισμένων και συνταξιούχων.

2. Το Ταμείο μπορεί με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου αυτού, να διακόπτει την καταβολή του επιδόματος, ή να παρέχει μέρος απ' αυτό όταν διαπιστώνεται αρμοδίως ότι ο δικαιούχος επιδείνωσε την κατάσταση της υγείας του, γιατί δεν τήρησε τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται από τον παρόντα κανονισμό λόγω ασθένειας.

3. Το επίδομα ασθένειας καταβάλλεται μόνο σε περίπτωση ανικανότητας που παρατείνεται περισσότερο από 3 ημέρες, από την τέταρτη μέρα της αναγγελίας αυτής στο Ταμείο εφόσον διαρκεί αυτή. Καταβάλλεται δε για 180 μέρες το πολύ για την ίδια ασθένεια.

4. Το ποσό του επιδόματος ασθένειας ορίζεται ίσο με το 75 % του 1/3 των συνταξίμων αποδοχών του ασφαλισμένου όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 45, παρέχεται δε και για τις μη εργάσιμες ημέρες.

Το παραπάνω βασικό επίδομα προσαυξάνεται κατά 10 % για κάθε προστατευόμενο μέλος οικογένειας, από τα αναφερόμενα στο άρθρο 15 του παρόντος και μέχρι 3 μέλη το πολύ. Ο νοσηλευόμενος σε κάθε είδους θεραπευτήρια, κλινικές, νοσοκομεία, σανατόρια και απομονωτήρια με δαπάνες του Ταμείου δικαιούται ολόκληρο το βασικό επίδομα ασθένειας, εφόσον συντηρεί δυο τουλάχιστον μέλη οικογένειας, από τα οριζόμενα στο άρθρο 15. Το ποσό του επιδόματος ασθένειας μειώνεται στα 2/3 αυτού, εφόσον ο ασφαλισμένος συντηρεί ένα μέλος οικογένειας και στο 1/2 αυτού, αν δε βαρύνεται με οποιοδήποτε τρόπο με τη συντήρηση μελών οικογένειας.

5. Εφόσον ο ασφαλισμένος λαμβάνει αποδοχές από τον εργοδότη κατά τη διάρκεια της αποχής από την εργασία του λόγω ασθένειας, το επίδομα ασθένειας μειώνεται σε τρόπο ώστε το σύνολο των αποδοχών και του επιδόματος ασθένειας να μην υπερβαίνει τις αποδοχές που καταβάλοντο στον ασφαλισμένο, πριν από την εκδήλωση της ανικανότητας.

Ημέρες ανικανότητας για τις οποίες δεν καταβάλλεται επίδομα από το Ταμείο, λόγω καταβολής στον ασφαλισμένο ολόκληρων των αποδοχών του από τον εργοδότη δε συνυπολογίζονται στις παραπάνω αναφερόμενες 180 μέρες επιδοτήσεως.

6. Η διαπίστωση της ανικανότητας για εργασία ενεργείται από την Υγειονομική Επιτροπή του Ταμείου, που προβλέπεται από το άρθρο 49 του παρόντος.

Άρθρο 37.

Επιδόματα κυήσεως λοχείας και θηλασμού. Βοηθήματα καθυστερημένων διανοητικά τέκνων και βοηθήματα προσχολικής μέριμνας.

1. Οι άμεσα ασφαλισμένες του Ταμείου δικαιούνται για 7 βδομάδες πριν από τον τοκετό και για ίσο χρόνο μετά από αυτόν ημερήσιο επίδομα κυήσεως, λοχείας και θηλασμού, εφ' όσον δεν λαμβάνουν τέτοιο επίδομα από άλλη πηγή.

Η ημέρα ενάρξεως της ανικανότητας λόγω κυήσεως, για την περίοδο πριν από τον τοκετό ορίζεται από τον θεράποντα γιατρό του Ταμείου, ενώ η μέρα λήξης συμπίπτει πάντα με την τελευταία μέρα της 7ης βδομάδας, εκτός αν ο τοκετός συμβεί πριν από το χρονικό σημείο που είχε καθοριστεί, οπότε συμπίπτει με την ημέρα του τοκετού.

2. Το επίδομα κυήσεως και λοχείας καταβάλλεται για όσες μέρες της περιόδου, που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, η άμεσα ασφαλισμένη απέχει από την εργασία της, συμπεριλαμβανομένων και των μη εργασίμων ημερών.

3. Σε περίπτωση τοκετού η άμεσα ασφαλισμένη δικαιούται επίδομα θηλασμού για 60 μέρες, μετά την λήξη του επιδόματος λοχείας και εφόσον το νεογνό βρίσκεται στη ζωή.

Αν η άμεσα ασφαλισμένη πεθάνει, πριν από την λήξη του χρόνου παροχής του επιδόματος, καταβάλλεται το επίδομα για τις υπόλοιπες μέρες σε όποιον κατά την κρίση του Ταμείου επιμελείται της συντηρήσεως του βρέφους.

4. Το ποσό του επιδόματος κυήσεως, λοχείας και θηλασμού ορίζεται ίσο με το επίδομα ασθένειας το οποίο αναφέρεται στο προηγούμενο άρθρο.

5. Τα επιδόματα κυήσεως, λοχείας και θηλασμού προκαταβάλλονται κάθε 15 μέρες με βάση δικαιολογητικά που ορίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου.

6. Η παράγραφος 5 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζεται ανάλογα και για τα επιδόματα κυήσεως, λοχείας και θηλασμού.

7. Η καταβολή των επιδομάτων μητρότητας για τα οποία αναφέρεται το παρόν άρθρο είναι δυνατό με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου να εξαρτάται από την υποβολή της άμεσα ασφαλισμένης σε ορισμένες ιατρικές εξετάσεις, πριν και μετά τον τοκετό, σε περιόδους που καθορίζονται με την ίδια απόφαση. Σε κάθε περίπτωση ο αριθμός των υποχρεωτικών εξετάσεων της επιτόκου κατά την περίοδο της κυήσεως δεν είναι δυνατό να ορίζεται μεγαλύτερος από τρεις.

8. Στα καθυστερημένα διανοητικά ή σπαστικά ή απροσάρμοστα τέκνα άμεσων ασφαλισμένων και συνταξιούχων και μέχρι της συμπληρώσεως του 25ου έτους της ηλικίας τους, χορηγείται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, μετά από σύμφωνη γνώμη του Επόπτη γιατρού του Ταμείου ή της αρμόδιας Υγειονομικής Επιτροπής, μηνιαίο βοήθημα για τη φοίτηση τους σε ειδικά ιδρύματα, ή Σχολές της ημεδαπής για παιδοψυχιατρική και ψυχοβιολογική παρακολούθηση ή και κινησιοθεραπευτική και εργασιοθεραπευτική αγωγή ή και ειδική αγωγή αρθρώσεως και λόγου και παιδαγωγική γενικά διδασκαλία.

Το παραπάνω βοήθημα είναι ίσο με το μηνιαίο ποσό που κάθε φορά καταβάλλεται για παρόμοια περίθαλψη σε ιδρύματα ή Σχολές της περιοχής, οι οποίες επιχορηγούνται και ελέγχονται από το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Το ίδιο ή ανάλογο βοήθημα, με τις ίδιες προϋποθέσεις, όπως περιγράφονται παραπάνω, είναι δυνατό να χορηγηθεί και σε περιπτώσεις στις οποίες οι παραπάνω ιατρικές παρακολουθήσεις, αγωγές και διδασκαλίες, παρέχονται αποδεδειγμένα στο σπίτι, είτε κατά τη διάρκεια των θερινών διακοπών, επειδή δε λειτουργούν τα σχετικά ιδρύματα και Σχολές, είτε για άλλους ειδικούς σοβαρούς λόγους, μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων.

9. Στα προσχολικής ηλικίας τέκνα των ασφαλισμένων, τα οποία δεν δικαιούνται να συμμετέχουν στις παιδικές εξοχές της Τράπεζας, χορηγείται κάθε έτος εφάπαξ βοήθημα, το ύψος του οποίου καθορίζεται κάθε φορά με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου. Το δικαίωμα απολήψεως του βοηθήματος χάνεται οριστικά μετά το τέλος του ημερολογιακού έτους για το οποίο χορηγείται αυτό.

Άρθρο 38.
Δαπάνες μετακινήσεως.

1. Αν στο τόπο διαμονής του ασθενή δεν είναι δυνατή η παροχή της πρέπουσας ιατρικής περίθαλψης, την οποία απαιτεί η ασθένειά του, το Ταμείο βαρύνεται με τις δαπάνες για μετάβαση και επιστροφή του ασθενή, στην ανάγκη δε και ενός συνοδού αυτού, από τον τόπο διανομής στο πλησιέστερο κέντρο, στο οποίο είναι δυνατό να παρασχεθεί σ' αυτόν η πρέπουσα ιατρική περίθαλψη.

Για την ανάγκη της μετακινήσεως του ασθενή και της παρακολουθήσεως αυτού από συνοδό γνωμοδοτεί ο Επόπτης γιατρός του Ταμείου, με πρόταση του θεράποντος γιατρού. Σε κατεπείγουσες περιπτώσεις η γνωμάτευση του Επόπτη γιατρού του Ταμείου είναι δυνατό να παρασχεθεί και εκ των υστέρων.

2. Τα έξοδα μετακινήσεως και επιστροφής του ασφαλισμένου και του συνοδού αυτού, που τυχόν είναι αναγκαίος από την κατοικία στον τόπο της θεραπείας του υπολίγιζονται με βάση του εισιτήριο Βης θέσης για το Σιδηρόδρομο και Βης θέσης για το ατμόπλοιο, ή απλής θέσης για τα υπόλοιπα μέσα συγκοινωνίας (αυτοκίνητο συγκοινωνίας, πλοίο τρένο). Για λόγους εντελώς εξαιρετικούς είναι δυνατό να εγκριθεί η χρησιμοποίηση και άλλων μεταφορικών μέσων (φορείου, αεροπλάνου). Στις περιπτώσεις αυτές οι δαπάνες της αερομεταφοράς ή του φορείου βαρύνουν εξ ολοκλήρου το Ταμείο.

Κατά τη διάρκεια της μετακινήσεως και της παραμονής του ασθενή έξω από τον τόπο της συνήθους κατοικίας του, καταβάλλεται σ' αυτόν το επίδομα ασθένειας, που έχει κανονιστεί, αυξημένο κατά 5 %, εκτός αν νοσηλεύεται σε θεραπευτήριο, οπότε δεν καταβάλλεται η παραπάνω προσαύξηση.

Το επίδομα μετακινήσεως, που αναφέρεται παραπάνω, καταβάλλεται ανεξάρτητα αν ο ασθενής λαμβάνει αποδοχές από τον εργοδότη του.

Άρθρο 39.
Έξοδα κηδείας.

1. Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου, καταβάλλεται για έξοδα κηδείας εφάπαξ βοήθημα. Το βοήθημα αυτό είναι ίσο με το σύνολο των μηνιαίων αποδοχών του ασφαλισμένου κατά την ημέρα του θανάτου, για δε το συνταξιούχο, ίσο με το ποσό μιας πλήρους μηνιαίας σύνταξης.

Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου που είχε μεταβεί στην Ευρώπη για περίθαλψη, ύστερα από έγκριση του Ταμείου, καταβάλλονται τα έξοδα μεταφοράς σωρού, ταρίχευσης και αγοράς φερέτρου, τα οποία δεν μπορούν να υπερβούν το ποσό που αντιστοιχεί στις τρεις (3) ανώτερες συντάξεις που χορηγεί το Ταμείο.

Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου στην Αμερική το παραπάνω ποσό δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό που αντιστοιχεί στις τέσσερις (4) ανώτερες συντάξεις.

Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου στην Ευρώπη ή στην Αμερική, όπου είχε μεταβεί για λόγους υγείας χωρίς την έγκριση του Ταμείου καθώς και για λόγους τουριστικούς, οικογενειακούς, πολιτικούς, καταβάλλονται τα έξοδα μεταφοράς σωρού, ταχίρευσης και αγοράς φερέτρου, το ύψος των οποίων δεν μπορεί να υπερβαίνει το μισό των ποσών που αναφέρονται, ανάλογα με την περίπτωση στα παραπάνω εδάφια.

2. Σε περίπτωση θανάτου μέλους οικογενείας από τα αναφερόμενα στο άρθρο 15 παράγραφος 1, το βοήθημα κηδείας που καταβάλλεται ανέρχεται στο 75 % του επιδόματος που ορίζεται στην προηγούμενη παράγραφο.

3. Για όλες τις παραπάνω κατηγορίες το κατώτερο όριο δεν μπορεί να είναι μικρότερο από τα 2/3 της ανώτατης σύνταξης που χορηγείται από το Ταμείο κάθε φορά.

Τα έξοδα κηδείας καταβάλλονται σε μέλος της οικογενείας του αποβιώσαντος ή σε εκείνον που κατά την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου φρόντισε για την κηδεία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ
Κλάδος Συντάξεων

Άρθρο 40.
Χρόνος ασφάλισης.

1. Ο χρόνος ασφάλισης με βάση τον οποίο θεμελιώνεται το συνταξιοδοτικό δικαίωμα που προσδιορίζεται το ποσό της σύνταξης σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος καταστατικού, διακρίνεται σε χρόνο πραγματικό και σε χρόνο από αναγνώριση.

2. Χρόνος ασφάλισης είναι :

α) Ο χρόνος υπαγωγής στην ασφάλιση του Ταμείου από την Ίδρυσή του και στο εξής.

β) Ο χρόνος υπαγωγής στην ασφάλιση των Ταμείων Ασφαλίσεων Προσωπικού πρώην Ιονικής και πρώην Λαϊκής Τράπεζας (Τ.Α.Π.Ι.Τ. και Τ.Σ.Υ.Λ.Τ.) τα οποία συγχωνεύτηκαν.

γ) Ο χρόνος συντάξιμης προυπηρεσίας, που αναγνωρίστηκε και εξαγοράστηκε από τους ασφαλισμένους κατά τη δημιουργία του Ταμείου, στα Ταμεία που συγχωνεύτηκαν, σε εφαρμογή των διατάξεων που κάθε φορά ίσχυσαν γι' αυτά για την αναγνώριση και εξαγορά προυπηρεσίας.

δ) Ο χρόνος υπαγωγής στην ασφάλιση άλλων οργανισμών κύριας ασφάλισης που προσμετράται σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.Δ. 4202/61 όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

ε) Ο χρόνος υπηρεσίας στο Δημόσιο και τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου που αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου 1405/83 όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

στ) Ο χρόνος υπηρεσίας σε ενώσεις Γεωργικών Συνεταιρισμών και αναγνωρισμένες Τράπεζες.

ζ) Ο χρόνος της στρατιωτικής υπηρεσίας που αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου 1358/83 όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

η) Ο χρόνος φυλάκισης, αιχμαλωσίας, ομηρίας ή εγκλεισμού σε στρατόπεδα συγκέντρωσης των Ελλήνων πολιτών από τις δυνάμεις Κατοχής και ο χρόνος συμμετοχής στην Εθνική Αντίσταση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 34 του νόμου 1543/85, όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

θ) ο χρόνος της άδειας χωρίς αποδοχές, καθώς και ο χρόνος διάρκειας της προσωρινής παύσης μετά στερήσεως των αποδοχών. Ο χρόνος αυτός δεν μπορεί να υπερβεί το ένα έτος για κάθε μία από τις δύο παρακάτω περιπτώσεις.

ι) Ο χρόνος της υπηρεσίας που έχει ήδη αναγνωρισθεί σύμφωνα με τις διατάξεις που ίσχυαν κάθε φορά.

ια) ο χρόνος σπουδών πριν από την πρόσληψη στην υπηρεσία της Τράπεζας, για την απόκτηση ενός μόνο τίτλου σπουδών Ανώτερης ή Ανώτατης Εκπαίδευσης και ενός μόνου τίτλου μεταπτυχιακών σπουδών.

Ο χρόνος αυτός είναι ίσος με τα κατά το χρόνο της αποφοίτησης επίσημα ακέραια χρόνια σπουδών της Ανώτερης ή Ανώτατης Σχολής, της οποίας έχει προσκομίσει πτυχίο ή σχετική βεβαίωση σπουδών εκείνος που ζητεί την αναγνώριση.

Σε περίπτωση αντικειμενικής αδυναμίας προσκόμισης ή έλλειψης πληρότητας της βεβαίωσης αυτής αποφασίζει το Δ.Σ. του Ταμείου.

Ο χρόνος που αναγνωρίζεται για μεταπτυχιακές σπουδές δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δύο (2) ακέραια χρόνια, εκτός αν πρόκειται για διδακτορικό τίτλο, για τον οποίο αναγνωρίζεται χρόνος μέχρι τρία (3) ακέραια χρόνια.

Δικαίωμα αναγνώρισης του χρόνου σπουδών έχουν μόνο οι εν ενεργεία ασφαλισμένοι, εφόσον συμπληρώνουν τρία (3) χρόνια μόνιμης υπηρεσίας στην Ιονική - Λαϊκή Τράπεζα Ελλάδας, είτε για το σύνολο είτε για τμήμα μόνο του χρόνου σπουδών.

Με τον χρόνο σπουδών που αναγνωρίζεται σύμφωνα με τα παραπάνω εδάφια της περίπτωσης αυτής, δεν θεμελιώνεται συνταξιοδοτικό δικαίωμα, αλλά δικαίωμα προσαύξησης του ποσού της σύνταξης, κατά τα ποσοστά που ορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 45 του Καταστατικού, εφόσον έχει εξοφληθεί προηγούμενα ολόκληρο το ποσό της οφειλής για την εξαγορά του αναγνωριζόμενου χρόνου σπουδών και ο χρόνος αυτός δεν συμπίπτει με άλλο χρόνο ασφάλισης.

3. Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων α, β της παραγράφου 2 είναι χρόνος πραγματικός.

Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις της περιπτώσεως δ της παραγράφου 2 είναι χρόνος πραγματικός και προσμετράται σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.Δ. 4202/61 όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά και κατά τους όρους και τις προϋποθέσεις του νόμου τούτου.

Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις της περιπτώσεως ε της παραγράφου 2 είναι χρόνος πραγματικός και αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου 1405/1983 όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά και κατά τους όρους και τις προυποθέσεις του νόμου τούτου.

Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων ζ και η είναι χρόνος είτε πραγματικός είτε χρόνος ασφάλισης από αναγνώριση κατά τους όρους και τις προϋποθέσεις των νόμων. 1358/1983 και 1543/1985 όπως ισχύουν κάθε φορά.

Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων γ, στ, θ και ια της παρ. 2 είναι χρόνος ασφάλισης από αναγνώριση.

Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις της περίπτωσης ι της παραγράφου 2 είναι χρόνος είτε πραγματικός είτε χρόνος από αναγνώριση, σύμφωνα με τις διατάξεις που προέβλεπαν την αναγνώρισή του.

4. Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων γ ως και ια της παραγράφου 2 υπολογίζεται ως χρόνος ασφάλισης εφόσον δεν υπολογίζεται για την απονομή σύνταξης από το δημόσιο ή από άλλο οργανισμό κύριας ασφάλισης.

Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων γ, στ, θ, ι και ια δεν μπορεί να υπερβεί τα δέκα έτη.

5. Κατά την άθροιση του συνολικού χρόνου ασφάλισης κλάσμα του έτους μικρότερο των έξι μηνών παραλείπεται, ίσο δε ή μεγαλύτερο του εξάμηνου υπολογίζεται ως πλήρες έτος.

6. Δεν υπολογίζεται ως χρόνος ασφάλισης :

α) Ο χρόνος της αυθαίρετης απουσίας εφόσον έχει επιβληθεί πειθαρχική ποινή.

β) Ο χρόνος για τον οποίο ο ασφαλισμένος έχει καταδικασθεί από οποιοδήποτε Δικαστήριο με την ποινή στέρησης της ελευθερίας του, καθώς και ο χρόνος προφυλάκισης εκτός αν επακολούθησε αθώωση ή απαλλαγή για κάθε άλλο λόγο, εκτός από την παραγραφή ή την έμπρακτη μετάνοια.

Άρθρο 41.
Αναγνώριση και εξαγορά του χρόνου ασφάλισης.

1. Για την αναγνώριση του χρόνου που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων ε, θ και ια της παραγράφου 2 του προηγούμενου άρθρου ο ασφαλισμένος πρέπει να υποβάλει αίτηση στο Ταμείο μαζί με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά.

2. Ο χρόνος στον οποίο αναφέρονται οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου αναγνωρίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου. Τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την αναγνώριση του χρόνου σύμφωνα με τα παραπάνω, η διαδικασία του ελέγχου αυτών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας, θα καθορίζονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, σύμφωνα με τις εγκυκλίους της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων που αφορούν αναγνώριση χρόνου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο, έχει τη υποχρέωση, μέσα σε προθεσμία δύο μηνών από την υποβολή της αίτησης που συνοδεύεται με τα πλήρη δικαιολογητικά, να εκδώσει την απόφασή του για την αίτηση αυτή, γνωρίζοντας εγγράφως την απόφαση στον ενδιαφερόμενο και στην Τράπεζα.

3. Η αναγνώριση του χρόνου γίνεται με εξαγορά ως εξής :

α) Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων στ' και θ' της παρ. 2 του προηγούμενου άρθρου εξαγοράζεται με την καταβολή για κάθε μήνα του αθροίσματος της μηνιαίας εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη που ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης.

Το ποσό της μηνιαίας εισφοράς θα υπολογίζεται με βάση τις αποδοχές που παίρνει ο ασφαλισμένος κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για αναγνώριση, για τις οποίες καταβάλλονται εισφορές για την ασφάλισή του στο Ταμείο.

β) Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις της περίπτωσης ε της παρ. 2 του προηγούμενου άρθρου εξαγοράζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου 1405/83 όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά και των υπουργικών αποφάσεων που εκδίδονται σε εκτέλεση των διατάξεων του νόμου αυτού.

γ) Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων ζ και η της παραγράφου 2 του προηγούμενου άρθρου, εξαγοράζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων 1358/83 και 1543/85 όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

Η εξόφληση του ποσού εξαγοράς του χρόνου που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων στ και θ της παρ. 2 του προηγούμενου άρθρου γίνεται έντοκα σε μηνιαίες δόσεις οριζόμενες από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου που δεν μπορεί να είναι περισσότερες από εξήντα.

Οι οφειλόμενες δόσεις παρακρατούνται υποχρεωτικά από την Τράπεζα από τις αποδοχές του ασφαλισμένου με αίτηση του Ταμείου. Η πρώτη δόση πρέπει να καταβληθεί μέσα σ

τρεις μήνες από την ημέρα που θα κοινοποιηθεί στην Τράπεζα η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου.

δ) Κατ' εξαίρεση για την εξαγορά του χρόνου σπουδών, ως βάση υπολογισμού του ποσού εξαγοράς λαμβάνεται το 52% του μηνιαίου βασικού μισθού του κλιμακίου του εκάστοτε μισθολογίου των τραπεζών στο οποίο ανήκει ο ασφαλισμένος κατά την ημέρα υποβολής της σχετικής αίτησης με πλήρη δικαιολογητικά. Η εξόφληση του ποσού της εξαγοράς του χρόνου σπουδών ενεργείται με μηνιαίες άτοκες δόσεις οριζόμενες κατά τη κρίση του Δ.Σ. του Ταμείου, οι οποίες δεν μπορεί να υπερβούν τις εξήντα (60).

4. Ο ασφαλισμένος έχει το δικαίωμα να ανακαλέσει την αίτησή του για αναγνώριση του χρόνου και να ζητήσει την ανάκληση της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου για την αναγνώριση του χρόνου και μόνο για τα χρονικά διαστήματα για τα οποία δεν έχει καταβάλει τις αντίστοιχες εισφορές.

5. Στην περίπτωση επέλευσης του ασφαλιστικού κινδύνου πριν από την ολοσχερή εξόφληση του οφειλόμενου ποσού για την εξαγορά του αναγνωριζόμενου χρόνου, που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων στ και θ της παρ. 2 του προηγούμενου άρθρου, το υπόλοιπο ποσό εξοφλείται είτε εφάπαξ ή σε ισόποσες μηνιαίες δόσεις, που παρακρατούνται από το ποσό της καταβαλόμενης σύνταξης.

Το ποσό της κάθε δόσης ορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου και δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από το 1/4 ούτε μικρότερο από το 1/12 της καταβαλόμενης μηνιαίας σύνταξης.

6. Αν ο ασφαλισμένος πεθάνει και δεν έχει υποβάλει αίτηση για αναγνώριση του χρόνου που ορίζεται από τις διατάξεις της παρ. 2 του προηγούμενου άρθρου, η αίτηση μπορεί να υποβληθεί από τα μέλη της οικογένειάς του που δικαιούνται σύνταξη λόγω του θανάτου του σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος καταστατικού.

Η εισφορά για την εξαγορά του χρόνου που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων στ και θ της παρ. 2 του προηγούμενου άρθρου, υπολογίζεται στις αποδοχές που έπαιρνε ο ασφαλισμένος την ημέρα του θανάτου του.

Η εξόφληση του ποσού εξαγοράς γίνεται σύμφωνα με τους όρους και τις προυποθέσεις των προηγουμένων παραγράφων του παρόντος άρθρου.

Η εισφορά για την εξαγορά του χρόνου που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτ. ε, ζ, η της παρ. 2 του προηγούμενου άρθρου, είναι αυτή που καθορίζεται από τις διατάξεις που προβλέπουν την αναγνώριση των χρόνων αυτών, όπως ισχύουν κάθε φορά.

Άρθρο 42.
Δικαιούμενοι σύνταξη λόγω γήρατος.

1. Οι ασφαλισμένοι στο Ταμείο δικαιούνται σύνταξη λόγω γήρατος:

α) Αν αποχωρήσουν με οποιοδήποτε τρόπο από την Υπηρεσία της Τράπεζας, μετά την συμπλήρωση του 62ου έτους της ηλικίας τους οι άνδρες και του 57ου οι γυναίκες και έχουν χρόνο ασφάλισης 20 ετών, από τον οποίο 15 έτη πραγματικό.

β) Οι άνδρες αν αποχωρήσουν με οποιοδήποτε τρόπο από την Υπηρεσία της Τράπεζας μετά τη συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας τους και έχουν χρόνο ασφάλισης 25 ετών από τον οποίο 20 έτη πραγματικό.

Οι έγγαμες ή οι χήρες με ανήλικα τέκνα, ή οι διαζευγμένες με ανήλικα τέκνα, αν αποχωρήσουν με οποιοδήποτε τρόπο από την Υπηρεσία της Τράπεζας μετά τη συμπλήρωση του 45ου έτους της ηλικίας τους και έχουν χρόνο πραγματικής ασφάλισης 20 ετών.

δ) Αν απολυθούν από την Υπηρεσία της Τράπεζας, λόγω κατάργησης θέσεως, ή από άλλους λόγους και έχουν χρόνο πραγματικής ασφάλισης 20 ετών. Η παραίτηση λόγω υποβιβασμού κατά βαθμό, επειδή έγινε μεταβολή στην οργανική θέση του προσωπικού, εξομοιώνεται με την απόλυση λόγω κατάργησης θέσεως. Αν η απόλυση οφείλεται σε καταδίκη για αξιόποινη πράξη σε βαθμό κακουργήματος, ή κλοπή, υπεξαίρεση, απάτη ή πλαστογραφία, απιστία σε βαθμό πλημμελήματος σε βάρος του Ταμείου ή της Τράπεζας, ο απλυόμενος γι αυτούς τους λόγους δεν δικαιούται σύνταξη.

Στην περίπτωση αυτή αν ο ασφαλισμένος έχει 25 έτη πραγματικής ασφάλισης και ηλικία 55 ετών απονέμεται σύνταξη στα δικαιούχα, σύμφωνα με το παρόν μέλη της οικογένειάς του κατά τα ποσοστά τα οποία αυτά δικαιούνται.

ε) Οι άνδρες αν αποχωρήσουν με οποιοδήποτε τρόπο από την Υπηρεσία της Τράπεζας και έχουν χρόνο ασφάλισης 30 ετών από τον οποίο 25 έτη πραγματικό.

2. Σε περίπτωση αποχώρησης από την Υπηρεσία της Τράπεζας ασφαλισμένου, που έχει όλες τις προβλεπόμενες από την προηγούμενη παράγραφο προυποθέσεις, για την απόκτηση δικαιώματος σύνταξης, εκτός από εκείνη του ορίου ηλικίας, η σύνταξη απονέμεται μετά τη συμπλήρωση του απαιτούμενου ορίου ηλικίας, υπό τη προυπόθεση ότι ο χρόνος αυτός δεν υπολογίσθηκε ή δεν θα υπολογισθεί για την απονομή σύνταξης από το Δημόσιο ή άλλο οργανισμό κύριας ασφάλισης.

3. Ως χρόνος ασφάλισης νοείται ο χρόνος που ορίζεται στο άρθρο 40 του Καταστατικού.

Άρθρο 43.
Δικαιούμενοι σύνταξη λόγω αναπηρίας.

1. Οι ασφαλισμένοι του Ταμείου δικαιούνται σύνταξη λόγω αναπηρίας:

α) Αν απομακρυνθούν από την Υπηρεσία της Τράπεζας διότι έγιναν ανάπηροι κατά την έννοια της επόμενης παραγράφου και έχουν χρόνο πραγματικής ασφάλισης 10 ετών.

β) Αν απομακρυνθούν από την Υπηρεσία της Τράπεζας, ανεξάρτητα με το χρόνο ασφάλισή τους, εφόσον έγιναν ανίκανοι για εργασία από βίαιο συμβάν που επήλθε κατά την εκτέλεση της εργασίας ή εξαιτίας της εργασίας (εργατικό ατύχημα).

Αν η αναπηρία οφείλεται σε βίαιο συμβάν που δεν επήλθε κατά την εκτέλεση της εργασίας ή εξαιτίας της εργασίας (εκτός εργασίας ατύχημα), ο ασφαλισμένος δικαιούται σύνταξη εφόσον έχει χρόνο πραγματικής ασφάλισης 3 ετών.

2. Ο ασφαλισμένος θεωρείται ανάπηρος για την εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου αν λόγω πάθησης ή βλάβης ή εξασθένησης σωματικής ή πνευματικής είναι ανίκανος για την εκτέλεση της εργασίας του.

3. Η διαπίστωση της αναπηρίας γίνεται από τις αρμόδιες Υγειονομικές Επιτροπές σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 του Καταστατικού.

Η σύνταξη λόγω αναπηρίας χορηγείται για όσο χρόνο καθορίζεται από τις Υγειονομικές Επιτροπές και πάντως για διάστημα που δεν πρέπει να είναι μικρότερο των έξι μηνών.

4. Η αναπηρία θεωρείται οριστική και ο ανάπηρος δεν υπόκειται σε επανεξέταση όταν συμπληρώσει το 50ο έτος της ηλικίας του.

Άρθρο 44.
Δικαιούμενοι σύνταξη λόγω θανάτου.

1. Σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου του Ταμείου λόγω αναπηρίας ή γήρατος, καθώς και στην περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου του Ταμείου, ο οποίος έχει χρόνο πραγματικής ασφάλισης δέκα ετών, ή χρόνο πραγματικής ασφάλισης τριών ετών, αν ο θάνατος προήλθε από βίαιο συμβάν, το οποίο όμως δεν επήλθε κατά την εκτέλεση της εργασίας ή εξαιτίας της εργασίας (εκτός υπηρεσίας ατύχημα) ή ανεξάρτητα από το χρόνο ασφάλισης, αν ο θάνατος προήλθε από βίαιο συμβάν που επήλθε κατά την εκτέλεση της εργασίας ή εξαιτίας της εργασίας (εργατικό ατύχημα), δικαιούνται σύνταξη σύμφωνα με τις παρακάτω διατάξεις: α) Η χήρα ή ο άπορος και ανάπηρος χήρος του οποίου η συντή-

ρηση βάρυνε κυρίως τη θανούσα. Τυχόν οφειλόμενα ποσά από την αναγνώριση γάμου παρακρατούνται από τη σύνταξη που θα απονεμηθεί.

Στις περιπτώσεις που η αναγνώριση δεν έγινε πριν από το θάνατο μπορεί να γίνει μετά από αυτόν, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος και το ποσό της αναγνώρισης καθορίζεται με βάση τον τελευταίο μισθό του θανόντος.

β) Τα νόμιμα τέκνα, αυτά που νομιμοποιήθηκαν, αυτά που αναγνωρίσθηκαν και υιοθετήθηκαν, εφόσον, η υιοθεσία πραγματοποιήθηκε πριν από τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας και ένα τουλάχιστον έτος πριν από το θάνατο, η τη χορήγηση της σύνταξης στο θετό πατέρα και τα οποία δεν λαμβάνουν για οποιοδήποτε λόγο σύνταξη από το Ταμείο, σε περίπτωση δε θανάτου ασφαλισμένης ή συνταξιούχου γυναίκας και τα φυσικά τέκνα αυτής, εφόσον δεν έχουν συμπληρώσει τα όρια ηλικίας που ορίζονται στο άρθρο 52.

γ) Τα ορφανά από πατέρα και μητέρα, κατά το χρόνο του θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου εγγόνια, πρόγονοί και τα αδέρφια, εφόσον η συντήρηση όλων αυτών βάρυνε κυρίως το θανόντα (ή τη θανούσα) και δεν έχουν συμπληρώσει τα όρια ηλικίας που ορίζονται στο άρθρο 52.

δ) Οι γονείς, αν η συντήρησή τους βάρυνε κυρίως το θανόντα (ή τη θανούσα).

ε) Οι κόρες του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου που πέθανε, οι οποίες έχουν διαζευχθεί με υπαιτιότητα του συζύγου ή με κοινή υπαιτιότητα, καθώς και εκείνες για τις οποίες η δίκη για το διαζύγιο διακόπηκε βίαια γιατί πέθανε ο σύζυγος, με την προυπόθεση ότι η διάζευξη αφορά λύση του πρώτου γάμου, όχι όμως και επομένων.

Η πληρωμή της σύνταξης που αναγνωρίζεται σύμφωνα με τα παραπάνω αρχίζει από την πρώτη του μήνα που εκδόθηκε η σχετική απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου για τη συνταξιοδότηση.

2. Η χήρα (χήρος) δε δικαιούνται σύνταξη :

α) Αν ο θάνατος του συζύγου (της συζύγου) επήλθε πριν από τη συμπλήρωση έξι μηνών από την τέλεση του γάμου, εκτός :

αα) Αν ο θάνατος οφείλεται σε ατύχημα εργατικό ή μη εργατικό ή σε οξεία λοιμώδη νόσο.

ββ) Αν υφισταμένου του γάμου γεννήθηκε ή με το γάμο νομιμοποιήθηκε τέκνο.

γγ) Αν η χήρα κατά το χρόνο του θανάτου τελεί σε κατάσταση εγκυμοσύνης.

β) Αν ο θανών (θανούσα) ελάμβανε κατά την τέλεση του γάμου σύνταξη αναπηρίας ή γήρατος και ο θάνατος επήλθε πριν από τη συμπλήρωση 24 μηνών από την τέλεση του γάμου, εκτός αν και στην περίπτωση αυτή συντρέχει κάποιος λόγος από τους αναφερόμενους παραπάνω με τα στοιχεία, αα, ββ και γγ.

Άρθρο 45.
Συντάξιμος μισθός - Καθορισμός του ποσού της συντάξεως λόγω αναπηρίας και γήρατος.

1. Το ποσό της συντάξεως σε καμμία περίπτωση δεν επιτρέπεται να είναι ανώτερο των ογδόντα εκατοστών (80%) των συντάξιμων αποδοχών του κλιμακίου που ανήκε ο ασφαλισμένος κατά την έξοδό του από την υπηρεσία.

Ως συντάξιμες αποδοχές νοούνται αποκλειστικά και μόνο:

α) Ο βασικός μισθός του κλιμακίου που ισχύει κάθε φορά.

β) Το επίδομα πολυετούς υπηρεσίας.

γ) Τα οικογενειακά επιδόματα συζύγου και τέκνων, που αφαιρούνται στην περίπτωση θανάτου συζύγου, ως και θανάτου ή ενηλικιώσεως των τέκνων.

Όταν πρόκειται για τέκνα που κρίνονται με απόφαση της οικείας Υγειονομικής Επιτροπής του ΙΚΑ ανίκανα για κάθε εργασία, το δικαίωμα λήψεως οικογενειακού επιδόματος παρατείνεται και μετά την ενηλικίωσή τους, εφόσον διαρκεί η ανικανότητα αυτή.

δ) Το επιστημονικό επίδομα

ε) Το επίδομα μετατάξεως

στ) Το επίδομα βαθμού

ζ) Η πορηγούμενη κάθε φορά ειδικά στους νυκτοφύλακες νόμιμη προσαύξηση (επί του βασικού μισθού τους, πλέον προεξοφλήσεως προσαυξήσεως - πριμ - και προσαυξήσεως λόγω ευδόκιμης παραμονής στον ίδιο βαθμό) λόγω νυκτερινής εργασίας.

Όλα τα παραπάνω ποσά και ποσοστά προσαυξήσεων και επιδομάτων, υπολογίζονται με αυτά που ισχύουν κάθε φορά και που προβλέπονται από τον Οργανισμό προσωπικού και καταβάλλονται από την Τράπεζα. Δε νοούνται και σε καμμία περίπτωση δεν είναι δυνατό να συμπεριληφθούν στις συντάξιμες αποδοχές σύμφωνα με τα παραπάνω, τα Δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, τα επιδόματα άδειας και Ισολογισμού, καθώς και όλες οι άλλες παροχές που χορηγούνται ή θα χορηγηθούν από την Τράπεζα στους ασφαλισμένους που βρίσκονται σε ενεργό υπηρεσία.

η) Η χορηγούμενη κάθε φορά Αυτόματη Τιμαριθμική Αναπροσαρμογή (ΑΤΑ) από το χρόνο εφαρμογής της.

2. Τα ποσοστά για τον καθορισμό της συντάξεως υπολογίζονται σε 2,2857 % των παραπάνω συντάξιμων αποδοχών για κάθε έτος ασφάλισης μέχρι και του 35ου έτους συμπεριλαμβανομένου, οπότε συμπληρώνεται ποσοστό 80 % των συνταξίμων αποδοχών, πέραν του οποίου δεν γίνεται καμμία προσαύξηση στο παραπάρω ποσοστό.

Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδοτήσεως από την ισχύ του Ν. 1232/1282 και εφεξής.

3. Από την εφαρμογή της ΑΤΑ και εφεξής η (αρχική) σύνταξη καθορίζεται επί των συντάξιμων αποδοχών όπως αυτές καθορίζονται από τις διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων του μισθού του τελευταίου μισθοδοτικού μήνα προ της εξόδου του ασφαλισμένου από την υπηρεσία.

Στην περίπτωση που ασφαλισμένος μετά την έξοδό του από την Υπηρεσία προαχθεί με δικαστική απόφαση, η (αρχική) σύνταξή του υπολογίζεται με βάση τις συντάξιμες αποδοχές του μισθού, ο οποίος προκύπτει από το νέο βαθμό ή το κλιμάκιο που έλαβε.

4. Το ποσό της σύνταξης που καταβάλλεται από το Ταμείο δεν μπορεί να είναι ανώτερο του ποσού των 105.000 δρχ. από 1.5.1985 μέχρι 31.12.1985 και των 110.000 δρχ. από 1.1.1986 μέχρι 31.12.1986.

Το ποσό της ανώτατης σύνταξης μπορεί να αυξάνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ύστερα απή γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου.

Επίσης το ποσό της σύνταξης δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το μισό του ποσού του κλιμακίου 11 χωρίς κανένα επίδομα, ούτε και μικρότερο του κατώτερου ορίου συντάξεως του ΙΚΑ όπως αυτό ισχύει κάθε φορά.

5. Το ποσό των συντάξεων που καταβάλλονται από το Ταμείο στους συνταξιούχους λόγω αναπηρίας, προσαυξάνεται κατά 50 %, εφόσον ο ανάπηρος βρίσκεται διαρκώς σε κατάσταση που απαιτεί συνεχή επίβλεψη περιποίηση και συμπαράσταση άλλου προσώπου (απόλυτη ανηπηρία).

Άρθρο 46.
Ποσό συντάξεων Μελών Οικογενείας.

1. Το ποσό της συντάξεως που δικαιούται η χήρα (χήρος) ισούται με το 60 % του ποσού της συντάξεως θανόντος (θανούσης) που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 45, το οποίο δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να υπερβεί μαζί με τα τέκνα το ανώτατο όριο συντάξεως του θανόντος (θανούσης) που ισχύει κάθε φορά.

2. Το ποσό της συντάξεως που δικαιούται κάθε τέκνο ισούται με το 20 % του ποσού της συντάξεως του θανόντος (θανούσης). Όταν πρόκειται δε για τέκνο ορφανό και από τους δυο γονείς με το 60 %.

Το σύνολο πάντως των συντάξεων της χήρας (χήρου) και των τέκνων δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό της συντάξεως του θανόντος (θανούσης) και όταν δεν υπάρχει χήρα (χήρος) που να δικαιούται σύνταξη δεν μπορεί να υπερβαίνει το 80% του αναφερόμενου ποσού.

Αν το σύνολο των συντάξεων υπερβαίνει τα όρια του προηγούμενου εδαφίου, η σύνταξη του κάθε δικαιούχου μειώνεται ανάλογα.

3. Τα πρόσωπα που ορίζονται από τις διατάξεις των περιπτώσεων γ και δ της παρ. 1 του άρθρου 44 δικαιούνται σύνταξη αν δεν υπάρχουν χήρα (χήρος) ή τέκνα που να τη δικαιούνται, ή αν υπάρχουν, με την ικανοποίηση των δικαιωμάτων τους για σύνταξη, δεν εξαντλείται το ποσό της συντάξεως του θανόντος (θανούσης).

Το ποσόν της συντάξεως για το καθένα από τα πρόσωπα αυτά ισούται με το 20% της συντάξεως του θανόντος (θανούσης) της δε χήρας μητέρας ισούται με το 40% της ίδιας συντάξεως όμως το σύνολο των συντάξεων των παραπάνω προσώπων να μπορεί να υπερβαίνει στη μεν πρώτη περίπτωση το ποσό της συντάξεως του θανόντος (θανούσης), στη δε δεύτερη το ποσό που απομένει από την αναφερόμενη σύνταξη μετά την ικανοποίηση του δικαιώματος συντάξεως της χήρας)χήρου) ή των τέκνων.

Οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παρ. 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται ανάλογα και για τις περιπτώσεις της παρ. αυτής.

Κάθε μεταβολή του αριθμού των δικαιούχων που προέρχεται από γάμο, ενηλικίωση των αδελφών., ή ορφανών ή από θάνατο, επιφέρει αναπροσαρμογή της συντάξεως των υπόλοιπων δικαιούχων μέσα στα καθοριζόμενα ποσοστά συντάξεως του καθένα από αυτούς.

4. Ως σύνταξη του θανόντος (θανούσης) για τον υπολογισμό των ποσοστών των συντάξεων των μελών οικογένειας που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, λογίζεται το ποσό της συντάξεως, πουλαμβάνει ο θανών (θανούσα) συνταξιούχος λόγω αναπηρίας ή γήρατος ή το ποσό που θα ελάμβανε ο θανών ασφαλισμένος αν κατά την ημέρα του θανάτου του γινόταν συνταξιούχος λόγω αναπηρίας ή γήρατος χωρίς να συνυπολογίζονται τα επιδόματα οικογενειακών βαρών και απόλυτης αναπηρίας.

Άρθρο 47.
Συρροή Συντάξεων.

Ο συνταξιούχος που δικαιούται περισσότερες από μία συντάξεις του Ταμείου, είτε ως άμεσα ασφαλισμένος είτε ως δικαιούχος, λαμβάνει την προσωπική σύνταξη και ποσοστό της άλλης σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 1 και 3 του προηγούμενου άρθρου με τον περιορισμό ότι το σύνολό τους δεν θα υπερβαίνει το ανώτερο όριο συντάξεως που χορηγείται κάθε φορά σύμφωνα με το άρθρο 45 του παρόντος Καταστατικού.

Αν όμως η σύμφωνα με το παραπάνω συνταξιούχος είναι χήρα με ανήλικα τέκνα, το σύνολο των συντάξεων που λαμβάνονται δεν θα υπερβαίνει το χορηγούμενο κάθε φορά ανώτερο όριο συντάξεως, αυξημένο κατά 15%.

Άρθρο 48.
Αναπροσαρμογή συντάξεων - Αναστολή αναπροσαρμογής.

1. Μετά από κάθε μεταβολή του μισθολογίου των εν ενεργεία υπαλλήλων της Τράπεζας το οποίο αποτελεί τη βάση υπολογισμού των συντάξεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 45 γίνεται αναπροσαρμογή όλων των συντάξεων από την ίδια ημερομηνία που μεταβλήθηκε το μισθολόγιο των εν ενεργεία υπαλλήλων, εφόσον αυτή συμπίπτει με την πρώτη του μήνα, διαφορετικά από την πρώτη του επόμενου μήνα.

2. Στην περίπτωση κατά την οποία το Διοικητικό Συμβούλιο κρίνει ότι δεν υπάρχει οικονομική δυνατότητα για την αναπροσαρμογή των συντάξεων σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, μπορεί να αναστείλει την αναπροσαρμογή τους μέχρις ότου κρίνει ότι έχουν επιτευχθεί οι οικονομικές προϋποθέσεις για την παροχή αυξημένων συντάξεων, οπότε προβαίνει στην αναπροσαρμογή τους, καθορίζοντας και το χρόνο από τον οποίο θα ισχύει η αναπροσαρμογή

Για τη λήψη της αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου για την αναστολή της αναπροσαρμογής των συντάξεων, απαιτείται πλειοψηφία τουλάχιστον των 3/5 των μελών του Δ.Σ.

Ασφαλισμένοι που εξέρχονται από την υπηρεσία πριν την αναπροσαρμογή των συντάξεων σύμφωνα με τα παραπάνω, λαμβάνουν σύνταξη όχι με την βάση το μισθολόγιο που ισχύει κατά το χρόνο της εξόδου τους, αλλά με βάση το μισθολόγιο που αποτελεί τη βάση υπολογισμού των συντάξεων για τους ασφαλισμένους που έχουν εξέλθει από την υπηρεσία πριν από αυτούς.

Άρθρο 49.
Διαπίστωση αναπηρίας

1. Η διαπίστωση της αναπηρίας και γενικά της ανικανότητας προς εργασία για την απόκτηση δικαιώματος σε σύνταξη, ενεργείται από την Υγειονομική Επιτροπή του Ταμείου η οποία αποτελείται :

α) Από τον Επόπτη γιατρό του Ταμείου ή το νόμιμο αναπληρωτή του και

β) Από δύο γιατρούς κύρους, που ορίζονται από το Δ.Σ. και από τους οποίους ο ένας πρέπει να έχει την ειδικότητα της παθήσεως αυτού που ζητάει τη σύνταξη.

2. Κατά της γνωμοδοτήσεως της Υγειονομικής Επιτροπής του Ταμείου, επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής από ταυτόν που ζητάει την απονομή της συντάξεως και από το Ταμείο ενώπιον της δευτεροβάθμιας Υγειονομικής Επιτροπής του ΙΚΑ, εφαρμοζομένων ανάλογα των σχετικών διατάξεων της νομοθεσίας του ΙΚΑ ως προς τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί, την προθεσμία υποβολής των προσφυγών κ.λπ.

Η σχετική δαπάνη βαρύνει το Ταμείο το οποίο καταβάλλει στο ΙΚΑ και τις δαπάνες εξετάσεων των ασφαλισμένων.

Άρθρο 50.
Διαδικασία απονομής συντάξεως.

1. Οι συντάξεις απονέμονται από το Δ.Σ. του Ταμείου, μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων ή των νομίμων πληρεξουσίων τους. Με απόφαση του Δ.Σ. καθορίζονται τα πιστοποιητικά και τα υπόλοιπα δικαιολογητικά τα οποία έχει υποχρέωση να υποβάλλει ο ασφαλισμένος στο Ταμείο για την απονομή συντάξεως.

2. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου, εφόσον τα δικαιολογητικά που επισυνάπτονται στην αίτηση είναι πλήρη έχει την υποχρέωση μέσα σε δύο (2) μήνες το αργότερο από την υποβολή της αιτήσεως, να εκδόσει την απόφασή του. Σε περίπτωση κατά την οποία η υποβολή των απαιτούμενων δικαιολογητικών πραγματοποιηθεί σε χρόνο μεταγενέστερο από την ημερομηνία της υποβολής της αιτήσεως περί απονομής συντάξεως, ή σύμφωνα με τα παραπάνω προθεσμία αρχίζει από την υποβολή του τελευταίου πιστοποιητικού.

Άρθρο 51.
Τρόπος και χρόνος καταβολής της συντάξεως.

Οι συντάξεις καταβάλλονται στην αρχή κάθε μήνα με βάση τα συνταξιοδοτικά βιβλιάρια του Ταμείου, ο τύπος των οποίων ορίζεται από το Δ.Σ.

Άρθρο 52.
Έναρξη και λήξη δικαιώματος στη σύνταξη.

1. Το δικαίωμα στη σύνταξη αρχίζει από την πρώτη του επόμενου μήνα από εκείνον κατά το οποίο επήλθε η αναπηρία ή ο θάνατος ή κατά τον οποίο αποχώρησε ο ασφαλισμένος από την υπηρεσία και εφόσον παύσουν να καταβάλλονται από την Τράπεζα στον αποχωρήσαντα, ή στους κληρονόμους του θανόντος, οι αποδοχές εν ενεργεία υπαλλήλου.

2. Το δικαίωμα στη σύνταξη λήγει :

α) Για σύνταξη λόγω αναπηρίας, εφόσον πάψουν να υπάρχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 43 του παρόντος καταστα-

τικού (ανικανότητα για την εκτέλεση των καθηκόντων του από τον συνταξιούχο).

β) Για σύνταξη λόγω γήρατος, με το θάνατο του συνταξιούχου.

γ) Για σύνταξη τέκνων, εγγόνων, αδερφών, και προγονών, όταν πρόκειται για αγόρια, με τη συμπλήρωση του εικοστού πρώτου (21ου) έτους της ηλικίας τους και για κορίτσια με τη συμπλήρωση του εικοστού πέμπτου (25ου) έτους και πριν από αυτό με την τέλεση γάμου ή το θάνατό τους.

Το παραπάνω όριο ηλικίας :

αα) Δεν ισχύει για τέκνο, εγγονό ή προγονό ανίκανο, λόγω παθήσεως για κάθε βιοποριστική εργασία. Επίσης δεν έχει ισχύ όταν αφορά άγαμες κόρες.

ββ) Παρατείνεται μέχρι το εικοστό πέμπτο (25ο) έτος της ηλικίας, εφόσον τα παραπάνω πρόσωπα συνεχίζουν τη μόρφωσή τους σε Σχολές γενικής ή επαγγελματικής εκπαιδεύσεως.

γγ) Εφόσον όμως οι αδερφές από τη διακοπή της συντάξεως τους μέχρι τη συμπλήρωση του πεντηκοστού (50ου) έτους της ηλικίας τους, εξακολουθούν να παραμένουν άγαμες, στην περίπτωση αυτή η σύνταξη που διακόπηκε αρχίζει να καταβάλλεται ξανά με τη συμπλήρωση του πεντηκοστού (50ου) έτους της ηλικίας τους.

Το ίδιο εφαρμόζεται και σε περιπτώσεις στις οποίες δεν είχαν τα παραπάνω πρόσωπα δικαίωμα σύνταξης επειδή ο θάνατος του δικαιούχου επήλθε μετά τη συμπλήρωση του εικοστού πέμπτου (25ου) έτους της ηλικίας τους.

δ) Για σύνταξη χήρας, ή με την τέλεση νέου γάμου ή με το θάνατό της.

ε) Για σύνταξη γονέων με το θάνατό τους. Σε περίπτωση που ασφαλισμένος ή συνταξιούχος κηρυχθεί σε αφάνεια με δικαστική απόφαση, το δικαίωμα των οικογενειών τους για την απόληψη περιοδικής συντάξεως και πληρωμή της αρχίζει από την πρώτη του μήνα που ακολουθεί, την τελευταία στιγμή του κινδύνου του αφάντου, ή την τελευταία είδηση για τον άφαντο, σύμφωνα με τα όσα ειδικότερα ορίζονται από τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα σχετικά με την αφάνεια.

Άρθρο 53.
Εκπτώσεις - Στερήσεις - Αναστολές.

1. Εκπίπτει από το δικαίωμα προς απόληψη σύνταξης όποιος καταστεί ανάπηρος από πρόθεση ή από πλημμέλημα ή κακούργημα που διαπράχθηκε από αυτόν, εφόσον διαπιστωθεί η ενοχή του με τελεσίδικη δικαστική απόφαση, για αδικήματα που ορίζονται από τις διατάξεις της περίπτωσηςδ της παρ. 1 του άρθρου 42 του παρόντος.

Αν όμως υπάρχουν πρόσωπα από τα αναφερόμενα στο άρθρο 44, αυτά δικαιούνται σύνταξη την οποία θα εδικαιούντο σε περίπτωση θανάτου του ασφαλισμένου, από τον οποίο έλκουν το δικαίωμα.

2. Το δικαίωμα στη σύνταξη μελών οικογένειας χάνεται :

α) Αν αυτά καταδικασθούν με απόφαση ποινικού δικαστηρίου για πράξη συνέπεια της οποίας υπήρξε ο θάνατοςτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου.

β) Όσο αφορά στη χήρα, σύζυγο ή μητέρα, αν αυτή εκπέσει της επιτροπείας των τέκνων της για αισχρή διαγωγή.

3. Η καταβολή των συντάξεων που χορηγεί το Ταμείο αναστέλλεται :

α) Εφόσον ο συνταξιούχος εκτίει ποινή στερητική της ελευθερίας του μεγαλύτερου της πενταετίας.

Αν όμως υπάρχουν πρόσωπα, τα οποία σε περίπτωση θανάτου του συνταξιούχου θα είχαν το δικαίωμα στη σύνταξη, καταβάλλεται στα πρόσωπα αυτό το ποσό της σύνταξης το οποίο θα έπρεπε να τους απονεμηθεί στην περίπτωση του θανάτου του συνταξιούχου.

β) Εφόσον ο συνταξιούχος αναλάβει και πάλι εργασία ή υπηρεσία που θεμελιώνει υποχρέωση ασφάλισής του στο Ταμείο. Επίσης αναστέλλεται το δικαίωμα για απόληψη σύνταξης των μελών τς οικογένειας του θανόντος συνταξιούχου (δικαιοδόχων) τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 44 παρ. 1, περιπτώσεις β, γ, δ, και ε του παρόντος, εφόσον αυτά αναλάβουν εργασία ή υπηρεσία, που θεμελιώνει υποχρέωση ασφάλισής τους στο Ταμείο.

γ) Αν ο συνταξιούχος ο οποίος εξήλθε προτού να συμπληρώσει 35 έτη ασφάλισης, αναλάβει εργασία σε άλλον εργοδότη ή αν ασκήσει ελεύθερο επάγγελμα και κερδίζει από αυτά ποσό ανώτερο του 75% του ανώτερου ορίου σύνταξης που ισχύει κάθε φορά.

Στις περιπτώσεις αυτές περικόπτεται από τη σύνταξη του συνταξιούχου το ποσό κατά το οποίο οι παραπάνω αποδοχές του υπερβαίνουν το 75% της ανώτατης σύνταξης.

δ) Αν μέλη οικογένειας, τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 44 του παρόντος, αναλάβουν εργασία σε άλλο εργοδότη, ή ασκήσουν ελεύθερο επάγγελμα και κερδίζουν από αυτά ποσό που υπερβαίνει το 75% του ανώτερου όριου σύνταξης που ισχύει κάθε φορά.

Στις περιπτώσεις αυτές περικόπτεται από τη σύνταξη των μελών οικογένειας το ποσό κατά το οποίο οι παραπάνω αποδοχές τους υπερβαίνουν το 75% της ανώτατης σύνταξης.

4. Τα δικαιολογητικά τα οποία απαιτούνται για εξακρίβωση των αποδοχών των εργαζομένων συνταξιούχων, που ορίζονται από τις διατάξεις των περιπτώσεων γ' και δ' της προηγούμενης παραγράφου, καθορίζονται κάθε έτος από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου.

Άρθρο 54.
Παραγραφή.

1. Το δικαίωμα στη σύνταξη είναι απαράγραπτο.

2. Απαιτητές δόσεις σύνταξης που δεν έχουν εισπραχθεί μέσα σε ένα έτος από την ημέρα από την οποία έγιναν απαιτητές, παραγράφονται.

3. Σε καμμία περίπτωση δεν χορηγείται σύνταξη αναδρομικά για χρόνο μεγαλύτερο των έξι μηνών από τη χρονολογία κατά την οποία υποβλήθηκε στο Ταμείο η αίτηση για την απονομή σύνταξης.

4. Οι διατάξεις του Αστικού Κώδικα, περί αναστολής και διακοπής βραχυπρόθεσμων παραγραφών, εφαρμόζονται ανάλογα και στις περιπτώσεις αυτές.

Άρθρο 55.
Εκχώρηση - Κατάσχεση.

1. Οι συντάξεις που χορηγεί το Ταμείο δεν εκχωρούνται, ούτε κατάσχονται.

2. Εξαιρετικά επιτρέπεται η κατάσχεση μέχρι 1/4 του ποσού της σύνταξης λόγω διατροφής συζύγου κατιόντων ή ανιόντων.

3. Συμψηφισμός με τις συντάξεις που χορηγούνται από το Ταμείο επιτρέπεται μόνο για απόσβεση οφειλών των δικαιούχων προς το Ταμείο.

Ο συμψηφισμός παρόμοιων απαιτήσεων του Ταμείου με τη σύνταξη ενεργείται σε δόσεις, που ορίζονται από το Δ.Σ. και οι οποίες δεν είναι δυνατό να υπερβούν το 1/3 της σύνταξης.

Άρθρο 56.
Υποχρεώσεις Συνταξιούχων.

1. Κάθε συνταξιούχος έχει την υποχρέωση να γνωστοποιεί στο Ταμείο, το αργότερο μέσα σε ένα τρίμηνο, κάθε μεταβολή που επέρχεται στην προσωπική οικογενειακή του κατάσταση η οποία επιφέρει μείωση ή διακοπή της συντάξεως.

2. Όποιος δε γνωστοποιεί έγκαιρα τη μεταβολή αυτή είναι δυνατό να στερηθεί τη σύνταξη, για ένα τρίμηνο, με απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου και είναι υποχρεωμένος να επιστρέψει τα ποσά που έλαβε επιπλέον αχρεωστήσως.

Άρθρο 57.
Περίθαλψη σε Άσυλο.

1. Το Ταμείο μπορεί να παρέχει στους συνταξιούχους του περίθαλψη σε κατάστημα περιθάλψεως αναπήρων ή γερόντων, ορφανοτροφεία ή άλλα ευαγή ιδρύματα :

α Με αίτηση των ίδιων των συνταξιούχων ή του επιτρόπου, του κηδεμόνα ή του αντιλήπτορα αυτών.

β Με αίτηση της Αστυνομικής Αρχής του τόπου διαμονής των συνταξιούχων εφόσον πρόκειται για τοξικομανείς ή συνηθισμένους σε μέθη ή γιατούς που πάσχουν από ακίνδυνες ψυχικές η λοιμώδεις παθήσεις.

2. Το ποσό της σύνταξης των συνταξιούχων που περιθάλπονται η θεραπεύονται σύμφωνα με τα παραπάνω μειώνεται στο ένα τέταρτο μεν εάν αυτοί βαρύνονται με τη συντήρηση μελών οικογενείας, όπως αυτά αναφέρονται στο άρθρο 44 και τα υπόλοιπα τρία τέταρτα καταβάλλονται στα ίδια τα μέλη της οικογενείας, στο μισό δε σε αντίθετη περίπτωση.

3. Αν με υπαιτιότητα του συνταξιούχου ή του επιτρόπου ή του κηδεμόνα ή του αντιλήπτορα αυτού, δεν είναι δυνατή η χορήγηση ή η συνέχιση της περιθάλψεως από την οποία πιθανόν να γινόταν άρση της αναπηρίας, μπορεί το Ταμείο να του στερήσει ολόκληρη τη σύνταξη ή τη μισή για χρόνο όχι μικρότερο του έτους.

4. Με γενική απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου ορίζονται τα σχετικά με την εκτέλεση του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

Άρθρο 58.
Κλάδος Πρόνοιας.

Σκοπός του Κλάδου Πρόνοιας είναι η χορήγηση, των αναφερομένων στα άρθρα 59 - 69 του παρόντος, χρηματικών παροχών, στους ασφαλισμένους στον Κλάδο αυτό και στα κατά το άρθρο 50, μέλη οικογενείας των ασφαλισμένων, που πεθαίνουν, σύμφωνα με αυτά που ειδικότερα ορίζονται παρακάτω.

Άρθρο 59.
Ασφαλιζόμενα Πρόσωπα.

Στην ασφάλιση του Κλάδου Πρόνοιας υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια τα πρόσωπα που ασφαλίζονται στο Ταμείο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος καταστατικού.

Άρθρο 60.
Μητρώο.

Για κάθε ασφαλισμένο τηρείται ιδιαίτερη μερίδα σε ειδικό βιβλίο Μητρώου Κλάδου Πρόνοιας, στην οποία καταχωρείται κάθε στοιχείο που αφορά τον ασφαλισμένο σε σχέση με τον Κλάδο Πρόνοιας. Ο τύπος του βιβλίου Μητρώου και τα στοιχεία που υποβάλλονται από τους ασφαλισμένους και τη Τράπεζα για την τήρηση και ενημέρωσή του, ορίζονται με απόφαση του Δ.Σ.

Για ουσιώδεις τροποποιήσεις, ή διορθώσεις στοιχείων που ήδη έχουν καταχωρηθεί στο βιβλίο Μητρώου, απαιτείται προηγούμενη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Όλα τα σχετικά με τον ασφαλισμένο έγγραφα, φυλάσσονται στον ειδικό φάκελλο του ασφαλισμένου.

Άρθρο 61.
Πόροι.

1. Πόροι του Κλάδου Πρόνοιας είναι :

α) Τακτική μηνιαία εισφορά των ασφαλισμένων ίση με ποσοστό 3% του συνόλου των πάσης φύσεως μηνιαίων αποδοχών τους.

β) Τακτική συνεισφορά της Ιονικής - Λαϊκής Ελλάδος ίση με ποσοστό 3% του συνόλου των πάσης φύσεως μηνιαίων αποδοχών κάθε ασφαλισμένου.

γ) Οι εισφορές των ασφαλισμένων που αποχωρούν από την υπηρεσία της Τράπεζας για τις οποίες δεν υπάρχει δικαίωμα για επιστροφή.

δ) Οι τόκοι και γενικά οι πρόσοδοι των κεφαλαίων και κάθε άλλης περιουσίας του Κλάδου Πρόνοιας.

ε) Οι κτήσεις του Κλάδου Πρόνοιας από δωρεές, κληροδοτήματα και κάθε άλλη χαριστική αιτία.

2. Ως αποδοχές για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου νοούνται οι τακτικές αποδοχές που καταβάλλονται κάθε μήνα, ανεξάρτητα από το ύψος τους, έστω και αν είναι ανώτερες από αυτές που ορίζονται από τις οικείες συλλογικές συμβάσεις και Υπουργικές αποφάσεις.

Επίσης ως αποδοχές, νοούνται, τα προβλεπόμενα από τον Εσωτερικό Οργανισμό της Τράπεζας, ή μεταγενέστερα θεσπιζόμενα, πάσης φύσεως επιδόματα και οι υπόλοιπες παροχές περιλαμβανομένων δώρων Χριστουγέννων και Πάσχα, επιδομάτων άδειας, υπερωριών, επιδόματος θέσεως, βαθμού, ισολογισμού, επιστημονικού επιδόματος, μηχανών κ.λπ. με εξαίρεση μόνο, τα ενοίκια που τυχόν καταβάλλονται από την Τράπεζα, τα οδοιπορικά έξοδα καθώς και το Ταμειακό επίδομα.

3. Για τον τρόπο και το χρόνο καταβολής των εισφορών και συνεισφορών, που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, τις συνέπειες από τη μη έγκαιρη καταβολή αυτών, την αναγκαστική είσπραξή τους κλπ. εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 12 του παρόντος.

4. Οι πάσης φύσεως πόροι του Κλάδου Πρόνοιας κατατίθενται σε ειδικό έντοκο λογαριασμό του Κλάδου αυτού στην Ιονική και Λαϊκή Τράπεζα Ελλάδας.

Άρθρο 62.
Προϋποθέσεις Παροχής Βοηθήματος.

1. Όποιος αποχωρεί για οποιοδήποτε λόγο από την Υπηρεσία της Τράπεζας μετά τη συμπλήρωση δέκα ετών ασφάλισης στον Κλάδο Πρόνοιας και μέχρι τη συμπλήρωση 25 ετών, δικαιούται βοήθημα ίσο με το 80% του μηνιαίου μισθού για κάθε έτος ασφάλισης. Μετά τα 25 έτη ασφάλισης και μέχρι τη συμπλήρωση 30 ετών, το βοήθημα είναι ίσο με ένα μηνιαίο μισθό για κάθε έτος με ανώτερο όριο βοηθήματος ίσο με το ποσό είκοσι πέντε (25) μηνιαίων μισθών.

2. Όποιος αποχωρεί για οποιοδήποτε λόγο από την Υπηρεσία της Τράπεζας μετά τη συμπλήρωση πέντε ετών ασφάλιση στον Κλάδο Πρόνοιας, δικαιούται να αναλάβει την ατομική του εισφορά χωρίς τόκο.

3. Όποιοι αποχωρούν ή απολύονται από την Υπηρεσία και δεν έχουν συμπληρώσει πέντε ετών ασφάλισης στον Κλάδο Πρόνοιας δε δικαιούνται καμμία παροχή, εκτός από την ανάληψη των ποσών που τυχόν έχουν καταβληθεί για αναγνώριση υπηρεσίας.

4. Όποιος απολυθεί μετά τριετία από την υπαγωγή του στην ασφάλιση του Ταμείου, για λόγους ανικανότητας, σωματικής ή πνευματικής, που διαπιστώνεται σύμφωνα με αυτά που ορίζουν οι οικείες καταστατικές διατάξεις του Κλάδου Συντάξεων και έχει συμπληρώσει δέκα ετών ασφάλιση στον Κλάδο Πρόνοιας, δικαιούται ποσό ίσο με τόσους πλήρεις μισθούς, όσα είναι τα έτη της ασφάλισής του στον Κλάδο Πρόνοιας.

5. Σε αυτόν που αποχωρεί ή απολύεται από την Υπηρεσία, επειδή έχει καταστεί ανίκανος για εκτέλεση των καθηκόντων του λόγω ατυχήματος που επήλθε από βίαιο συμβάν κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας ή εξαιτίας αυτής, η παροχή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από δέκα μηνιαίους μισθούς.

Την παροχή αυτή δικαιούται αυτός που αποχωρεί ή απολύεται έστω και αν δεν έχει συμπληρώσει πέντε έτη στην ασφάλιση του Κλάδου Πρόνοιας.

6. Ως βάση για τον υπολογισμό των βοηθημάτων, που χορηγούνται σύμφωνα με τα παραπάνω, λαμβάνεται ο μέσος όρος αποκλειστικά και μόνο των παρακάτω αποδοχών των δύο (2) τελευταίων μηνών, πριν από την αποχώρηση του ασφαλισμένου από την Υπηρεσία της Τράπεζας :

α) Ο βασικός μισθός του κλιμακίου που ισχύει κάθε φορά

β) Το οικογενειακό επίδομα (συζύγου - τέκνων).

γ) Το επίδομα πολυετούς υπηρεσίας

δ) Το επίδομα μετατάξεως

ε) Το επιστημονικό επίδομα

στ) Το επίδομα βαθμού

ζ) Το επίδομα Εθνικής Αντίστασης

η) Επίσης, το επίδομα Ισολογισμού που αναλογεί στους δύο παραπάνω τελευταίους μήνες, καθώς και αναλογία των Δώρων Χριστουγέννων και Πάσχα και του επιδόματος αδείας.

7. Η καταβολή των βοηθημάτων γίνεται κατά κανόνα εφάπαξ αφού γεννηθεί η σχετική για αυτό υποχρέωση. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου όμως μπορεί ανάλογα με την οικονομική κατάσταση αυτού να καταβάλλει τα βοηθήματα με τη σειρά προτεραιότητος χωρίς να αποκλείεται και η καταβολή αυτών με δόσεις.

Άρθρο 63.
Δικαιοδόχοι.

1. Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου, δικαιούνται τα βοηθήματα που καθορίζονται στο άρθρο 62, οι παρά κάτω δικαιοδόχοι :

α) Η χήρα σύζυγος, ή ο χήρος σύζυγος

β) Τα νόμιμα τέκνα, που αναγνωρίστηκαν, υιοθετήθηκαν (των οποίων η υιοθεσία έγινε δύο τουλάχιστον χρόνια πριν από το θάνατο του ασφαλισμένου) και για ασφαλισμένη τα φυσικά της τέκνα, εφόσον είναι άγαμα και τα μεν αγόρια δεν έχουν υπερβεί το 28ο έτος της ηλικίας τους, τα δε κορίτσια ανεξάρτητα από ηλικία.

γ) Οι γονείς, οι εγγονοί και προγονοί του θανόντος εφόσον συγκατοικούσαν και η συντήρησή τους βάρυνε κυρίως τον ασφαλισμένο που πέθανε. Για τους εγγονούς και προγονούς ισχύουν τα όρια ηλικίας που ορίζονται για τα τέκνα σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης περίπτωσης β'. Ο πατέρας, εφόσον είναι ανίκανος να ασκήσει οποιοδήποτε βιοποριστικό επάγγελμα και άπορος ή άπορος και έχει συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας του.

δ) Οι ανήλικοι και άγαμοι αδερφοί ή αδερφές ανεξάρτητα από ηλικία εφόσον είναι ανίκανοι για άσκηση οποιουδήποτε βιοποριστικού επαγγέλματος και συγκατοικούσαν και η συντήρησή τους βάρυνε κυρίως τον ασφαλισμένο.

2. Το βοήθημα που προβλέπεται με τις διατάξεις του παρόντος όταν πρόκειται για αυτούς που έγιναν ανίκανοι κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας τους στην Τράπεζα ορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 παρ. 4.

3. Βοήθημα δικαιοδόχων :

α) Στη χήρα χωρίς τέκνα το 100%

β) Στο σύζυγο ασφαλισμένης που πέθανε, το ίδιο ποσοστό, εφόσον είναι ανίκανος προς άσκηση οποιουδήποτε βιοποριστικού επαγγέλματος ανεξάρτητα από την ηλικία, ή πέρασε το 65ο έτος της ηλικίας του, διαφορετικά το 75%.

γ) Στη χήρα με ένα τέκνο ή και περισσότερα το 100%, το οποίο κατανέμεται μεταξύ της χήρας και των τέκνων σε δύο ίσα μέρη, από τα οποία το ένα ανήκει στη χήρα και το άλλο στα τέκνα που κατανέμεται μεταξύ τους κατά ισομοιρία.

δ) Σε τέκνο ορφανό και από τους δύο γονείς το 100% του βοηθήματος, και όταν πρόκειται για περισσότερα κατανέμεται κατά ισομοιρία.

ε) Στη χήρα μητέρα συντρέχουσα με χήρα συζύγου και τέκνων το 20% σε περίπτωση δε κατά την οποία εξαντλείται το ανώτερο όριο του βοηθήματος, αυτή μειώνεται ανάλογα.

στ) Στη χήρα μητέρα χωρίς χήρα σύζυγο και τέκνα ορφανά το 75% του βοηθήματος του θανόντος.

ζ) Στο γονέα, εγγονό , ή προγονό, καθώς και στους αδερφούς και αδερφές, αν δεν υπάρχει χήρα ή χήρος και τέκνα που δικαιούνται βοήθημα, το 70% αυτού και σε περίπτωση περισσότερων μέχρι το 100%, το οποίο κατανέμεται κατά ισομοιρία. Αν υπάρχουν χήρα, χήρος, τέκνα ή χήρα που δικαιούνται βοήθημα, τότε οι γονείς, οι εγγονοί ή προγονοί δικαιούνται βοήθημα μόνο εφόσον το βοήθημα των παραπάνω δεν εξαντλεί το 100% του βοηθήματος του ασφαλισμένου και μέχρι τη συμπλήρωση του 100% αυτού.

Η χήρα ή ο χήρος δε δικαιούνται βοήθημα αν ο γάμος έλαβε χώρα κατά το τελευταίο έτος, πριν από το θάνατο του ασφαλισμένου, εκτός αν ο θάνατος οφείλεται σε ατύχημα, ή αν υπάρχοντος του γάμου γεννήθηκε, ή με το γάμο νομιμοποιήθηκε τέκνο ή η χήρα κατά το χρόνο του θανάτου τελούσε σε κατάσταση εγκυμοσύνης.

Άρθρο 64.
Χρόνος Ασφαλίσεως.

1. Χρόνος ασφαλίσεως με βάση τον οποίο θεμελιώνται το δικαίωμα για τη λήψη των παροχών του Κλάδου Πρόνοιας και προσδιορίζεται το ποσό αυτών είναι :

α) Ο χρόνος υπαγωγής στην ασφάλιση του Ταμείου από την ίδρυση του και εφεξής.

β) Ο χρόνος υπαγωγής στην ασφάλιση των Ταμείων που συγχωνεύτηκαν.

γ) Ο χρόνος προϋπηρεσίας στην πρώην Ιονική και πρώην Λαϊκή Τράπεζα, που αναγνωρίστηκε από τα συγχωνευόμενα Ταμεία.

δ) Ο χρόνος της εφεδρικής στρατιωτικής υπηρεσίας και ο χρόνος της θητείας ως κληρωτού, εφόσον ο δικαιούχος κατά την πρόσκλησή του υπό τα όπλα ήταν ασφαλισμένος στο Ταμείο.

ε) Ο χρόνος της άδειας χωρίς αποδοχές σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 40.

2. Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων δ και ε της προηγούμενης παραγράφου αναγνωρίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου με αίτηση του ασφαλισμένου που υποβάλλεται μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία ενός έτους από την υπαγωγή στην ασφάλιση ή από την απόλυση από τις τάξεις του στρατού ή από τη λήξη της άδειας.

Σε περίπτωση θανάτου του ασφαλισμένου κατά το χρόνο της εφεδρικής θητείας του ή της θητείας του ως κληρωτού ή της άδειας χωρίς αποδοχές, ή μέσα στην προθεσμία για εξαγορά που τάσσεται για την κάθε μία από τις περιπτώσεις αυτές, χωρίς να έχει υποβληθεί σχετική αίτηση τούτου, αυτή μπορεί να υποβληθεί από τους σύμφωνα με το παρόν καταστατικό δικαιοδόχους, μέσα σε έξι μήνες από το θάνατο του ασφαλισμένου.

Ως βάση υπολογισμού του ποσού της εξαγοράς λαμβάνεται ο μισθός, τον οποίο λάμβανε ο ασφαλισμένος κατά την ημέρα του θανάτου του, αφού τηρηθούν κατά τα υπόλοιπα οι διατάξεις του παρόντος καταστατικού.

Άρθρο 65.
Αναγνώριση χρόνου Ασφαλίσεως.

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου με απόφασή του καθορίζει τα σχετικά δικαιολογητικά καθώς και την προθεσμία μέσα στην οποία πρέπει να υποβληθούν, εφόσον δεν υπάρχουν αυτά στους ατομικούς φακέλλους του Τ.Α.Π Ι.Α.Τ.

2. Κατά τον υπολογισμό του συνολικού χρόνου ασφάλισης κλάσμα του έτους που είναι ίσο ή υπερβαίνει τις 180 ημέρες λογίζεται ως πλήρεις έτος, το δε μικρότερο των 180 ημερών παραλείπεται.

Άρθρο 66.
Εξαγορά αναγνωριζόμενου χρόνου.

1. Ο χρόνος ασφαλίσεως που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων δ' και ε' του άρθρου 64, αναγνωρίζεται με την καταβολή στο Ταμείο, από τον ασφαλισμένο, των εισφορών που αναλογούν στο χρόνο αυτό του ασφαλισμένου και του εργοδότη, που ισχύουν κατά το χρόνο της λήψεως της αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου για την αναγνώρισή του.

2. Ως βάση υπολογισμού για την εξαγορά του αναγνωριζόμενου χρόνου λαμβάνονται οι αποδοχές του ασφαλισμένου κατά τον χρόνο που αποφασίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο η αναγνώριση και η εξαγορά του.

3. Η εξόφληση των εισφορών που οφείλονται γίνεται με μηνιαίες δόσεις των οποίων ο αριθμός δεν μπορεί να υπερβεί τις εξήντα (60).

4. Η έναρξη της καταβολής των δόσεων για τις οφειλόμενες εισφορές για εξαγορά του αναγνωριζόμενου χρόνου, καθορίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου, παρακρατούνται δε υποχρεωτικά από την Τράπεζα, με αίτηση του Ταμείου, από τις αποδοχές του ασφαλισμένου και αποδίδονται αμέσως στο Ταμείο.

5. Σε περίπτωση αποχωρήσεως από την υπηρεσία της Τράπεζας, για οποιαδήποτε αιτία, ή θανάτου, του ασφαλισμένου, οι οφειλόμενες εισφορές για αναγνώριση χρόνου ασφαλίσεως καθίστανται ληξιπρόθεσμες και απαιτητές, συμψηφιζόμενες στο βοήθημα που θα χορηγηθεί από το Ταμείο.

Άρθρο 67.
Εκπτώσεις.

1. Εκπίπτει από το δικαίωμα προς απόληψη βοηθήματος ο ασφαλισμένος που απολύεται από την υπηρεσία, λόγω κλοπής ή καταχρήσεως σε βάρος της Τράπεζας αφού διαπιστωθεί με τελεσίδικη καταδικαστική απόφαση.

Αν όμως υπάρχουν μέλη οικογένειας από αυτά που αναφέρονται στο άρθρο 63, τα οποία δικαιούνται το βοήθημα σε περίπτωση θανάτου του ασφαλισμένου το βοήθημα καταβάλλεται σε αυτά.

2. Εκπίπτουν από το δικαίωμα προς απόληψη βοηθήματος μέλη οικογένειας του ασφαλισμένου που αναφέρονται στο άρθρο 63, τα οποία καταδικάσθηκαν με απόφαση Ποινικού Δικαστηρίου για πράξη που είχε ως συνέπεια το θάνατο του ασφαλισμένου.

Στις περιπτώσεις αυτές, η άσκηση της ποινικής αγωγής αναστέλλει την καταβολή του βοηθήματος που αναλογεί στα μέλη της οικογένειας, κατά των οποίων στρέφεται η ποινική αγωγή, μέχρι την έκδοση της αποφάσεως.

Άρθρο 68.

1. Το δικαίωμα σε απόληψη βοηθήματος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 του Ν.1027/80 όπως αυτές τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 6 του Ν.1276/82 είναι απαράγραπτο.

Άρθρο 69.
Εκχώρηση - Κατάσχεση - Συμψηφισμός.

1. Απαγορεύεται η εκχώρηση ή η κατάσχεση των βοηθημάτων που χορηγούνται από το Ταμείο.

2. Συμψηφισμός με τα βοηθήματα που χορηγούνται από το Ταμείο, επιτρέπεται μόνο για απόσβεση οφειλών των ασφαλισμένων προς το Ταμείο και μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου αυτού.

Άρθρο 70.
Μεταβατικές διατάξεις.

1. Οι ασφαλισμένοι που βρίσκονται σε ενεργό υπηρεσία κατά την 1.7.74 και εξέρχονται σε σύνταξη μετά την 31.12.75 με βάση τα νέα όρια ηλικίας, που ορίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 42, του Καταστατικού, δηλαδή οι μεν γυναίκες μετά την συμπλήρωση του 57ου έτους της ηλικίας τους, οι δε άνδρες μετά την συμπλήρωση του 62ου έτους της ηλικίας τους, αυτοί που δεν θεμελιώνουν κατά τον χρόνο της εξόδου τους δικαίωμα για πλήρη σύνταξη, δηλαδή για λήψη του ποσού της συντάξεως το οποίο θα ελάμβαναν αν παρέμειναν στην υπηρεσία μέχρι να συμπληρώσουν το όριο ηλικίας που ισχύει πριν από την δημοσίευση της ΑΥΚΥ48/3/5763/75 δικαιούνται να συνυπολογίσουν τόσον χρόνο όσος απαιτείται για την συμπλήρωση των ορίων αυτών μέχρι τρία πλασματικά συντάξιμα έτη, ισάριθμα με την διαφορά των ετών μεταξύ των παλαιών και νέων ορίων ηλικίας.

Ο παραπάνω συνυπολογισμός πραγματοποιείται με την προϋπόθεση ότι οι ασφαλισμένοι της κατηγορίας αυτής έχουν 20 έτη πραγματική ασφάλιση στον κλάδο Συντάξεων του Ταμείου, χωρίς να υπολογίζεται σε αυτή η προϋπηρεσία που αναγνωρίστηκε καθώς και ο χρόνος ασφαλίσεως που διανύθηκε σε άλλους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως.

2. Ασφαλισμένες μητέρες ανηλίκων τέκνων, που αποχωρούν σε εφαρμογή των διατάξεων της ΑΥΚΥ48/3/5763/75 (ΦΕΚ 1485/Β/75 και ήταν σε ενεργό υπηρεσία κατά την 1.7.1974, μπορούν να προσμετρήσουν στον συντάξιμο χρόνο, ένα έτος πλασματικού συντάξιμου χρόνου με την καταβολή των εισφορών ασφαλισμένου του Κλάδου Συντάξεων, εφόσον έχουν τουλάχιστον 20 έτη ασφάλισης του κλάδου Συντάξεων του Τ.Α.Π.Ι.Λ.Τ.

3. Το ανώτατο όριο συντάξεως που ορίζεται από τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 45 δεν δικαιούνται οι συνταξιούχοι του Ταμείου που λαμβάνουν από την Ιονική και Λαϊκή Τράπεζα την διαφορά μεταξύ της ανώτατης σύνταξης και του 80 % των εν ενεργεία αποδοχών του βαθμού τους, από την εξαγορά των Τραπεζών Ιονικής και Λαϊκής από την Εμπορική Τράπεζα.

Ο παραπάνω περιορισμός της ανώτατης συντάξεως δεν ισχύει για όσους δικαιούνται σύνταξη λόγω θανάτου των, συνταξιούχων της κατηγορίας του προηγουμένου εδαφίου οι οποίοι δικαιούνται του ανωτάτου ορίου συντάξεως και καθορίζεται κάθε φορά, σύμφωνα με τις διατάξεις του Καταστατικού.

4. Συντάξεις που έχουν απονεμηθεί μέχρι της δημοσίευσης (8.2.80 ΦΕΚ 122 Β) της ΑΥΚΥ Β2/48/3/2552/79 λόγω διαζυγίου από δεύτερο γάμο συνεχίζουν να παρέχονται.

5. Οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 41 του παρόντος εφαρμόζονται και για τους ασφαλισμένους του Ταμείου που αναγνώρισαν χρόνο στρατιωτικής υπηρεσίας πριν από την ισχύ των διατάξεων του παρόντος καταστατικού, αλλά δεν έχουν εξοφλήσει ολόκληρο το ποσό της οφειλής για την εξαγορά του χρόνου που αναγνωρίστηκε.

6. Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 45, όπως αυτές τροποποιήθηκαν με την ΑΥΚΥ Β2/48/3/2472/6.12.1982 (ΦΕΚ 45/Β/31.1.1983), εφαρμόζονται και για τους συνταξιούχους που έχουν εξέλθει από την υπηρεσία πριν από την ισχύ του Ν.1232/1982, τα οικονομικά όμως αποτελέσματα αρχίζουν από την πρώτη του επόμενου μήνα της δημοσιεύσεως της παρούσης απόφασης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 71.

Οι διατάξεις του Καταστατικού του Ταμείου το οποίο ίσχυε πριν την ανασύνταξη, τροποποίηση και συμπλήρωση του με την απόφαση αυτή, που αναφέρονται στην Διοίκηση του Ταμείου, στην Λειτουργία Διοικητικού Συμβουλίου, στις αρμοδιότητες Προέδρου - αναπλήρωσης αυτού, Αντιπρόεδρος και Διοικητικού Συμβουλίου, στον Κυβερνητικό Επίτροπο, στις αποζημιώσεις μελών Διοικητικού Συμβουλίου και Οργάνων Ελέγχου, στην υπηρεσία και στο προσωπικό του Ταμείου, στις αρμοδιότητες Διευθυντού του Ταμείου, στις υποχρεώσεις περιορισμούς των υπαλλήλων του Ταμείου, εξακολουθούν να ισχύουν ως αυτοτελείς διατάξεις μέχρι να τροποποιηθούν ή συμπληρωθούν ή καταργηθούν.

Άρθρο 72.

Η ισχύς του παρόντος Καταστατικού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 25 Ιουνίου 1987

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ